16775

Petnaest Subota

(ili Petnaest Nedjelja)

na čast petnaest Otajstva

PRESV. KRUNICE

RUŽARIJA

MAJKE BOŽJE

sa Devetnicama i Molbenicom
Pompejskoj Djevici Ružarija

—

Poklanja svomu narodu

O. Jerko Vlahović
Reda sv. Dominika

Deveto izdanje

Tisak Jugoslovanske tiskare v Ljubljani

Nihil obstat.

Bol (Brač.)
1. X. 1930.

Fr. V. Kuničić O. P.
Doctor philos. censor

Fr. A. Rabadan O. P.
Doctor philos. censor

Br. 190
Split 5. X. 1930.

Imprimatur
Fr. M. Knego O P.
Prior Provlis

Štev. 4899.

Natisk se dovoli.
Škof. ordinariat
v Ljubljani, dne 26. novembra 1930.

Ign. Nadrah
gen. vikar.

PREDGOVOR.

U staro doba dizao se kod Napulja u Italiji poganski grad Pompej. G. 79. pr. Isusa poduši ga oganj, koji je sukao sa vulkana Vezuvija, te preobratio u pustu dolinu. Po ovoj dolini u posljednje vrijeme bilo je raspršeno oko tri tisuće duša, koje da su znale ni prve početke vjerskih istina. G. 1873. tu prispi jedan Dominikanac sa nekoliko pobožnih svjetovnjaka Trećoredaca istoga Reda. Videći zapušteno ovo polje Gospodinovo, staše ga srčano obrađivati. U malenu, spljesnivu i trošnu crkvicu sakupljali su taj narod i često molili sv. Ružarij, za koji on ni znao nije. Budući da su se bogoljubnici danomice množili, ćuti se potreba prostranije crkve, te listopada godine 1875. ustrojio se odbor za gradnju nove crkve na čast Kraljice pre-

svetoga Ružarija, uz prinos jednog samog mjesečnog novčića. U to spomenuti Dominikanac darova sliku Kraljice presv. Ružarija, koju smjestiše u rečenu crkvu, gdje je puk svake večeri častio svoju nebesku Majku milom joj molitvom svetog Ružarija. Otkad se proglasi namjera odbora za podignuće nove crkve, ona divna Slika posta čudotvorna. Marija stade dijeliti nebeske darove i vanredne milosti onima, koji su je zazivali i u pomoć vapili pod imenom: Pompejske Djevice Ružarija. Tako se milodari umnažali, da se prvi kamen nove crkve postavi 8. svibnja 1876. i za same četiri godine sakupi se do 60.000 lira i to samo mjesečnim prinosima 1 novčića!

Osim spomenutog veličanstvenog hrama, kršćanska ljubav, uz Marijin blagoslov, sagradi školu za djecu, sirotište, radionicu i t. d. i t. d. Do g. 1876. Pompejska Dolina bila je gola pustoš, da si rijetko putnika sreo. A

sada, kako Marija uze pod svoje okrilje rečenu Dolinu, otkud širom svijeta dijeli nebeske milosti, tu je danomice hodočasnika svake narodnosti, svakog staleža i koljena, da zahvale premogućnoj Pompejskoj Djevici Ružarija za primljene milosti, da je za blagoslov mole i za duhovno i tjelesno zdravlje.

Nebrojena čudesa, svakovrsna ozdravljenja, obraćenja okorjelih grešnika, očita prikazanja i nebrojene druge milosti, koje Marija punim rukama danomice dijeli onima, koji je u pomoć vapiju pod slavnim imenom Pompejske Djevice Ružarija, jasno dokazuje, koliko joj se mili ovo ime. A to je svojim istim presvetim ustima potvrdila dne 28. srpnja 1887., kad se u Lacedoniji očevidno prikazala umirućoj Antici Balestrieri. — Za Anticu bila su već pripravna i mrtvačka nosila, ali je vazda ufala u Pompejsku Djevicu Ružarija, i molila je za svoje ozdravljenje. I ne

samo da je Marija usliša, već joj se i prikaza i ljubezno reče: Antice, hoćeš li doći u Pompej?

Gospe moja, odgovori, kako ćeš da dođem, kad sam zgrčena, te se ni obrnuti ne mogu? — A blažena će Djevica:

Digni se, zdrava si!

Kako sam zdrava, kad ne mogu ni da se krenem?

Tada Majka Božja položi svoju prebijelu desnu ruku na djevojčine prsi, a lijevu joj stavi na boke, gdje su joj rane bile, i milostivo ona ista podigne bolesnicu, da sjede na postelju, pa joj reče:

Eto si zdrava!

Gospe moja, ja bi radije umrla, kad bi imala ostati zgrčena!

Ne, ne ćeš umrijeti! Treba da živiš, da po svoj Lacedoniji pripovijedaš moje velikodušje.

Pa nastavi:

Sutra se digni i pođi u crkvu: ispovjedi se i pričesti, pa dođi u Pompej da me pohodiš.

Prije nego uljezeš u moje Svetište, svuci obuću i na koljenima dođi do moga oltara.

Ma bilo za koju milost, meni se uteci, ja sam ti majka.

Po Marijinoj zapovijedi djevojka, potpuno zdrava, usta i učini sve, što joj je naređeno bilo. — Ovo preveliko čudo Marijine dobrote i milosrđa očituje nam njezine namjere i želje, da se barem srcem i dušom prostremo pred njezin oltar, pred njezinu čudotvornu Sliku u Pompeju; bodri nas i sokoli, da je molimo i častimo, da je pouzdano u pomoć vapijemo pod krasnim imenom — Pompejske Djevice Ružarija, i da će nas vazda uslišati. I doista usliša svakoga, koji je iskreno časti. Bogoljubnost, u kojoj se ona najveće naslađuje i koje je sada mah uzelo, to je bogoljupstvo Petnaest Subota (ili Petnaest Nedjelja) na čast Kraljice presv. Ružarija. Nebrojeni su gradovi, sela i obitelji po čitavoj Evropi, pa i u Africi, Ame-

rici i t. d., koji su prigrlili živom vjerom i pokornim srcem ovu pobožnost, osobito u teškoj potrebi ili u nesreći, da ih Marija pomiluje i utješi.

Svi, koji ovu bogoljubnost obavljaju, misle na Pompejsku Dolinu; dušom su i srcem prostrti pred onom čudotvornom Slikom Djevice Ružarija. Iz zabitnih sela i velebnih gradova; iz siromašnih kućica i bogatih palača; iz srca proste seljačice i blagorodne gospoje, duboki uzdah, vruća suza, goruća molitva danas je upravljena Pompejskoj Djevici, kod Boga svemogućoj Kraljici presv. Ružarija. Da je slavnoj Bogorodici premila i preugodna pobožnost Petnaest Subota, sama je dokazala u M a n đ u r i j i pobožnoj djevojci, Anđeli Masafra. Marija iskrene na njezinu postelju iz dragocjene posude, petnaest cvijetova poput liljana, na svakomu su napisane bile ove dvije riječi: Petnaest Subota. — A to nam danomice

svjedoči čudnovatim milostima, koje dijeli dobrim dušama, koje ju živom vjerom časte bogoljupstvom Petnaest Subota. Ne može a da ti od milinja i žive harnosti spram milostive Majke Božje, suza zahvalnica ne proteče, čitajući koliko teško bolesnih, čudesno ozdravljaju, koliko nastradalih, prosutih obitelji podiže, koliko otvrdnutih grešnika obraća!

A što je pobudilo milijune duša na goruću bogoljubnost spram Djevice Ružarija i to pod slavnim i otajstvenim imenom Pompeja? — Papina riječ: Glasoviti Lav XIII. svemu je svijetu Ružarij pokazao i ustvrdio, da je Ružarij nepredobitno branište za kršćanstvo, jedini lijek današnjim ranama ljudskoga društva i sredstvo spasa svemu svijetu. Po Ružariju svaka će duša Mariju na milosrđe sklonuti i njezinim utočištem svaku milost dostignuti. — Da, Papa nije Pompej spomenuo; nije pravovjerne

u onu Dolinu poslao, no ovo je živa istina: Marija je nadahnula Namjesnika svoga Sina, da proglasi Ružarij znakom milosrđa i velikih milosti. Ona je u Pompejskoj Dolini čudnovatim načinom podigla sebi sjajno Prijestolje, gdje je pritegla pozornost, srca i uzdahe čitavog svijeta. A da pokaže kršćanskim narodima, koliko joj je do njihovog spasa, svakoga ljubezno zove pod zastavom svoga Ružarija, obasiplje nebeskim darovima, vrhunaravnim milostima pobožnike, koji obavljaju bogoljubnost Petnaest Subota. U Hrvatskoj Dalmaciji nema grada ni sela, gdje se ne bi obavljala bogoljubnost Petnaest Subota. Nebrojene su duše ovom pobožnošću isprosile od Marije željne milosti, te neprestano zahvaljuju i uzveličavaju prekrasnu i preblagu Pompejsku Djevicu. — Osobita je dužnost svakog sina sv. Dominika, da širi pobožnost Marijinog Ružarija, jer ga je ona ista sv. Patrijarhu objavila i na-

redila mu, da ga svukuda propovijeda, veleći mu: Ustanovi Ružarij; on će biti lijekom svakome zlu. — Dominikanac je osobito dužan, da Marijine slave glasi i s toga, što ona Dominikanski Red svojim Redom zove. Napokon i zato, što se je poslužila Dominikanskim Redom, da začne i da poslijedi zamašito djelo, što je podigla u Pompejskoj Dolini. Iz dužnosti dakle i smjernog podaništva spram svoje Kraljice i Majke nebeske; iz ljubavi spram svog patničkog naroda, željom, da se svaki, ne samo po Dalmaciji, da i po Hrvatskoj i Slavoniji, po Bosni i Hercegovini i po ostalim jugoslovenskim zemljama upoznade i zaljubi u bogoljubnost Petnaest Subota, te da nad svakim zasja nova Pompejska zvijezda sa zrakama božanskih milosti i darova, šaljem u bijeli svijet deveto izdanje ove knjižice, koja uči, kako se korisno obavlja ova Marijina preugodna pobožnost.

Pravovjerna braćo! Procijenite, koliko zaslužuje ovo duhovno blago te u tuzi, u žalosti, u pogibli, u bolesti, u nevolji duhovnoj i tjelesnoj, na moru i na kopnu, u progonstvu i u zasjedama, Ružarij prihvatite, ovu knjižicu uzmite i puni vjere i ufanja pred Mariju se prostrite, njoj se utecite, bilo bogoljubnošću Petnaest Subota, bilo Devetnicom bilo Molbenicom (što ćete u ovoj knjižici naći) i vaša nada ne će ostati bez nagrade, bez željnih milosti. Pokajanim srcem molite pred nebeskim Vratima, pred Majkom božanske milosti, Utočištem grešnika i svaku ćete milost postići.

Split, blagdan Ružarice, 5. listopada 1930.

U čemu sastoji pobožnost

Petnaest Subota?

U tomu, da se vjernik u petnaest neprekidnih Subota (Nedjelja) pričesti na uspomenu petnaest Otajstva presv. Ružarija, da time počasti Isusa i Mariju i da od Boga, po zagovoru blaž. Djevice, zasluži spas duše svoje, i da postigne bilo koju vremenitu milost.

Da ova pobožnost bude ugodna Isusu i Mariji, da bude korisna onomu, koji je obavlja, mora dotičnik nastojati, da mu Isus i Marija budu uzorom u svagdanjem životu, i da ih u kreposti nasljeduje.

Stoga treba svake Subote (Nedjelje) pomno razmatrati jedno Otajstvo, počevši od prvoga,

— propisano nije — da posveti molitvom cijelog Ružarija. Ovu pobožnost valja obavljati živom vjerom i stalnom odlukom, da će se unaprijed svoje življenje udesiti po onom Isusa i Marije. Dok se Ružarij moli, zahtijeva se — što se bolje može i znade — da bogoljubnik razmatra njegova Otajstva. Sretan onaj, koji sveto obavlja bogoljubnost Petnaest Subota! Zaljubit će se u Marijin Ružarij, pa će ga danomice moliti sa cijelom obitelji, u kojoj će tada biti međusobnog mira, ljubavi i snošljivosti: bit će osobitog Božjeg blagoslova, jer će je sama Marija nadgledati i nad njom bditi. A to je sasma naravno. Nijesu li se zar Sveci posvetili zato, što su neprestance razmatrali život, muku i smrt Isusovu i Majke mu Marije, vazda Djevice? Ako danas mnogo krščana ide stazom propasti; ako je dosta mlitavih, nemarnih za svoje spasenje, uzrok je tomu, što Ružarij ne

mole, što ne razmatraju njegova divna i uzvišena Otajstva.

Marija je svečano obećala svom vjernom slugi, slavnom Patrijarhi svetom Ocu Domiku, ko želi nebeskih milosti, da će ih molitvom Ružarija stalno primiti. Stoga ko Ružarij moli, a prošene m i l o s t i ne prima, znak je, da ne moli kako treba moliti, ili da pita što bi mu duši štetno bilo. Bog neizmjerno više ljubi našu dušu nego što je mi sami ljubimo, pa nam ne može dati što bi joj škodno bilo. U ovom slučaju zahvalimo Bogu na ljubavi, od srca mu recimo: Budi sveđer volja tvoja a ne moja! Unaprijed, kad vremenite milosti pitamo, svršimo molitvu ovim riječima: Nebeski Oče! udijeli mi prošene milosti, ako će biti na tvoju veću slavu a na spas duše moje!

Duboko proučimo sv. Ružarij, zadubimo se u njegova visoka Otajstva, razmatrajmo ih što bolje znamo i možemo, sakuplje-

nom pameću molimo; odstranimo sve zapreke, koje mi sami stavljamo, te nas Bog ne usliša. Čuvajmo se grijeha i grešnih prigoda; ljubimo Boga nadasve, a iskrnjega — i samoga neprijatelja — kao sebe istih, i tada Marija jamči, da ćemo bogoljubnošću Petnaest Subota i molitvom Ružarija ma bilo koju milost isprositi.

Otprije u hrvatskim zemljama — izuzev Dalmaciju — slabo se poznavala, a još slabije obavljala bogoljubnost Petnaest Subota, a sada, Bogu hvala, stalo se prilično širiti, osobito u našem prekrasnom Zagrebu, pohvalnim nastojanjem velezaslužnih Milosrdnih Sestara, u njihovoj Samostanskoj Crkvi između mnogobrojnih pitomkinja onog zavoda i vanjskih pobožnika. Neka se u ove veleč. Sestre ugledaju i neka slijede njihov sjajni primjer ostale veleč. Sestre u cijeloj Jugoslaviji a najviše one, koje uzgajaju žensku

mladež. Šireći bogoljubnost Petnaest Subota, s kojom je tijesno spojena molitva Krunice Ružarija Majke Božje, ne samo što će po Mariji od Boga primiti svakovrsnih milosti, da jošter se i jako oprijeti silnoj bujici nevjerstva, koje je nažalost zarazilo osobito otmenije slojeve — tako zvanu inteligenciju. Ako Jugoslavija hoće da dođe do željne međusobne sloge i do svog pravog uskrsnuća, mora se vratiti u Isusovo i Marijino krilo, a k tomu je najsjegurniji put molitva Presvetog Ružarija.

U koje se doba godine obavlja pobožnost

Petnaest Subota?

Može se u ma bilo koje doba godine, kadgod nadođe potreba, bilo duševna bilo tjelesna. Ali se obično obavlja u petnaest Subota prije g l a v n e svetkovine presv. Ružarija, koja svet-

kovina sveđer pada prve Nedjelje mjeseca listopada. U tom slučaju pobožnost počinje posljednje Subote mjeseca lipnja.

Ko ne može da obavi Petnaest Subota, neka ih zamijeni sa Petnaest Nedjelja, ali neprekidnih, da dobije iste Oproste i da zasluži prošene milosti.

Darežljiva Pompejska Djevica Ružarija dijeli nebeske milosti ne samo onim, koji obavljaju pobožnost Petnaest Subota ili Nedjelja, da i onima, koji je časte posebnom Devetnicom i Molbenicom. Usliša, pomaže i ozdravlja one, koji, puni vjere i ufanja, stavljaju na rane ili na bolesni ud sličicu ili medaljicu Pompejske Djevice Ružarija. Usliša također i one, koji u nesreći pouzdano vapiju. *Blažena Pompejska Djevica Ružarija, pomozi me!* Marija je udijelila na stotine tisuća svakovrsnih milosti, kako i danomice dijeli onima, koji ju Ružarijem mole i časte, osobito pri teškoj nesreći i

potrebi. Ko što slična nije iskusio, neka kuša, i nade, koje postavi u Mariju, bit će sjajnim uspjehom okrunjene.

Kako se obavlja pobožnost

Petnaest Subota?

Ko javno u crkvi obavlja, prije sv. Mise moli skupa prvi dio Ružarija, a za vrijeme sv. Mise privatno drugi dio. Nakon svršene sv. Mise i obavljene pričesti jasno na glas čita se razmatranje o dotičnom Otajstvu, kako stoji u ovoj knjižici, da svaki bogoljubnik bude mogao štivo pomnjivo pratiti i razmišljati. Navečer, pred izloženim Svetotajstvom, moli se posljednji dio Ružarija.

Ko ovu pobožnost privatno obavlja, jutrom može se držati spomenutog reda, a večerom, u crkvi ili kod kuće, može izmoliti treći dio Ružarija sa Lauretanskim Litanijama.

Ko čitati ne znade, a pobožnost privatno obavlja, neka jutrom prije svete Mise izmoli prvi dio Ružarija; drugi dio za vrijeme sv. Mise kao pripravu za sv. Pričest, a posljednji dio poslije podne u crkvi ili kod kuće.

Ko je o z b i l j n o zaokupljen kućnim poslovima, te nema vremena da izmoli cijeli Ružarij, dovoljno je da izmoli jedan dio, a to onaj dio, u koji se nalazi Otajstvo, koje taj dan časti, pa da ga pomnjivo razmatra, i da zaključi Litanijama Blaž. Djevice Marije, ako ih znade.

Na ovaj red nije nitko vezan, svak se može vladati po svojim okolnostima. Kako je s početka rečeno, za korisno obavljanje Nedjelja, jedino se zahtijeva u dotične dane sveta Pričest i razmatranje jednog Otajstva kako po redu dolaze. Ali je Marija obećala osobitih milosti onima, koji mole cijeli Ružarij od petnaest O t a j s t v a. Stoga sa-

vjetujemo svaku pobožnu dušu, da po mogućnosti izmoli svu krunicu presvetoga Ružarija.

Koji se Oprosti dobivaju za pobožnost

Petnaest Subota?

1. Ko je već upisan u Bratovštinu Ružarija, tri puta dobiva potpuni Oprost svojih grijeha u tri različite Subote ili Nedjelje, ako ispovjeđen i pričešćen pohodi crkvu Bratovštine Ružarija (ako u mjestu postoji), i tu izmoli po nakani svetog Oca Pape 6 Očenaša, Zdrava Marija i Slava Ocu. Drugih dvanaest Subota ili Nedjelja, dobiva Oprost od 7 godina i 7 četrdesetica.

2. Ko u Bratovštinu nije upisan, dobiva samo jedan potpuni Oprost, ma bilo koje Nedjelje ili Subote, a drugih 14 Sub. ili Nedj., dobiva 7 godina i 7 četrdesetica.

Iz Zbornika Oprosta presv. Ružarija, odobrena i potvrđena od sv. Oca Pape.

Mogu se dobiti i mnogi drugi Potpuni i Dioni Oprosti, ako se Ružarij moli; ako se prisustvuje Zavjetnoj Misi Ružarija itd. Ovi i svi drugi mnogobrojni Oprosti nalaze se u novom Zborniku Oprosta Presvetoga Ružarija, odobrenu i potvrđenu od sv. Oca Pape Lava XIII., 29. kolovoza 1899. Ovaj zbornik tiskan je u poznatom molitveniku »Mjesec Listopad«. Od velike je koristi za svakoga pravovjernika, da ovaj novi zbornik kod sebe ima, da ga više puta čita, da se tako sve više zaljubi u Marijin Ružarij, koji je, kako je rekao Pavao V., »blagajna milosti« i ruda svetih Oprosta za žive i mrtve.

Koje blagodati ima upisanik u Bratovštinu Ružarija?

Postaje osobiti miljenik Majke Božje; udionik d o b r i h djela svega Dominikanskoga Reda po svijetu, i to za života i poslije smrti; dobiva mnogobrojne svete Oproste, ako Ružarij moli. Stoga savjetujemo i na dušu stavljamo svakom pravovjerniku, jednog i drugog spola, da se u Ružarij upiše. — Za upizbu ništa se ne plaća, a dužnost, koju nameće, sasma je lagana. Svaki Bratim dužan je, od Nedjelje do Nedjelje, cijelu Krunicu izmoliti. Može se izmoliti najedan put, može u tri, a može i u sedam puta; to jest u Nedjelju tri Otajstva, a ostalih šest dana po dva Otajstva.

Ko propisanu Krunicu ne izmoli, nije *nimalo zgriješio*, te ne treba, da se od toga ispovijeda. Ali je na duhovnu štetu: za onaj tjedan nije Oproste do-

bio, niti je postao udionikom dobrih djêlâ Dominikanskoga Reda.

Da se upiše u Bratovšinu — ako u vlastitoj žup. crkvi, ni u blizini nije utemeljena — može se ravno obratiti na bilo koji Dominikanski Samostan, i bit će namah upisan. Mora priložiti biljegovinu za otpremu Upisnice, i pol dinara za pojedinu Upisnicu.

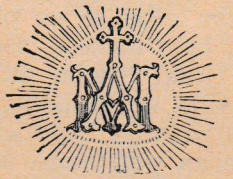

Kako da pobožno slušaš sv. Misu sa Marijom

Prije sv. Mise.

Majka moja Marijo, nijesam dostojan ni da stojim pred tobom, ni da te molim za ikakvu milost, a to s neharnosti i s teških opačina, koje su mi na duši. No jutros me živa ljubav k tebi vodi, da ujedno s tobom, pod otajstvenim Križem Sina tvoga, provedem nekoliko časa u razmišljanju njegovih muka i boli i tvojih jada i veselja. Primi me, dakle, ljubežljiva Majko, u svoje društvo; pomozi me, da pobožno pratim sve žalosne zgode krvavog Isusovog Posvetilišta koje se nekrvno u sv.

Misi ponavlja. Gani, skruši moje otvrnuto srce; postavi me do sv. Križa i daj da presveta Krv obilno natopi moju kukavnu dušu. Jednu kap iste neprocjenjive Krvi, i jednu tvoju suzu, Marijo, pitam i za duše u čistilištu, a i za one, koje su na rastanku s ovim svijetom. — Sv. Ivane, sv. Marijo Mandaljeno, anđeli nebeski, koji ste na Kalvariju uz Križ stali, molite za me, da bogoljubno dvorim ovo presv. Posvetilište, na veću slavu Božju i Marijinu, a na duhovnu i vremenitu korist moju i iskrnjega svoga. Tako budi.

Pristup.

O Marijo, dopusti da uđem u tvoje prečisto Srce, u to svetilište, u tu goruću peć svete ljubavi, koje je preugodno prebivalište tvoga božanskog Zaručnika, Duha Svetoga, da se do njega ogrije moja duša; da se u njemu dovrši djelo moga spasa, po ovom slavnom Posvetilištu. Razdriješi uze mojih grijeha, po zaslugama Isusa Sina tvoga, koji je za moju ljubav pretrpio, da razbojnici u Getsemanskom vrtlu jako svežu njegove svemoguće ruke.

Ispovijed.

Pred svemogućim Bogom, pred tobom, Marijo, utočište grešnika, pred nebom i pred zemljom ispovijedam svoje nebrojene grijehe, svoje velike opačine. Ne dopusti, milostiva Majko, da na Božji sud dođem sa teškim grijehom na duši. Za pogrdu, koju je moj Spasitelj pretrpio na Aninom sudu, isprosi mi oproštenje i pravo pokajanje, prije nego osvane za mene dan strašne ali pravedne Božje osvete.

Gospodine pomiluj.

Pretisnut svakojakim nevoljama k tebi uzdišem, k tebi, Maj-

ko, vapijem iz ove doline suza. Svrni svoj milostivi pogled na me, usliši moje vapaje. Za bolest, koju očuti premilostivo Srce Sina tvoga, kad ga Petar u Kaifinom dvoru zataji, molim te, okrijepi moju slabost, da ga smrtnim grijehom ne zatajim, a da ga i riječju i djelom pred svim svijetom ispovijedam za Stvoritelja, Otkupitelja i Boga svoga!

Slava.

Slavna Bogorodice, za neopisivo veselje tvoje čestite duše, za neizrečeno zadovoljstvo, koje je kušalo tvoje prečisto Srce na radosno anđeosko pjevanje pri tvom slavnom porodu; za onu materinsku ljubav, kojom si grlila stopro rođena svoga Sina Isusa: isprosi mi milost, da sa anđelima na vijeke pjevam Božju slavu i tvoju, mila Majko Marijo.

Molitva.

Po odvjetovanju Kraljice presvetog Ružarija udijeli nam, milostivi Gospodine, sve, što Svećenik sada prosi za se, za nas i za našu Majku, Crkvu svetu. — Prečista Djevo Marijo, isprosi nam u Sina svoga živu vjeru, goruću ljubav, stalno ufanje, eda između tolikih nasrtaja budemo sve do smrti vjerni Bogu na svoje posvećenje i vječno spasenje.

Poslanica.

Marijo, prijestolje nebeske mudrosti, daj da duša i srce moje sveđer čezne za onom mudrosti, kojoj je temelj sveti strah Božji, kojoj je početak i tvoj i moj božanski Otkupitelj. On je po tebi došao k nama; daj da po tebi istoj i mi k njemu dođemo. To ti priklonito pitamo za lažljive osvade i kriva svjedočanstva, koja je pretrpio

pred Pilatom, da njegovim izgledom i mi rado trpimo svaku svjetovnu nepravdu.

Evanđelje.

Ti si, preslatka Marijo, svojim izgledom, svojim gorućim molbama, svojim uzdasima dosta doprinijela za raširenje presvetog zakona Sina svoga, za raširenje njegove vjere. No ja sam svojim nekršćanskim življenjem, ovu vjeru, ovaj zakon prezirao i grdio više, nego što su Sina tvoga, zakonodavca, grdili i prezirali Herod, Pilat i neharni Židovi. Ti me, Majko, pomozi da unaprijed udesim svoj život po nauku sv. Evanđelja, da tako svojim kreposnim i pokornim djelima postanem propovijedalac i širitelj Isusove vjere.

Vjerovanje (ako se govori).

I ja, Božja Majko, vjerujem u Boga svemogućega, u Sina njegova i tvoja, Jedinorođenega, i u Duha Svetoga Zaručnika tvoga. Vjerujem u presv. Trojstvo, u sv Crku katoličku, i u sve drugo, što ona uči, bilo pisano ili ne. No slaba je moja vjera, a ti Djevo, koja si štit i obrana sv. vjere, okrijepi me, da se moja djela ne protive vjeri, koju eto jezikom ispovijedam, kad bez žive vjere moja bi duša navijek nesretna bila. Marijo, pomozi me, ti si nada moja, ti ljubav moja sada i do vijeka.

Prikazanje kruha i vina.

O Marijo, kao što si na Kalvariju prikazala nebeskom Ocu, za naše spasenje, Sina svoga, koji je visio na Križu; sada mu prikaži ono isto Posvetilište, koje se na ovom oltaru nekrvno ponavlja, da utažiš njegovu srdžbu, koju su naši grijesi raspalili. A za nemilo bičevanje i trnovo krunjenje pretužnoga Isusa isprosi mi milost tako oštre i

žestoke pokore, da mi proteku suze, koje su dostojne nebeske krune.

Molite, braćo.

Preslabe su, Marijo, naše molitve; ti uz nas moli. Neka tvoje svemoguće molitve i djevičanski uzdasi tvoga prečistoga Srca dopru do Božjeg prijestola, da na naše spasenje doskora sađe Isus Sin tvoj u svećeničke ruke, kao što je za nas jednom sašao u tvoju prečistu utrobu, o preblažena i preslatka Majko.

Tajne molitve.

Usne moje ušutite, a ti srce provali u goruće uzdahe. Ovo je najsvetija molitva, Bogu najmilija, a sada najprikladnija. Majko lijepe ljubavi, ne puštaj me sama u ovom ozbiljnom času. Eto do časa Sina tvoga a moga Boga i suca između nas. Moje opačine zaslužuju, da me uništi, da me u pakao zakopa. Ako mu

se ti, Majko, za mene utečeš, utažit će se njegova srdžba; bit će mi Otac a ne Sudac. Amen.

Predglasje.

Daj, draga Marijo, da moje srce sveđer uzdiše za Bogom, a moj jezik, da ga neprestano slavi i blagoslivlja sa anđelima i sa svim nebeskim dvorom, jer je on sam svet, a ti si, Djevo, poslije njega najsvetija. I nebo i zemlja puna su veličanstva ploda utrobe tvoje, a moje srce je prazno!... Napuni ga, Majko, svetim Božjim strahom i nebeskim darovima, da uzmognem na vijeke pjevati u raju: Svet, svet, svet Gospodin Bog vojska! Sveta, sveta, sveta njegova neoskvrnjena Majka! Vječni blagoslov onomu, koji po Mariji između nas dohodi u ime Gospodnje, i koji pretrpi — sudac živih i mrtvih — da ga Pilat sudi i osudi, eda nam dušu spasi.

Svetotajnosti.

Spomeni se, preslavna Djevo, da je, radi moje duše tvoj Sin bio od Židova progonjen, od Jude izdan, od razbojnika svezan, potezan kao zločinac pred Anom i Kaifom; pred Herodom i Pilatom. Radi mene bio je osuđen, zaušnicama bijen, popljuvan, bičevan, trnjem okrunjen, na Križu prikovan, među razbojnike uzdignut. Evo, Majko, koliko stoji moje spasenje tvome Sinu, pa bi li ti dopustila, da se osudi ova duša, cijena Isusove Krvi i tvojih suza, gorkih čemera i ljutih boli? Kako si molila za lupeža, koji se je pokajao, moli i za mene, ufanje moje, preporuči me milostivom Otkupitelju, da me do sretnoga lupeža povede, gdje ti kraljuješ i gdje ćeš do vijeka kraljevati.

Podizanje.

Zdravo Tijelo Isusovo, na Oltaru posvećeno, od Djevice

porođeno, za nas propeto i na Križu uzdignuto, vjernim dušama za hranu podijeljeno! — Klanjam ti se, Spasitelju moj, na tomu oltaru, sa Majkom Djevicom, koja ti se je, stopro rođenu, u Betlemskoj spilji klanjala.

Zdravo Krvi Isusova, na oltaru posvećena, vjernim dušama za piće podijeljena! — Klanjam se, Otkupitelju moj, tvojoj neprocjenjivoj Krvi, koja je u onom Kaležu, kao što ti se je na Kalvariju Majka Djevica klanjala, kad je prežalosna pod Križem onu istu presvetu Krv nebeskom Ocu za naše spasenje prikazivala.

Presveta Marijo, prikaži nebeskom Ocu neprocjenjivu Krv Isusa Krista za moju dušu, za sve duše čistilišta, za potrebe sv. Crkve, za obraćenje grešnika i za sav svijet.

Poslije Podizanja.

U velike ti zahvaljujem, preslavna Djevice, što mi je po tebi dopušteno, da se klanjam tvomu Sinu, Spasitelju momu, koji se dostoji, kao umiljeno janje, na onom oltaru stati. Očisti dušu i srce moje, pa me prikaži preslatkome Isusu i reci mu, da sam i ja tvoj sin. Da, ovo je po me sretni čas, o Marijo, kad je umirući tvoj Sin sa Križa tebe ostavio svim ljudima za Majku. No, ja se smućujem, ja predam, kad promislim, da sam ti neharni sin, a ti meni sveđer milostiva Majka! Deh! spomeni se onog groznog časa, onog žalosnog mjesta, one Krvi neprocjenjive; spomeni se ljubavi, uzdaha, suza, jada i čemera svojih, pa se gani, pomozi me, ne odbaci me!

Božanski Isuse, dostojan sam tvoje osude, ali imam Mariju posrednicu između tebe i mene. Ti joj ne možeš uskratiti nijedne milosti, jer ti je Majka; a ja se mogu svakoj od nje nadati s istog razloga, što je i meni preljubežljiva Majka. Pod njezinu moguću obranu stavljam sebe i sve moje žive... *(nabroji, koje želiš napose da preporučiš)*, a i bijedne moje mrtve... *(također imenuj one, koje hoćeš osobito da preporučiš).*

Oče naš.

Svemogući Bože, ja ti se klanjam kao nebeskom svom Ocu, i zahvaljujem ti, što se dostojiš da te takvim imenom zovem. Daj, uz Isusa i Mariju, da i ja sveđer slavim, riječju i djelom, tvoje sveto Ime. Marijo, na izgled Sina svoga, koji sada moli i prašta onima, što ga pogrdiše, izmučiše i propeše, i ja praštam svaku uvredu svome iskrnjemu. A ti, Majko moja, isprosi mi kod Gospodina proštenje za sve moje nebrojne i teške grijehe. Čuvaj me od svakoga zla sada i na smrti mojoj. Tako budi.

Razlama se sv. Hostija.

Marijo, prežalosna Majko, za tvoje jade i boli, za Isusovo gorko rvanje i smrt, što se na ovom dijelu sv. Mise spominje, smiluj se duši mojoj. Primi je u svoje slavne ruke, kad se od tijela odijeli, pa je u raj ponesi.

Jaganjče Božji.

Neoskvrnjena Djevo, Majko Isusa, kralja mira, daj da u nama i među nama sveđer kraljuje sveti mir, zalog onoga mira, što ćemo navijek uživati s tobom u raju. — Isuse moj, i ja te ispovijedam za pravoga Sina Božjega, kao što su te ispovijedali oni, koji su se sa Kalvarija vraćali. Smiluj mi se, i po utočištu tvoje mile Majke Marije oprosti mi sve grijehe.

Pričest.

O Kraljica neba i zemlje, moje srce trne, moja se duša grozi,

kad mislim na svoju nedostojnost i na veličanstvo S i n a tvoga, koji me milostivo pozivlje i nuđa mi svoje presveto Tijelo i neprocjenjivu K r v ! Kako ja, nevoljni grešnik i odmetnik da pristupim pred istu Svetost, da blagujem ono strahovito Svetotajstvo? Ah! prije raspali moje mrazno srce ognjem božanske ljubavi, da u meni uništi sve što mu je neugodno, *pošto nijesam dostojan*, Gospođo, da *Sin tvoj dođe u prsi moje*. Ako za mene progovoriš, tada ću ga primiti na spasenje, kao što ga već primam tvojom pomoću. Nastoj, da u meni svojom milošću sveđer prebiva za života i na smrti. Amen.

Poslije Pričesti.

Čestita Majko Boga - čovjeka, za neopisivo veselje srca i duše tvoje pri uskrsnuću umorena Isusa daj da i moja duša po ovoj svetoj Pričesti uskrsne od

smrti grijeha, da vijekom ne umre. Za radosti, koje su ti za 40 dana prouzrokovala prikazanja uskrsnuta tvoga Sina, i za njegovo slavno uzašašće na nebo, rastavi me Marijo sa zemaljskim stvarima, sa svjetovnim uživanjem i veseljem, eda se srcem, dušom i pameću s Bogom združim za života i do vijeka. Amen.

Blagoslov.

Prečista Zaručnice Duha Svetoga, daj da sa blagoslovom primim i darove istoga Duha, kao što si ih i ti s apostolima primila. Djevo Majko sa Sinkom milim, blagoslovi mene i moje kućane, rodbinu, prijatelje i neprijatelje, sada i vazda. Amen.

Svršetak sv. Mise.

Gospođo i Majko moja, najsrdačnije ti zahvaljujem, što si se udostojala povesti mene, nevoljna grešnika, na Kalvarij, i tu uz Križ tvog propetog Sina gledati najveće djelo milosrđa, naime Posvetilište Tijela i Krvi njegove, što je prikazao za moje spasenje. Ne daj da zaboravim Isusovu Krv, koju je za mene prolio, i tvoje suze, eda jednom po tebi uljezem u Tempal slave Božje, gdje ću na vijeke, ujedno s tobom, slaviti, blagoslivljati i uzveličavati presv. Trojstvo, i tebe Marijo, moja mila Majko. Tako budi.

Molitve poslije sv. Mise.

Reci sa Svećenikom tri Zdrave Marije i jednu Zdravu Kraljicu, *pa će Svećenik:*

℣. Moli za nas, sveta Bogorodice.

℟. Da budemo dostojni obećanja Kristovih.

Pomolimo se. — Bože, utočište naše i kreposti, puk, koji k tebi vapije, milostivo pogle-

daj i odvjetovanjem slavne i neoskvrnjene Djevice Majke Božje Marije, sa blaženim Josipom, njezinim Zaručnikom, sa blaženim tvojim apostolima Petrom i Pavlom i svima svetima, molitve, koje ti činimo za obraćenje grešnika i za slobodu i uzveličanje svete Majke Crkve, dobrostivo i blagodarno usliši. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Sveti Mihovile arkanđele, brani nas u boju; budi nam obrana proti zloći i zasjedama đavaoskim. Neka mu Bog zapovjedi, proseći molimo, a ti Poglavico nebeske vojske, Božjom krepošću, sotonu i druge pakosne duhove, koji na propast duša svijet obijaju, u pakao satjeraj. Amen.

300 dana oprosta podijeli Lav XIII.

Svećenik: Presveto Srce Isusovo!

Puk: Smiluj se nama!

Ovako tri puta. — Oprost 7 godina. — Pijo X.

Molitve prije sv. Ispovijedi.

Opterećen teškim i mnogim grijesima ne znam, Marijo, kako da oči k nebu dignem, a kamoli da Sina tvoga za oproštenje molim. No sokole me one njegove milostive riječi, da ne će smrt grešnika već pokoru. A ja sam stalno odlučio, da prigrlim pravu pokoru, da time utažim srdžbu Božju. Želim, da dušu svoju okupam u Sakramentu pokore, da izliječim njezine gadne rane neprocjenjivom Krvlju Spasitelja svoga. Da postignem ovu preveliku milost, komu da se utečem, ako ne tebi, slavna Bogorodice, Majko moja? Ne odbaci skrušene molitve, ne prezri gorke suze, i ako sam preveć neharan. Ti si majka, treba da me pomožeš, i da me izmiriš sa svojim Gospodinom, i ako sam ga nebrojene pute bezočno i teško uvrijedio i pogrdio.

Anđele moj čuvaru, svi moji nebeski pokrovitelji, molite svo-

ju i moju Kraljicu, da se gane na moje nevolje, da se zauzme za mene pred prijestoljem vječnoga Suca, da mi isprosi o p r o š t e n j e, izgubljenu Božju milost i prijateljstvo.

Sada pomnjivo iskušaj svoju duševnost i kad nađeš sve svoje grijehe, što si ih počinio poslije zadnje ispovijedi, razmišljaj za koji čas svoju smionost, svoju neharnost, kako si dobroga Oca i Kralja slave smio uvrijediti i pogrditi prestupanjem njegovih svetih zapovijedi... To razmišljanje uzbudit će u tvom srcu potrebno pokajanje, da ti ispovijed bude spasonosna; za tim pako izmoli slijedeće

Djelo pokajanja.

Što sam neharnik svojim zlobama, svojim teškim grijesima uradio? Uvrijedio sam, Marijo, Boga Oca, kojega ti ponizno štuješ kao pokorna kći! Uvrijedio sam Isusa, Sina tvoga,

kojemu se ti duboko klanjaš kao Kralju S l a v e ! Uvrijedio sam Duha Svetoga, zaručnika tvoga, kojega ti svesrdno ljubiš gorućom ljubavi svoga prečistoga Srca. Uvrijedio sam presveto Trojstvo, koje se u tebi naslađuje i koje te je okrunilo Kraljicom n e b a i z e m l j e. Ah! Majko moja, udijeli vrelo suza mojim očima, da pristojno oplačem tolike svoje g r i j e h e ! Bolim se i kajem samo, što sam smio uvrijediti neizmjerno Božje veličanstvo; što sam napadao na tvoga Sina i preljubežljivo mu Srce okrutno ranio, a tvoje ožalostio i ustrijelio, jer griješeći i tebi sam na žao učinio, tebi, koja ljubiš Boga nad svim svetima i nad svim anđelima. Ah! da sam sto puta umro prije nego što sam se odlučio na tako prokleto djelo! Rado bi trpio, Majko moja, svaku nevolju, progonstvo, muku i bol, da Boga svoga ne budem uvrijedio, da

ne budem Oca svoga ožalostio i pogrdio!

Marijo, tvrdo odlučujem, da ću i svoj život žrtvovati, da svoga Gospodina nanovo ne potlačim ni najmanjim, a osobito teškim grijehom. Zadnji grijeh, koji sam učinio, zadnji će biti u mom životu! Bog tvoj, bl. Djevo, i Bog moj bit će i Bog moga srca i moje duše. Okrijepi, Majko, ove moje odluke svojom molbom, svojim utočištem i daj, da krvavim suzama operem svoje zloće, a skrušenje moga srca nek mi dostigne proštenje i vječni život.

Molitve poslije sv. Ispovijedi.

O Kćeri nebeskoga Oca, Majko božanskoga Sina, Zaručnice Duha Svetoga, hvala ti, neizmjerna ti hvala na prevelikom dobročinstvu, koje sam ovog časa primio od Svemogućega tvojim odvjetovanjem i tvojim molbama. Zaslužio sam bio vječne muke za grijehe učinjene, a Bog svakoga

milosrđa, po utočištu svoje Majke, milostivo mi oprostio i opet me ubrojio u svoje sluge, u svoje sinove. Marijo, Majko moja, kako si mi postigla milost proštenja, isprosi mi i milost svetoga napretka. Daj, da sve dane života uložim na veću slavu Božju, na tvoju proslavu, na spasenje svoje i na spasenje svoga iskrnjega. Ovo Bog traži, a ti, Majko, želiš. Ja sam na to spreman, ja ću to i učiniti, budeš li me ti pomagala, tješila i hrabrila, kako te umiljeno molim. Marijo, ne zapusti moju dušu; ona je tvoja, misli za nju, a i mislit ćeš, Majko, sada i vazda, a osobito na času moje smrti. Tako budi.

Razmatranja
za Petnaest Subota ili Nedjelja.

Prva Subota.

I. Otajstvo radosno.

Marijino Navještenje.

I. Veseli se, dušo moja, zarudjela je zora sretnog dana po čovječanstvo. Svemogući hoće, da ispuni, što je našim žalosnim praocima u zemaljskom raju obećao. Zaleti se svojom pameću do Nazareta, uniđi u onu siromašnu kuću, da vidiš skromnu djevojčicu, za koju svijet i ne zna. Prostrta pred neizmjernim Božjim veličanstvom, uzdiše, suze roni, moli i vapije, da se Bog napokon smiluje, da pošalje očekivanoga Spasitelja svijeta. —

Marija ni svršila nije svoju svetu molitvu, a nebo se nad svijetom rastvorilo, arkanđeo Gabriel pred Marijom stoji, i sa strane Previsokoga umiljeno je pozdravlja: *Zdravo, milosti puna, Gospodin s Tobom!* Tu joj otkri preduboko otajstvo, Božju namjeru, da je učini Majkom svoga Sina i suotkupiteljicom svijeta!

Na anđeoski pozdrav Marija se jako smutila, smatra se nedostojnom tolike hvale i časti, i u muku svoje uznemirene duše razmišlja riječi nebeskog poklisara.

A ti, dušo moja? Ah! ti se ne smućuješ, dapače ti se srdiš, ako svijet ne hvali tvoje kreposti, tvoje znanje! . . . O kako si duboko zagazila! Oholost te svu obuzela; ona kvari svako tvoje djelo i pretvara u vječni rasap. Koliko je ono sramotno, koliko pogibeljno za tvoje spasenje! . . . Oh! Marijo, duša je moja pred tobom prostrta; iskreno se kaje, što je svojom

nadutošću i svojom ohološću uvrijedila Boga, a tvoje preponizno srce ražalila! Marijo, primi moje suze, čuj moje uzdahe, usliši moje vapaje, kojima prosim krepost svete poniznosti, koja će me do raja uznijeti, kako me oholost do pakla ponizuje. Ah! ne odbaci me, Majko, pomozi me, dušu mi spasi!

II. Poslije kratkog razmatranja Marija kaže anđelu, kako da majkom postane, kad je svoje djevičanstvo Bogu zavjetovala? — Anđeo je uvjerava, da će po kreposti Duha svetoga začeti i tako svoje djevičanstvo sačuvati. — Tada Marija nastavi: *Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj.* — O blagoslovljenih riječi, koje su razveselile nebeski dvor, usrećile čovječanstvo, a pakao svladale i razoružale! Ah plemenitih riječi, koje su čovjeka s Bogom izmirile i raj mu rastvorile!... Poslije ovih čudnovatih riječi Marija posta Majkom Sina Previsokoga, jer se onoga časa u njezinoj blagoslovljenoj utrobi uputi Riječ Božja, Spasitelj svijeta!

Isuse moj, preljubezni Otkupitelju duše moje, ja ti se duboko klanjam stopro začetu u Marijinoj utrobi, i zahvaljujem ti, što si meni za ljubav na ovaj svijet došao! Daj da i ja tebe sveđer ljubim i tvoj zakon vršim. — O čestita Majko Marijo, prečista rako živoga Boga, ja ti se iz dubine svoga srca radujem, što te je Svemogući toliko odlikovao i uzvisio. Za neopisivu radost, koju si kušala, kad je u tvoje krilo Sin Božji došao, molim te, svrni na me svoj milostivi pogled u svim časovima života moga, a osobitim načinom tješi me i pomagaj za ovih *Petnaest Subota (Nedjelja)*, koje ti, draga Majko, poklanjam. Usliši me u sadašnjoj nevolji, da te do vijeka uzmožem slaviti kao svoju veledušnu blagodariteljicu i milu Majku. Tako budi.

Krepost. — Ljubi poniznost. — *Misli na svoje duhovno siromaštvo, pa se u svakoj prigodi ponizi. Trpi i nezaslužni ukor, ma otkud ti došao, a sebe nipošto ne hvali. Budeš li ponizan, Marija će te do anđeoskih kora uznijeti.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio svetoga Ružarija za slavodobiće sv. Majke Crkve.

Uzdah. — Neoskvrnjena Djevo, daj da moje srce bude slično tvom poniznom Srcu.

Primjeri.

1. Anđeoski sv. Toma iz Akvina u velike je ljubio Mariju i njezin Ružarij. Ovu ljubav rekao bi da je ista Marija stavila u njegovo srce, dok je još u povoju bio. Njegova dojkinja nađe mu u ruci komadić hartije, i hoti da je uzme, a on sta plakati. Na njegov plač i viku dotrča majka, i jedva da mu ju iz ručice izvuče. Na svoje čudo nađe na hartiji napisane ove dvije riječi: *Zdravo*

Marijo! Kako majka povrati malomu Tomi hartiju, on je namah u usta stavi i s velikim zadovoljstvom proguta. — Još mladićem, stupi u Red sv. Dominika, i danomice je Ružarij molio, o njemu propovijedao, a najradije razmišljao *prvo Otajstvo Radosno* — Marijino Navještenje — i cijelu korizmu u Napulju o *Zdravoj Mariji* propovijedao. On je po Mariji postao svijetlo svete Crkve, branitelj vjere, veliki naučitelj, glasoviti svetac i slava Dominikanskoga Reda. S njegove čistoće i poniznosti Ona mu se dosta puta prikazala i tumačila mu preduboka otajstva svete vjere. Toma je po Mariji postao čudovištem svih vjekova.

2. *U zavodu* gluhonijemih u Leče bila je neka gluhonijema djevojčica imenom Marta, od samih osam godina. Trpjela je teške boli na desnom koljenu, te ni s mjesta nije mogla. Vrijedni liječnici dosta su oko nje

nastojali, pa je i zažarenim gvoždem probadali. No sve badava. Na svrhu odlučiše, da joj nogu odrežu. Među tolikim jadima i mukama ona se sveđer pouzdano utjecala *Pompejskoj Djevici Ružarija.* U oči svetkovine prvog Otajstva radosna — 24. ožujka, 1889. — kad je već sve gotovo bilo, da joj se noga odreže, tužna i žalosna, gledala je svoje drugarice, gdje vesele skakuću i živahno igraju, i udari u gorki plač. Milosrdnica, koja je kod nje bila, gane se na njezine suze, te puna vjere u Boga i u Mariju reče joj: *Ustani, hodi, Pompejska Gospa milost ti je udijelila.* Videći da se djevojčica ne miče, uhvati je i diže na noge, pa kao nadahnuta, opet joj veli: *Hodi, Pompejska Gospa milost ti je udijelila!* Na zazivanje Imena, koje je Bog svemogućim učinio, osjeti Marta novu snagu u svom životu, čuje kako joj se sključeno koljeno pruža: kuša da ide, šeta, a ni

najmanje boli da osjeća. Gleda na bolesno koljeno: oh velikog čuda! nema otoči, nema rana! U tili čas čudnovato je ozdravila u svemu tijelu! Tada vas onaj zavod suzama radosnicama zahvali milostivoj Majci, *Pompejskoj Djevici Ružarija,* na primljenoj milosti. — Kraljice presvetoga Ružarija, moli za nas!

MOLITVE U PRIPRAVU ZA PRIČEST

za prvih pet Subota.

Dušo moja, onaj Bog, kojega si ti nebrojene pute uvrijedila, sprema se da te jutros pohodi! Razmišljaj ljubav, razmišljaj milosrđe svoga Gospodina, koji ti dariva i tijelo i krv svoju — svega sebe!... Deh! pobudi u svom srcu pravo pokajanje za to, što si smjela pogrditi svoga Oca... svoga dobročinitelja... svoga prijatelja... svog milog zaručnika... najveće, jedino svoje dobro! — Ah, zašto ova

gorka misao ne probode moje srce? zašto ga ne izrani? ne umori? Ah nećutljivo, okrutno moje srce, protrni, omekšaj jednom!... Neharna dušo moja, zaljubi se u svoga Boga, obljubi onoga, koji te je stvorio i za tebe umro, koji će te suditi!...

Isuse moj! u velike ti zahvaljujem, što si odlučio da u moje srce dođeš! Ali Bože moj, ne mogu da te primim, siromašna je moja kuća, nagrđena sramotnim grijesima. Odstupi dakle od mene, Gospodine, veliki sam zlotvor!... A pošto svakako hoćeš da dođeš, dapače prijetiš mi vječnim mukama, ne budem li te blagovao, do tvoje Majke idem, da je za potrebnu pomoć molim u ovom ozbiljnom poslu, o komu visi spas ili osuda jedine moje duše.

Marijo, Majko lijepe ljubavi, eto mi je po svaki način primiti i ugostiti tvoga Sina, Spasitelja i Boga svoga. Molim te,

obogati siromašnu dušu i srce moje potrebnim krepostima, da ga što pristojnije ugostim na moju korist i spasenje. Majko moja, daruj mi na čas onu tvoju goruću ljubav, onu tvrdu i stalnu vjeru, kojom si ga ti, Djevo Djevica, primila, kad se po kreposti Duha Svetoga u tvojoj prečistoj utrobi uputi, da i moju dušu posveti, kako je posvetio Ivana Krstitelja, kad si ti prisobna, pohodila njegovu majku, također prisobnu: da i moje srce očuti ono veselje, koje si ti, slavna Bogorodice, kušala, kad si ga bez ikakve muke i boli porodila, grlila i cjelivala u Betlemskoj spilji između anđeoskog pjevanja i rajskog slavlja.

Ah! presveta moja Majko, pročisti moje srce, uništi u njemu svaku zemaljsku ljubav, eda samo Boga unaprijed ljubim... A sada Marijo, podaj mi svoga Sina, kao što si ga jednom starcu Šimunu u naručaj dala. Da, grešnik sam, a podaš li mi ga,

on će posvetiti moju dušu, pa ću mu biti ugodan i mio!

Istina je, više puta sam ga hotimice izgubio, a nimalo da sam tugovao ni uzdisao; nimalo da sam se potrudio, da ga nađem, kao što si ti, Majko, činila, i ako ga nijesi svojom krivnjom izgubila bila. — A sada stavit ću ga u svoje srce, i prije ću sve, i sami život žrtvovati, negoli dalje Boga svoga teškim grijesima izgubiti. — Marijo, evo već idem k Božjem oltaru, u susret mi dođi sa svojim Sinom, dođi da se posveti ovaj neharni tvoj sin, eda sve dane života vjerno Boga služim na svoj duhovni napredak. — Isuse moj i Bože moj! dođi da te ogrlim: dođi, ljubovniče duše moje, moj slatki Isuse, i nemoj da se vijekom s tobom rastanem.

MOLITVE U ZAHVALU POSLIJE SV. PRIČESTI.

Molitva Bogu najmilija, a nama najkorisnija, jest molitva nakon sv. Pričesti. Sv. Terezija veli, da je Isus tada u nama kao na prijestolu milosti i da nam govori: Dušo moja, ja sam ovdje, da ti milosti dijelim. Pitaj što hoćeš i koliko hoćeš, sve ćeš postignuti. — Ne čitaj istom poslije Pričesti: za koji čas razmišljaj što si primio: nek ti se srce gorućim uzdasima s Isusom razgovara. Zadrži se u zahvali što možeš više, ma i opetovano iste molitve. Isus je u vrtlu do triput istu molitvu ponavljao, možeš dakle i ti.

——

Kako to, da se je Kralj slave udostojao pohoditi potištenog crva, nevoljnu i grešnu dušu svog nezahvalnog stvora? Ponizujem se, uništavam se pred t v o j i m neizmjernim veličanstvom, svemogući moj Bože, i javno ispovijedam, da nijesam dostojan ni da klečim pred tobom! . . . A pošto je dotle doprlo tvoje milosrđe, tvoja strpljivost i ljubav,

da se nijesi osvrnuo na moje siromaštvo ni na moju nedostojnost, već si me milostivo p o h o d i o, Elizabeto, Zakarijo, isprosite mi v j e r u, ljubav, priznanje, pobožnost i anđeoski jezik, da po vašem izgledu pristojno zahvalim svomu Bogu na tako visokom i neprocjenjivom d a r u. I ja s vama ujedno velim: *Otkud meni tolike časti, da je moj Gospodin i Bog moj mene danas pohodio? — Blagoslovljen Gospodin Bog Izraelov, jer je pohodio i otkupio narod svoj!*

Moja mila Majko Marijo, evo tvoga Sina, moga Spasitelja, sahranjena u mom srcu, na žalost gnusnijemu od same spilje, u kojoj si ga porodila! Na koljena pred njim padam, duboko mu se klanjam, kao što si mu se ti u jaslima klanjala. Ispovijedam ga za svoga Boga, za svoga Stvoritelja i Otkupitelja duše moje. I ja ga sa anđelima slavim, i radosno pjevam: *Slava u previsokim Bogu i na zemlji mir ljudima dobre volje!*

Slatka Djevice Marijo, po tebi sam primio presveto Isusovo tijelo; ti si me njemu predstavila sa svim mojim nevoljama, a on me ipak zavolio i darovao mi sve, što je imao: svega sebe! . . . Ah, Majko moja, evo tebi izručujem sve što imam i posjedujem: dušu, tijelo, srce, misli, volju i čuvstva, pa te smijerno molim, da mu sve ovo prikažeš na poklon, jer hoću da njega samo ljubim i do vijeka služim.

Ako se je, Marijo, tvojim nastojanjem Isus danas udomio u mojoj duši, ne daj da ga budem lišen na smrti. U onaj strašni čas ukaži mi, Majko, plod utrobe svoje. Daj da ga na spasenje primim. Tada ću sa svetim Šimunom radostno reći: *Pusti sada, Gospodine, slugu svoga u miru, jer vidješe oči moje spasenje tvoje.* Ti me tješi, pomagaj, čuvaj i brani u onom ozbiljnom času, jer će đavao sve svoje sile

uložiti, da me na vijeke upropasti.

Isuse moj, životu moj, ljubavi i nado duše moje, budući da si već osvojio moje srce i u njemu zasjeo, ne odijeli se od mene. Spasitelju moj, budi mi sveđer kraljem i milim gospodarom. Okrijepi moju slabost, da me moje nevjerstvo i moji grijesi ne rastave s tobom ni za života ni na smrti. Ne daj, da te unaprijed izgubim, kad sam te eto jednom našao po tvom prevelikom milosrđu i po utočištu tvoje i moje mile Majke Marije. Daj, da tvoja milost sveđer u meni gospoduje, neka za tebe živim i umrem, da navijek budem s tobom sretan, veseo i blažen u tvojoj rajskoj slavi. Tako budi.

Što slijedi, izmoli poslije pričesti, svake subote ili nedjelje.

Blaženoj Djevici.

O Marijo, neoskvrnjena Majko Isusova i preslatka moja Majko, Kraljice svetoga Ružarija ti,

koja si se udostojala odabrati svojim prebivalištem opustošenu Pompejsku Dolinu, kao novi Sion, otkuda prosvijetljuješ narode zrakama svojih milosti i milosrđa: deh! obrati k meni svoje milostive oči, i priznaj svojim slugom mene, koji te ljubim, i koji vapijem: Majko milosrđa!... — Milostivo priteci na moja cvijeljenja, na moje vapaje; tvoji neoskvrnjeni koraci otvorit će mi put k čistoći i miru. Dopusti, da moje uši čuju tvoj premili glas, o slatka Gospojo. — Rastvori svoje ruke, koje su pune milosti i pomozi svoga nedostojnoga slugu, koji te zaziva: pomozi ga praštujući mu uvrijede: oslobodi ga od zasjeda njegovih neprijatelja. Baci na me slatke verige svoje Krunice, kojima i najtvrđa srca svezivaš; a moje nevjerno srce okovima prihvati, da se nikada s tobom ne rastavi. — O Ružo, koja si sveđer živa, svojim djevičanskim mirisom k sebi me

pritegni, da se u raj zaljubim. — Draga Ružo, ja za tobom uzdišem od ljubavi i od žalosti. Deh gani me svojim plačem: skruši me svojim bolima: okrijepi me svojom milošću! — O Marijo, Majko milosti, moli za me. — Uzmi me za svoga slugu. Daj, da u te ufam; da na te mislim, tebe zovem, služim i ljubim. Dopusti, da za te živim; da za te trpim i radim; da umrem za te. A na smrti čuvaj me od hudobe; za ruku me uhvati i odvedi do Isusa svoga Sina, Suca moga.

O neoskvrnjeno Srce Majke božje, neiscrpivo vrelo dobrote, sladosti, ljubavi i milosrđa, primi moje srce. Neka tvomu sliči; očisti ga svojim zagovorom; svojom ljubavi posveti. Onaj božanski oganj, kojim plamti tvoje Srce, neka zapali i moje, sada i navijek. Tako budi.

O slavna Kraljice sv. Ružarija, Kćeri Vječnoga Oca, Majko božanskoga Sina, prečista Zaručnice Duha Svetoga, za tvoje

radosti, za tvoje žalosti, za tvoju slavu, za Otajstvo svetoga Ružarija, koje danas spominjem, kojemu sam u čast primio preslavno Tijelo Sina tvoga, molim te vrućim suzama i dubokim uzdasima, isprosi mi milost... (*reci koju želiš*).

Spomeni se.

(Molitva sv. Bernarda.)

Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo, kako se nije nikad čulo, da si ikoga zapustila, koji se k tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć zatražio i tvoj zagovor zaprosio. Ovim pouzdanjem obodren, utječem se i ja k tebi, Djevice djevica, k tebi, Majko, dolazim, pred tobom eto stojim ja grešnik i uzdišem. Nemoj, Majko Riječi Božje, prezreti riječi mojih, nego ih milostivo poslušaj i usliši. Amen.

Za ovu molitvu svaki je put 300 dana oprosta. Ko je moli svaki dan za cijeli mjesec i po-

hodi koju mu drago crkvu, može dobiti potpuni oprost, ako se ispovijedi i pričesti itd.

Spasitelju.

Spasitelju moj i Bože moj, radi tvoga Porođenja, radi Muke i Smrti tvoje, radi tvoga slavnoga Uskrsnuća udijeli mi milost, koju ti živom vjerom i skrušenim srcem pitam, to jest... *(izreci milost koju želiš).* Pitam ti je za Otajstvo, koje danas pokorno spominjem i štujem: pitam ti je za ljubav preslatkoga Srca tvoje neoskvrnjene Majke Marije: pitam ti je, Isuse moj, za tvoje presv. Ime. Usliši me nevoljna, razveseli me tužna. Tako budi.

Uzdasi k Isusu.

Dušo Kristova, posveti me.
Tijelo Kristovo, spasi me.
Krvi Kristova, napoj me.
Vodo iz prsi Kristovih, operi me.
Muko Kristova, pokrijepi me.

O dobri Isuse, usliši me.
Među rane svoje sakrij me.
Ne dopusti, da se odijelim od tebe.
Od neprijatelja hudoga brani me.
Na čas smrti moje zovni me.
I zapovjedi mi, da dođem k tebi,
Da te sa Svetima tvojim hvalim
U vijeke vijekova. Amen.

Ko poslije pričesti izgovori ove Uzdahe, dobiva 7 god. oprosta; a preko dana svaki put 300 dana.

Pred propetim Isusom.

Evo ja, o dobri i preslatki Isuse, pred licem tvojim padam na koljena, i s najvećim žarom srca molim te i zaklinjem, da bi utisnuo u moje srce živa čustva vjere, ufanje i ljubavi, te pravu pokoru za grijehe moje, i najčvršću volju da ih popravim. To molim, razmišljajući u sebi i promatrajući u duhu tvojih pet rana, i imajući pred očima ono što je već u tvoja usta stavio prorok David o tebi, o dobri

Isuse: »*Probodoše ruke moje i noge moje, prebrojiše sve kosti moje.*«

Ko se ispovijedi i pričesti, pa izreče ovu molitvu pred kojimudragim Propelom, dobiva potpuni oprost, koji se može namijeniti i za Duše Čistilišta. (Pio IX. 31. VII. 1858.)

Svetotajstvenom Isusu i njegovom božanskom Srcu.[1]

Evo dokle je doprla tvoja prekomjerna ljubav, o moj obljubljeni Isuse. — Od tvoje prečiste puti, od tvoje neprocjenjive Krvi pripravio si mi božansku gozbu, da mi u njoj daruješ svega sebe. Ko te je doveo do tolike ljubavi? Tvoje prepoljubljeno Srce!

Srce moga Isusa, dostojno svakog poklona, pregoruća peći božanske ljubavi, primi dušu moju u svoju presvetu ranu, eda

1 Sto dana oprosta jednom na dan.

u tolikoj učionici ljubavi, naučim vratiti ljubav onomu Bogu, koji mi je podao toliko čudnovatih dokaza svoje ljubavi. Tako budi.

Uzdasi k Mariji.

Presveta Dušo Marije Djevice, prosvijetli me. — Presveto Tijelo Marije Djevice, čuvaj me. — Djevičansko mlijeko neoskvrnjene Marije, nahrani me... — Presvete ruke Marije Djevice, pridržite me. — Neoskvrnjene Marijine noge, na krepost me uputite. — Gorki plaču Marije Djevice, zgrozi me. — Strašne boli Marije Djevice, skrušite me. — Preljute žalosti Marijina Srca, dušu mi ranite. — Slavno preminuće Marije Djevice, utješi me. — Uzmi me za svoga slugu i daj da sveđer u te ufam. — Od svakoga zla oslobodi me. — Na času smrti moje pomozi me, da te sa svim svetima slavim i blagoslivljam u vijeke vjekova. Amen.

Sv. Josipu.

Slavni Patrijarha sv. Josipe, moj mili Pokrovitelju, tebi se pouzdano utječem. Ti možeš što hoćeš kod nebeskoga Oca, koji ti je bio povjerio Sina svoga; ti si svemoguć kod Isusa i Marije, tebe dakle ponizno molim, isprosi mi milost... *(reci koju želiš).*

Druga Subota.

II. Otajstvo radosno.
Marija pohađa sv. Elizabetu.

I. Netom Marija po čudu, po kreposti Duha Svetoga, posta Majkom Spasitelja svijeta, njezin božanski Zaručnik, još prvih dana njezine prisobnosti hoće da činom pokaže, na što je određena. Imao je posvetiti u majčinoj utrobi Ivana Krstitelja. Znajući Marija da ona mora biti sredstvo toga posvećenja, vazda pripravna da radi po želji i nadahnuću Božjemu, namah se na put stavlja. — Dušo moja, Marija da izvrši nebesku volju, ostavlja svoju milu samoću, ne plaši se dugog i teškog putovanja; ne pazi na svoju prisobnost i mladost svoju, radosno ide kamo je Duh Sveti vodi. Kad dođe u kuću svoje rodice Elizabete, srčano je pozdravlja i grli. Na njezin pozdrav i zagrljaj Ivan se u utrobi uzigra i veoma uzradova. A Sin Božji, koji je u Marijinoj utrobi bio, posveti Krstitelja, a majku mu Duhom Svetim napuni. Tako Isus, stopro začet, pokaza se milostivim Otkupiteljem, i Marijom se posluži, da prvu milost čovjeku udijeli, da prvo čudo učini. — Dušo moja, uništi se pred Marijom, protrni misleći na svoju nevjernost i samovolju! Koliko si puta ugušila u svom srcu božanska nadahnuća? U onoj prigodi da si slušala svoju duševnost, koliko bi duša sa zla puta odvratila bila, koliko na bogoljubnost na-

vela i sudjelovala njihovom spasenju!... A ti, nehajnice, ili s ljudskog obzira, ili s mlitavosti i samoljublja, izostavila si kreposno djelo; nijesi rekla ni učinila, što si dužna bila reći i učiniti, i tako mjesto da budeš na posvećenje, bila si uzrokom izopačenosti svomu iskrnjemu!... O Marijo, Majko božanske Riječi, obljubljena zaručnice Duha Svetoga, Majko lijepe ljubavi, deh! duši mi se smiluj. Raspali u mom srcu iskru one žarke ljubavi, kojom si ti raspaljena bila spram svoga iskrnjega, eda se i ja unaprijed rado podložim svakome trudu i znoju, da odbacim ljudski obzir, da sve svoje sile upotrebim na svoje posvećenje i iskrnjega.

II. Prava ljubav spram iskrnjega nema se ograničiti na samo duhovno dobro: njoj se je skrbiti i za njegovu vremenitu korist. Marija je po anđelu dočula, da je Elizabeta već od šest mjeseci noseća. Znajući da joj

je skoro 60 godina, puna one ljubavi, koja i same serafe nadhodi, ni časa da je počasila, već brzo trči, priteže je ne znatiželja, ne tašta slava, ni svrha, da je svijet vidi i pohvali: tamo je vuče živa želja, da pomože u trudu, u kućnom poslu da izmijeni svoju staru rodicu. Riječju, tamo je vodi prava i goruća ljubav spram bližnjega. — Dušo moja, misli malo na svoja djela, koja im je svrha bila!... Ah! srami se, skrij se, nijesi dostojna ni da klečiš pred Marijom! Prijateljstva, crne namjere, časti, vlastita korist, tašta slava, bila su svrhom tvojih prividno dobrih djela!... O slavna Bogorodice, prosvijetli moju p a m e t, dirni moje srce, da mi tvojim izgledom bude sveđer sveto raspaljeno spram svakoga a osobito siromaha, da i ja jednom čujem one utješljive riječi Sina tvoga: *Što ste jednomu od ovih najmanjih učinili, meni ste učinili.*

U tvojim sam rukama, Marijo: Majkom mi se pokaži: dušu mi čuvaj, da te na vijeke slavim.

Krepost. — Ljubi iskrnjega. *Nastoj vršiti dela kršćanske ljubavi. Moli za obraćenje grešnika. Svojim kreposnim življenjem nastoj da i druge na bogoljubnost navedeš. Tješi, brani i pomagaj siromaha i sirotu, a neprestano se sjećaj trpećih duša u čistilištu.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za iskorenuće poluvjerstva.

Uzdah. — Daj da srce gori moje, kako, Djevo, gori tvoje.

Primjeri.

1. Sveti Pio V., ponos Dominikanskoga Reda, veoma je ljubio Ružarij i bogoljubnost širio. Ružarij mu je bio najmilija molitva, jer Mariji najugodnija. Po Ružariju, Marijinim utočištem, postigao je od Boga veliku milost, naime glasovito Lepansko slavodobiće nad Turčinom, čiju

Moli sv. Ružarij za lepansku pobjedu

je silu slomio, a kršćanstvo oslobodio od strašnoga i nemiloga progonitelja, neprijatelja svakoga napretka i prosvjete, a zakletog dušmana katoličke Crkve. — I danas novi Turci progone svetu Crkvu, a sveti Otac istim oružjem, Ružarijem, hoće da i ove svlada. On će ih svladati u ime Božje i Marijino, budu li pravovjerni Ružarijem vojevali, pobožno molili i Otajstva njegova razmišljali, kako to želi isti sveti Otac Papa.

2. *Udovica* Regina Anđeli, iz Umbrije, za *trideset godina* strašno je trpjela na želucu. U posljednje vrijeme ni mlijeko da je probavljala, te se je jadnica, pripravljala na crnu smrt. Imala je kćer u uzgojilištu u Folinju, ova je znala za milosti, koje dijeli Pompejska Gospa Ružarija i namah počne obavljati bogoljubnost *15 Subota* za majčino zdravlje. Čudnovato! Kako zače rečenu pobožnost,

majka joj se poče oporavljati, i za kratko vrijeme posve ozdravi. Neprestano je hvalila Onu, koja tješi i pomaga svakoga, koji je Ružarijem moli.

Molitve u pripravu i u zahvalu za svetu pričest, na str. 57—61.

Treća Subota.

III. Otajstvo radosno.

Isusovo rođenje.

I. Veseli se, sretni Betleme! I ako si najmanji između Judinih gradova, najslavniji ćeš postati, jer će iz tebe izaći onaj, koji će gospodovati u Izraelu! — Poradi naredbe Cesara Augusta Marija sa svojim zaručnikom Josipom stavlja se na put. Poslije nego su preko sto milja pješice prevalili, u zimsko i studeno doba godine, pred samu noć, prispješe u Betlem. Da se okrijepe i odmore, kucaju na vrata svoje rodbine, svojih prijatelja i znanaca. Oh žalosti! nitko ne će da ih primi! Gostionice prepune nadošlog naroda, ni tu ne mogu da nađu zaklona ni mjesta, da prenoće! . . . Svak ih od sebe odbija, svak ih prezire nitko da će ih pomilovati ni utješiti! Tužna Marija, iznemožena i oslabljena pod teškim bremenom, u gluho doba noći, po krutoj studeni, ostavlja neharni grad i sa svojim zaručnikom traži i nađe pojatu, živinsku staju! Tu se zaklone, da noće i da se od ciče zime obrane! . . . Dušo moja, koliko je svijet okrutan bio s Marijom, koja je bila zaručnica Duha Svetoga i Majka Božja! A jesi li od nje čula kletvu, tužbu na ukor onih, koji su ih odbili? Ni najmanju! Šuti, trpi i blagoslivlja svoga Gospodina! A tebe kad nesreća popade, kad te iskrnji vrijeđa, prezire, psuje ili proganja: kada tvoji poslovi ne idu kao što bi željela, kako se ponašaš? Što govoriš? . . . Promisli malo . . . Ah! Majko moja, sramim se pred tobom! Daj da

se unaprijed u te ugledam, da svaku gorkost dobrovoljno trpim. U s a d i u moje srce svetu istinu, da ću u raj jedino tijesnim putem, koji je posut trnjem i popraćen nevoljama i suprotivštinama!

II. Kako se presv. Djevica sa blaž. Josipom smjesti u onoj pojati, s vanredne radosti, koju je kušalo njezino prečisto srce, osjeti, da je prispjelo vrijeme da porodi toliko očekivanoga Spasitelja. U taj čas njezina duša zaroni u duboko razmišljanje Božjeg veličanstva i milosrđa, te u veselju i u nebeskom zadovoljstvu porodi svoga Sina i Sina Previsokoga: porodi Isusa Boga - čovjeka, kralja neba i zemlje, gospodara vjekova!... Dušo moja, združi svoj glas sa glasom anđeoskih četa i zanosno pjevaj: *Slava u previsokim Bogu, i na zemlji mir ljudima dobre volje!* Na koljena se baci te s Marijom, Jasipom, anđelima i s pobožnim pastirima, duboko se

pokloni novorođenomu svomu Bogu, premilomu i prenježnomu Djetiću, koji se radi tvoje ljubavi siromašak porodi, a tužna Majka nema čime, ni da ga povije!... O Marijo, najsretnija ali i najsiromašnija Majko! Ko da u ovaj čas opiše radost tvoga srca? A ko da izmjeri i čemer tvoje duše, što nemaš čime da pokriješ svoje božansko Čedo, koje eto obilne suze roni?!... Ah! Isuse moj, miljeniče duše moje! Kako me bodu i muče tvoje prve suze, koje roniš na očigled mojih teških grijeha! Daj, Spasitelju moj, da s tobom plačem svoje opačine!... Dragi Isuse, svojim presvetim suzama izliječi moju dušu, moje srce očisti i skruši, da mi proteku suze pravoga pokajanja. Marijo, čestita Djevo, isprosi mi kod novorođenoga svoga Sina, što ponizno prosim. Majko, smiluj mi se, ne odbaci me!

Krepost. — Ljubi siromaštvo. *U nevolji, u žalosti, u progon-*

stvu šuti, trpi, Bogu zahvali, on će te nadariti na ovomu i na drugomu svijetu. Ne služi svijetu, okrutan je. Ne čezni za zemaljskim blagom, koje će ti na smrti pobjeći. Ljubi duhovno blago, Božju milost i prijateljstvo; ono će te na vijeke obogatiti.

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za mir svega kršćanstva.

Uzdah. — Marijo, prava Božja Majko, i meni sveđer budi majkom!

Primjeri.

1. Blažena Margareta iz Umbrije rodi se slijepa, pa od nemilih roditelja bi zapuštena. Neka pobožna žena smilova se ubogu djetetu i milostivo ga othrani. Uđe u treći Red sv. Dominika, i bi zrcalo svake kreposti i osobite bogoljubnosti spram Marije i njezinog Ružarija. Svaki je dan razmišljala III. Otajstvo radosno, naime

Isusovo rođenje, te Mariju i Josipa, gdje se klanjaju novorođenome Spasitelju. Marija je vazda bila spram Margarete ljubežljiva Majka: i što je od nje Ružarijem prosila, sve je postigla. Poslije njezine svete smrti, u srcu joj nađoše tri sličice: Isusa, Marije i Josipa. Čudo nikada viđeno! A to je Bog učinio, da pokaže, koliko mu je ugodno, da se razmišlja Otajstvo njegova porođenja. Prošlo je šest vjekova, da je Margareta umrla — 1322. — a njezino blaženo tijelo izgleda, kao da je malo prije preminula.

2. Ana Zutioni iz Medeje, nazad dosta godina, bila je oslijepila na jedno oko, a već joj je i drugomu prijetila ista nesreća. Zaludne su bile sve ljekarije, te joj bilo čamiti u tamnoj sobi. Kad je osjetila, da će sasvim vid izgubiti, uteče se *Pompejskoj Djevici Ružarija*, bogoljubnošću *Petnaest Subota*. I baš Petnaestom Subotom pot-

puno ozdravi na veliko čudo istih liječnika.

Molitve u pripravu i u zahvalu za svetu Pričest, na str. 57—61.

Četvrta Subota.

IV. Otajstvo radosno.

Isusovo prikazanje u Templu.

I. Kako se navrši četrdeseti dan poslije Isusova poroñenja, Marija sa svojim zaručnikom Josipom, stavlja se na put, ide u Jeruzalem, da po Mojsijevom zakonu prikaže žrtvu Gospodinu. Marija kao Djevica prije poroda, u porodu i poslije poroda, sveñer prečista golubica, nije bila dužna, da se ovoj zapovijedi pokori kao ostale majke, koje su u grijehu bile začele. Ipak da se ponizi, pomiješa se sa prostim i grešnim ženama, a to da svakomu bude sjajnim primjerom u opsluživanju Božjih zapovijedi. — A ti, dušo moja, kako se vladaš, kako vršiš i

ono, što ti je pod smrtni grijeh zapovjeñeno? ... Ah! postidi se pred Marijom Majkom Božjom, koja čini, što nije dužna, a ti tražiš izgovora, kako da se opravdaš, što si izostavila bez temeljita razloga svetu Misu, što si svečanim danom radila, što si zapovjedne postove prekršila! ... Ne daj, ljubežljiva Majko, da me nadalje pakleni neprijatelj zavara: ne daj, da me ljudski obzir svlada, već mi isprosi potrebnu srčanost, da sveñer i pri svakim činom pokažem što sam, naime nasljednik tvoga Propetoga Sina Isusa, i da moram vjerno opsluživati njegove svete zapovijedi.

II. Bilo je jošter Mariji i svoje božansko Čedo nebeskom Ocu prikazati, jer je trebalo svakog prvoroñenog sina Bogu posvetiti. Od vjekova bilo je oreñeno, da Marija u ovoj prigodi bude proglašena Kraljicom mučenika. Zato sveti starac Šimun, koji je toliko željno očekivao ovaj dan,

uzevši u svoj naručaj Krista Gospodina, prosvijetljen od Duha Svetoga prorokova i muku i smrt, koja čeka ono rajsko Dijete, a i čemer njegove Majke, kojoj se obrati i bolnim izrazom reče: *Tvoju i njegovu dušu mač boli će probosti.* — Dušo moja, razmišljaj ovaj čas, ali ne ćeš dokučiti, ne ćeš izmjeriti preduboku pučinu muka i jada, koje skončavaju Marijino pretužno srce! ... A zašto, nebeski Oče, zašto si 33 godine prije zasadio u preslavnu i preljubežljivu Marijinu dušu onaj ljuti mač, da je muči sve dane njezinog života? ... Ah! Kraljice mučenika, daj, molim te, sa mnom dijeli te jade, te boli, te gorke suze! — Dušo moja, prikaži nebeskom Ocu svoje srce, svoje uzdahe, svoja djela. Boga ljubi i tada ćeš Mariju tješiti i veseliti u njezinim jadima i bolima. — O slavna Bogorodice, o prečisti Patrijarka sveti Josipe, milost mi isprosite, da i ja po svojim silama, na izgled starca Šimuna, slavim Isusa Boga Otkupitelja svoga. Dopustite, da i ja štogod uradim njemu na čast, a sebi i svome iskrnjemu na posvećenje: da i ja na smrti pouzdano rečem: *Sada pusti slugu svoga, Gospodine, u miru,* da mi vi, Marijo i Josipe, dušu primite i u raj ponesete.

Krepost. — Požrtvovnost. — *Svladaj ljudski obzir, koji te s kreposnog djelovanja odvraća. Žrtvuj Bogu, što bi mu najugodnije bilo, a tebi najkorisnije; onu pogibeljnu prigodu, onu isprazност, prijateljstvo one osobe, koja je možda uzrokom, da u kreposti ne napreduješ, kao što bi napredovala.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za one, koji s teške i dugotrajne bolesti mnogo trpe, da sve svoje jade rado podnose za ljubav Božju i Marijinu.

Uzdah. — Marijo, izvore svake slatkosti, budi mi na smrti utjeha i radost.

Primjeri.

1. Blažena Hozana iz Mantove kad je jednom molila sveti Ružarij i razmišljala *četvrto Otajstvo radosno*, bi u duhu prenesena u jeruzalemski tempal. Tu je vidjela, kako se je obavio obred Isusova prikazanja nebeskomu Ocu. Poslije obreda slavna Bogorodica uze Isusa iz Šimunovih ruku i pruži ga Hozani. Ona ga ne htje primiti smatrajući se nedostojnom tolike časti. Tada joj Marija zapovjedi, da ga uzme: i uze ga velikim počitanjem i trepetom, ogrli ga, izljubi i moli ga za milosti. Što je prosila, postigla je. Uđe u Treći Red sv. Dominika, gdje je neprestano razmišljala Isusovu muku: do krvi bičevala i postom mrcvarila svoje nevino tijelo. Njezino sveto življenje obrati mnogobrojne i velike grešnike. Dovrši svoj čestiti život u Mantovi g. 1505., i bi ubrojena među blažene.

2. U Modeni oboli od hrptene sušice sestra Tereza M. karmelitanka, koja je 6 mjeseci strašne boli trpjela. Noge joj bijahu zgrčene i kao mrtve. Bljuvanje, žestoka ognjica, besanica, muke u svem životu do groba je dotjeraše. Liječnici govorahu Starješici: *Bez čuda nije moguće, da ozdravi.* U toliko koludrice sa bolesnicom vruće su molile Kraljicu Ružarija za njezino zdravlje. No 8. svibnja 1883 — u boli i u suzama sestra Tereza nestrpljivo čekaše 12 sati, kad se *Molbenica u Pompejskoj Crkvi* čita, da se pridruži onim bogoljubnim dušama, u nadi, da će joj čudotvorna Djevica zdravlje podijeliti. Samo što poče čitati spomenutu Molbenicu, ćuti u nogama novu jakost. Slijedi čitati i osjeća, da joj se zdravlje vraća. Kada svrši, puna vjere, diže se, da vidi što se je u njoj zbilo. Oh, velike Marijine dobrote! U onaj čas svaka je bolest ostavi, slobodno se po sobi

šeta, Mariju blagoslivlja. Pođe k svojim sestrama, koje ganute do suza, zapjevaše »Tebe Boga hvalimo« i Litanije bl. Djevice u zahvalu za vanrednu milost, dapače, kako liječnici rekoše, za zdravlje po čudu primljeno.

Molitve u pripravu i u zahvalu za svetu Pričest, na str. 57—61.

Peta Subota.

V. Otajstvo radosno.

Isusovo Našašće u Templu.

I. Kad je Djetiću Isusu istom bilo dvanaest godina, roditelji ga povedoše u Jeruzalem na Vazmenu svečanost, kako je Mojsijev zakon propisivao. Na povratku on ostade u gradu. Pošto je Marija sa ženama putovala, a Josip s ljudima, ona je mislila, da je Isus s Josipom, a ovaj je mislio, da je s Marijom. Nakon dana hoda oni se sastaše, ali bez svoga Isusa! — Promisli, i ako ne ćeš izmjeriti bol i žalost njihovu! ... Oni nijesu tomu krivi, to je volja nebeskoga Oca, ipak cijepa se njihovo srce, duša im se skončaje, što su bez Isusa, bez svoje utjehe, bez svoga miljenika. A kako da ne tuguju nad tolikim gubitkom? ... Vidiš li, dušo moja, kako su Josip i Marija gorkim peljenom opojeni s gubitka svoga dragoga Isusa, i ako tomu nijesu ni krivi ni dužni? A mi, nesretnici, koliko smo puta onoga istoga Isusa hotimice izgubili, koliko puta iz svoga srca istjerali psovkama, kamatom, mržnjom, nečistoćom, ohološću, nenavidnošću, mrmošanjem i drugim opačinama, a ni suze da smo prolili, ni najmanje žalosti da smo osjetili, dapače veselo i radosno provađali svoje dane! Groznog slijepila! ... O tužna Majko Marijo, o neutješljivi Josipe, iz dubine svojih nevolja k vama dižem svoje vlažne zjenice, pa vas priklonito molim za muke i jade, koje ste pretrpjeli pri gubitku dragoga Isusa, isprosite mi po-

tok suza. Dajte, da duša moja i srce moje do smrti piju gorki čemer u znak iskrena pokajanja, što sam neharnik Boga po svojoj opakoj volji uvrijedio, izgubio! Odlučujem, da ću i samu smrt pretrpjeti, eda se na teški grijeh ne povratim. Marijo, ne odbaci ovu moju prošnju; Josipe, utješi me, pomozi me; vi kod Isusa sve možete, molite se za me.

II. Marija nije mogla ni časa da žive bez svoga Isusa, jer tijelo bez duše ne može da opstoji; a on je bio duša njezine duše, bio je srce njezina srca. Za to netom doznade, da je u Jeruzalemu ostao, i ako slaba i iznemožena vraća se sa Josipom, da ga potraži. — A ti dušo moja, ne jednom, već na stotine puta izgubila si svoga Boga, svoga miloga Oca! Bez njega si dosta mjeseci a možda i godina živjela, i ni malo da si se potrudila, da ga nađeš; a trudila si, znojila se, da dostigneš onu čast, onu sreću, onu milost...

Nesvjesne tebe! — Poslije cijelog dana putovanja kukavna Majka uništena s truda, s tuge i boli, prispi u Jeruzalem, gdje, bez počinka i tjelesne okrepe neprestano traži svoga miloga Sina. Nakon tolikih jada treći dan nađe ga u templu između naučitelja zakona, koje je slušao i upite im stavljao o nebeskim istinama. Kad Marija ugleda svoje izgubljeno blago, srce joj se umiri, što je našla onoga, koga ljubljaše duša njezina. — A nas, dušo, uznemiruje li, muči li grizodušje poslije onoga grijeha, poslije one opačine, s koje smo svojevoljno Boga svoga izgubili? Tražimo li ga ondje, gdje bi ga sigurno našli?... Ah! ne, Marijo, mi ne tražimo tvoga Isusa, te ni svoj mir ni pokoj, gdje bi trebalo da ga tražimo! Deh! mila Majko, prosvijetli nas, da putem kreposti i svetosti tražimo Isusa, kad smo ga do sada ludo tražili u bučnome svijetu, u blagu, u ispraznostima i u časovitim ras-

košama. Raspali u našem srcu oganj božanske ljubavi, da jedino čeznemo za Isusom, njega samoga da tražimo na svijetu, da ga na nebesima nađemo.

Krepost. — Ljubav spram Boga. — *Traži Boga, dok ga naći možeš. Uzalud ćeš letjeti kao leptirica, od cvijeta do cvijeta, da nađeš pokoja. Stvoreni smo za Boga, a ne za svijet. Prolazi svijet i sve što je svjetovno, a Bog je od vijeka, pa će i do vijeka biti, a i ti s njime, budeš li ga za života ljubio.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za duše u čistilištu.

Uzdah. — Na uzburkanom moru svijeta ovog budi, Marijo, zvijezdom spasa mog!

Primjeri.

1. Blaženi Augustin Kažotić rodio se je u Trogiru oko godine 1253, od plemenitog oca Nikole Kažotića i majke Dragoslave Dragoević, koja odgoji

Augustina u svim kršćanskim krepostima i pobožnosti. Kad mu je bilo petnaest godina otkrije tajnu pobožnog srca svojoj majci, da želi stupiti u red sv. Dominika. Roditelji mu dragovoljno dopuste i on radostan i veseo zamoli redovničke starješine, da ga prime u red. Kad je Augustin svršio svoje nauke u Parizu pod učiteljem sv. Tomom, vrativši se u domovinu posveti se propovijedanju, proputovao je od sela do sela po Bosni, da obrati narod od bogumilske sljedbe i prevede u krilo katoličke crkve. Isto tako na poziv pape proputova i Italijom da smiri zavadjene duhove. Najžešće oružje proti neprijateljem vjere bila mu je nježna pobožnost prema bl. Djevici Mariji i molitva presv. Ružarija, te bi cijele noći probdio u molitvi i često ponavljao onu sv. Augustina biskupa »*Onaj zna dobro živjeti, koji zna dobro moliti.*«

Radi njegovih kreposti papa

Benedikt XI imenuje ga biskupom zagrebačkim god. 1303, a zatim Ivan XXI na molbu Roberta, kralja napulskog, biskupom u Luceri u Italiji, da bi je očistio od krivovjeraca saracena. Što mu i uspije, pak u znak harnosti prama bl. Djevici promijeni ime gradu nazvavši ga: Sveta Marija od Lucere. Ovim imenom se grad i danas zove. Svemogući Bog pozove svoga vjernog slugu na vječni počinak, da ga nagradi u svom raju. Primivši pokorno i pobožno sakramente sv. crkve, opkoljen braćom svoga reda, kojima preporuči molitvu i propovijedanje, umre u Luceri dne 3. kol. 1323.

Biskupijom lucerinskom upravljao je 6 godina mudro i pobožno. Bog ga je pomagao čudesima i svagdanjim obraćanjem toli saracena, koliko katolika, koji su bili pravu vjeru izgubili. Pri svršetku njegova života nije bilo u gradu nijednoga saracena, koji se nije obratio.

2. Katarina Vuletin iz Novoga kod Trogira, teških je boli trpjela za *šesnaest godina* s ljutih rana na nogama. Godine 1888 doču za milosti, koje Marija dijeli onima, koji ju časte bogoljubnošću *Petnaest Subota*, te živo vjerujući u premoguću *Pompejsku Djevicu Ružarija*, sta obavljati spomenutu pobožnost. Na veliku svoju radost vidi zacijeljene sve stare rane, a to po odvjetovanju blagoslovljene Majke Božje, krepošću njenog slavnog Ružarija. U znak harnosti pokloni bl. Djevici u Pompeju trepčanu zlatnu iglu.

Molitve u pripravu i u zahvalu za svetu Pričest, na str. 57—61.

Šesta Subota.

I. Otajstvo žalosno.

Isusova molitva u vrtlu.

I. Zaleti se, dušo moja, svojom mišlju do Nazareta, uđi u onu skromnu kuću, da vidiš žalosna prizora! Pred jadnom

Marijom stoji Bog-Čovjek, nje Sin Isus, koji je moli za materinski blagoslov i za privolu, da žrtvuje svoj život za spas ljudskoga naroda. Marija onog časa osjeti vas čemer Šimunova proročanstva; k nebu diže svoje plačne oči, na nas tužno misli i bolnom dušom veli: *Pođi, obljubljeni moj Sinko, pođi, gdje te nebeski tvoj Otac šalje, gdje te vuče tvoja žarka ljubav za otkupljenje duša!...* Kako se ovim i sličnim ljubežljivim i žalosnim izrazima Isus oprosti sa svojom Majkom, blagova s apostolima posljednju večeru, na kojoj ustanovi Sakramenat svoga Tijela i svoje Krvi na našu utjehu i korist. Zatim izađe iz Jeruzalema i sa svojim učenicima pođe u Getsemanski vrt. — Dušo moja, razgledaj svoga Boga, koji je na zemlji prostrt, uznemiren i tužan više s ljudske neharnosti, nego s muka i boli, koje mu je trpjeti. Ne skončaje se njegovo srce, ne smućuje se njegova duša na očigled ljutog bičevanja i trnovog krunjenja, što ga čeka: ne zbog pljuvotina, zaušnica, kojima će ga pogrditi: ne s debelih čavala i oštrog koplja, kojim će njegovo tijelo izraniti: već tuguje i žaluje one duše, koje se ne će okoristiti s njegovom mukom i smrti, koje će se na opačinu vraćati, u njoj živjeti i umrijeti!... Bože moj, Bože moj! Koliko se je u vrtlu žalostila duša i srce tvoje radi moje nevjernosti, radi mojega povratka na onaj grijeh, na onu prigodu! Nesretna mene! Zar ću te na vijeke mučiti, obljubljeni moj Bože! Ah! pretužno Srce moga Spasitelja, daj da u ovaj čas moje puteno srce očuti toliku bol, da se ozbiljno odluči na sveto življenje, da do smrti toliko obradujem tvoje sveto Srce, koliko sam ga ožalostio one strašne noći, kad si počeo preljutu svoju muku!

II. Poradi ovih groznih razmišljaja, tužni Isus ne može da

odoli tolikom skončanju, te bolnim srcem veli nebeskom Ocu: *Oče moj, ako je moguće, odaleči od mene ovu gorku čašu:* — Ovako je do tri puta molio, a treći je put dodao: *Oče moj, ako je baš suđeno da ovu čašu ispijem, neka se vrši tvoja sveta volja!* — U onaj čas podvostruči se njegova tuga, zlovolja ga svlada, a žalost satre, te s velike muke, krvavi znoj obli i okvasi ne samo njegovu odjeću već i zemlju naokolo! — Isuse moj, operi rane moje duše, omekšaj tvrdoću moga srca svojom Krvi neprocjenjivom, da do smrti budem lijevao suze kajalice, što sam tako okrutan bio, da sam te svojim grijesima, još u Jetsemanskom vrtlu, malone umorio! Daj da i ja na tvoj primjer vazda molim i rado se prilagodim Božjoj volji, htjeo ili ne htjeo uslišati moje prošnje, olakšati moje muke, osladiti gorku čašu, koju mi pruži za moje posvećenje i spasenje. — Dušo

moja! zaviri sada u Marijinu kuću, razgledaj svoju tužnu Majku. Duboki uzdasi i gorki plač ni časa da joj mira daju. Ljuta bol obuzela je njezino djevičansko srce, žalost je pritisla i skončaje razmišljajući smrtno rvanje preslatkoga Isusa, Sina i Boga svoga! Ah! Sinko moj, govorila je tužna Marija: zašto tvoja jadna Majka ne može ujedno s tobom trpjeti, krvavo se znojiti? Dapače zašto mi nije dopušteno, da mjesto tebe umrem? ... Marijo, pretužna moja Majko, za tvoje muke i boli, milost mi isprosi, da i ja uspored tebe rado ispijem onu čašu, koju mi Svemogući pruži, ma gorka bila kao najžučji čemer, da se ujedno s tobom na vijeke radujem. Tako budi.

Krepost. — Ugađanje s Božjom voljom. — *Odmah s jutra odluči, da ćeš svaku i gorku i slatku veselim srcem primiti i rado trpjeti. S toga često preko*

dana ponovi: Bože, neka se u meni vrši tvoja sveta volja. *Ovo će te usavršiti.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija, da Bog prosvijetli progonitelje svete Crkve.

Primjeri.

1. Blažena Stjepana Quinzani od djetinstva prigrli bogoljubnost presv. Ružarija. U sedmoj godini, na veliku Gospu, zavjetova svoju čistoću nebeskom Zaručniku. On je vidljivo zaruči dragocjenim prstenom. U Trećem Redu sv. Dominika prihvati preoštru pokoru. Kako je najradije razmišljala *prvo Otajstvo žalosno*, za 40 godina svakoga petka kušala je u svom tijelu Isusove jade i skončanja u vrtlu. Za 30 god. svaki je dan kamenom lupala prsa i svake noći, kao i sv. Dominik, tri puta se do krvi bičevala. Isus joj utisne u ruke, u noge i na prsi svoje svete rane. Jednom sađe s križa

i ogrli je: srce joj povadi a drugo namjesti, sveto, božanstveno. I Mariji bila je Stjepana mila i draga, osobito radi njezine bogoljubnosti spram sv. Ružarija, što joj zasluži svakih milosti, a u raju odlično mjesto između svetih.

2. Milica de Bech u Štajerskoj, imala je, kako su liječnici svjedočili, neizlječivu bolest. Na 12. listopada 1887, trzanje, muke i boli su je uništile bile i na smrt dovele, koja se je čas po čas očekivala. U to dođe joj u pohode Ersilija de Bech i videći je u pogibeljnom stanju, kao nadahnuta uzme sličicu Pompejske Djevice Ružarija, i stavlja je na prsa umiruće žene. Pravo čudo! Namah presta hropot, presta kašalj i krvavo pljuvanje. Netom se bolesnica umiri, ustane zdrava i zahvali nebeskoj blagodariteljici, što ju malone mrtvu uzkrisila i povratila joj izgubljeno zdravlje.

Molitve u pripravu za sv. Pričest

za drugih pet Subota.

Preljubežljivi moj Spasitelju, jedini i pravi zaručniče duše moje, što si mogao više za mene učiniti, nego si učinio, svrhom, da se u tebe zaljubim, da ti svoje srce poklonim, da ti dušu posvetim sa svim njezinim silama i moćima? Ah! Ti si u Jetsemanskom vrtlu uzdisao, molio, krvlju se znojio, i vrućim suzama moje zablude plakao; a moje srce studenije od mraza, tvrđe od kamena, ni najmanju bol da osjeća na očigled nebrojenih grijeha, kojima sam pogrdio svojega Oca i svojega Boga! Tvoja prečista božanska put bila je nemilo izbičevana, isparana, i z r a n j e n a zbog sramotnih naslada, koje sam davao svome tijelu, a moje srce ne će da se zgrozi ni da se od ljute boli cijepa razgledajući tvoje presveto tijelo modro, krvavo,

do kosti izmlaćeno, a to za moje spasenje! . . .

Isuse moj! ti s moje oholosti, nosiš to razdrta plašta: s mojih nepravda svezane su tvoje svemoguće ruke: s mojih taštih i nečistih misli dopustio si, da ti trnjem božanstvenu glavu okrune, a ja ni malo da se protivim grešnim mislima, već okrutniji od samih židova, i danas te neharno krunim i mučim! — Ti si se rado, Spasitelju moj, podložio krivoj osudi, ti si veselim srcem putem Kalvarija nosio svoj križ, da osudiš moju samovolju, kad hoću, da činim što je meni po volji, a ne što mi ti zapovijedaš: kad nastojim da sa sebe svrgnem svaki križ mukâ, žalosti, nevolja, suprotiva i gorkosti, kojim hoćeš da me kušaš za moje spasenje! — Eto te, Bože moj, meni za ljubav propeta, čavlima prikovana i mrtva na tvrdom drvu križa, a ja ni suze da ronim nad tvojim izranjenim, modrim i mrtvim tijelom: ja neću da se jed-

nom odlučim, da sebi i svijetu umrem, da tebi samome živim, da se spasim!...

O Marijo, prežalosna Majko! ja isti svojim rukama, svojim sramotnim grijesima izmučio sam, izranio, propeo i umorio slatkog Isusa a dušu i srce tvoje mačem ljute boli ustrijelio! Oh moje okrutnosti i crne neharnosti! Kako bi dakle smio jutros blagovati ono tijelo, koje sam izmrcvario i umorio? Kako piti onu krv, koju sam krvnički prolio? Kako bi smio pred tvoje noge doći, da te, kukavna Majko, za milost molim, kad su mi ruke omaštene krvlju Sina tvoga, kad su mi usne izdajničkim cjelovom oskvrnjene? Ah! čujem da židovi vapiju: *Uzmi, uzmi, propni ga!* I ja sam na žalost, svoj glas sa židovskim miješao: a pošto sada se od srca kajem i bolim, uzmi, Marijo, Sina svoga i meni ga podaj, ne da ga propnem, već da ga ogrlim, da ga u svoje krilo primim, da one blagoslovljene rane izljubim, da ih vrućim suzama zalijem, da ih suvišnim svome stanju razvežem, da ga unaprijed vjernije služim i srčanije ljubim.

Dođi, Spasitelju moj, ljubavi moja, dođi: ja te tražim, ja te želim, za tobom neprestano čeznem i uzdišem. Dođi u dušu moju tako izranjen i krvav. Tvoje rane izliječit će rane moga srca: tvoja neprocjenjiva Krv oprat će svaku gnusobu duše moje. Dođi, Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehe svijeta; dođi, Gospodine, ne kasni, rastvoreno je moje srce da te primi. Ali prije ga ražeži ognjem svoje božanske ljubavi, jer je mraznije, ledenije od samoga kamena tvoga slavnoga groba, pa me s tobom ni ista smrt ne će rastaviti. Amen.

Molitve u zahvalu poslije sv. Pričesti.

Nebeski Oče, evo Jedinorođenoga Sina tvoga, ljuveno

združena s mojom dušom. Ne gledaj sada na moju nedostojnost, na moje duhovno siromaštvo, na moju nevolju, već radije svoj pogled svrni na svog ljubežljivoga Sina a moga brata i zaručnika. On je hrana duše moje, on srce moga srca, moj život i blago moje!

Hvala ti, vječni Oče, što si radi sluge svoga Sina podvrgao svakoj nevolji i žalosti. Da svoga odmetnika, da grešnika spasiš, dopustio si, da se tužni Isus u Jetsemanskom vrtlu skončaje i krvlju znoji. Dao si ga na ljuto bičevanje, na nemilo trnovo krunjenje! Naprtio teškim, sramotnim križem, na komu si hotio da bude prikovan, a uz njega i svi moji grijesi i osuda vječne mi smrti!...

Jošter ti hvala, svemogući Bože, na prevelikoj ljubavi tvojoj, što si mi svoga istoga Sina ostavio u Sakramentu oltara za piće i hranu duše moje! Ah! preveć su slabe moje hvale! Za to

nek ti pristojno zahvali ovaj isti tvoj Sin, premili Isus, koji sada u mom srcu prebiva dušom, tijelom i božanstvom svojim!... A što da podam svomu Gospodinu za sve ono, što sam od njega primio? Ah! Oče sveti, za ljubav tvoga Sina, koji je za mene veledušno na križu umro, daj mi duh ljubavi, duh pokore, požrtvovnosti i vjernosti, da budem mogao slijediti krvave stope moga Isusa, eda ti svega sebe prikažem, da tvoj budem dušom, srcem, tijelom, voljom i svim svojim silama.

Slavna Bogorodice, evo tvoga Isusa u mojoj duši, ja ga posjedujem i uživam; moja ga duša ljuveno grli!... Hvala ti, draga Majko, na milosti, što si mi, usprkos mojoj nedostojnosti, isprosila toliko blago; što se moja duša s njegovom dušom združila; što je Bog postao jedna stvar svojim stvorom, svojim slugom, svojim robom. — Još ti, Marijo, milost pitam; Majka si,

ne možeš mi je zanijekati. Pogledaj preljubežljivo Srce svoga Sina! Nemili vojnik duboku je ranu tu otvorio, da svaka pokajana duša zaklona nađe. Ja želim, ja hoću, da me do onoga Srca dovedeš, da me u onu ranu smjestiš. Onu ranu ne ću ostaviti, dok ne budem čuo glas zaručnika moje duše: *Otpuštaju ti se mnogi grijesi, jer si mnogo ljubio.* Ovo želim, slatka Marijo, ovo od tebe prosim, ti ćeš i u ovomu zadovoljiti mom bijednom srcu, a ja ću sve svoje sile, sve dane i sve časove života Bogu i tebi posvetiti.

A ti, Isuse moj i Bože moj! pošto si se udostojao saći sa prijestolja nebeske slave i u meni kukavnome prebivalište učiniti, daj mi, molim te, i blago i milosti, koje si sobom donio. Izliječi moju duhovnu sljepoću; očisti me od gube grijeha; posveti me. Daj, da sveđer plačem svoje zloće, svaku nevolju da rado trpim, da vjerno vršim

svaku svoju dužnost, i da tebe sama, Bože moj, vazda ljubim, služim, častim i hvalim na ovom i na drugom svijetu. — Tako budi.

Sada dodaj molitve, koje su na str. 64—72.

Sedma subota.

II. Otajstvo žalosno.

Preljuto Isusovo bičevanje.

I. Dušo moja, okrijepi svoj duh, osokoli svoje srce, da odoliš tuzi i boli, koja će te popasti na očigled zlostavljenog svoga Gospodina. — Bilo je gluho doba noći, kada nemili izdajica predade svoga Boga Otkupitelja u ruke okrutnih židova. Oni ga svezana debelim verigama, kao umiljeno janje, potežu, turaju, lupaju, te velikom vikom i bukom vode od jednoga suda do drugoga, od nemila do nedraga, kao najstrašnijeg zločinca. Kod Kaife grde ga kao pso-

vaoca, koji je dostojan smrti. Kod Pilata krivo ga tuže, a Herod bijelom haljinom ogrće kao luđaka, i sa svojim dvorom s njime se naruga. Između tolikih potvora, krivih osvada i zlostavljenja, blagi Isus šuti, ni malo da se tuži, nikoga da psuje, ne će da se opravda, dobrovoljno trpi! — Nauči, dušo moja, od svoga Otkupitelja, kako ti je trpjeti, ma bila i lažno osvađena i krivo potvorena. On pravedan, šuti; a ti puna grijeha hoćeš da govoriš, da se pravdaš, proklinješ, psuješ, snuješ osvetu!... Ah, Isuse moj i Bože moj! velika je moja neharnost i oholost! Udijeli mi potrebnu milost i jakost, kako ću za tvoju ljubav i pravedan mučati i svaku nepravdu dobrovoljno trpjeti, da tako zaslužim proštenje za svoje opačine.

II. Pilate, slijepi, nepravedni suče! Zašto moga Isusa na bičevanje osuđuješ, kad si ga malo prije priznao i javno proglasio

nevinim i pravednim? — Eh! da, dušo moja, Isus je pravedan, on je ista pravednost, ali si ti kriva, jer si davala i daješ svome tijelu nepoštenih, sramotnih, putenih zadovoljstva; a to je uzrok, s koga presveto tijelo tvoga Boga valja da bude izbičevano, izmlaćeno! — Eno, nemili židovi, kao gladna zvjerad, navaljuju na Isusa, gola do pasa svukuju, ruke i noge vežu o kameniti stup, te uzlenim konopima, trnovitim šibama i gvozdenim verigama mlate ono djevičansko tijelo!... Ah! pogledaj tužnoga Isusa! S ljutih udaraca pomodrila je njegova koža, krv sa svih strana teče, meso na komade otskače! Novi krvnici na žive rane nove rane otvaraju, žile mu kidaju, kosti vire! Njegovo je tijelo jedna rana!... Eno čovjeka nemilo odrta a ne šibama izmlaćena! Oh, grozote! oh zvijerske okrutnosti! — Dušo moja, nijesi li se zgrozila? Ne roniš li grozne suze nad svojim

Bogom, koji eto radi tebe strašno trpi? — Deh! svrni sada svoju misao na tužnu Mariju, koja je čitavu noć molila i skončavala se: a kad joj je Ivan kazao, što s preslatkim Isusom rade, kako ga muče i biju, ostavlja svoju samoću, te ogorčenim srcem i dušom plovećom u pučini neopisivih boli hoće da ga utješi, da sebe preda na muke, a njega da izbavi! —Ali okrutnost bijesnih vojnika i nemile svjetine ne da joj, da se ni iz daleka ogrije na svoje rajsko sunce, da se ni njegovo ni njezino srce ne utješi! — O Majko moga Isusa i moja draga Majko! ko da pojmi pučinu tvojih boli i skončanja? Nijesam dostojan da ti se sinom nazovem, jer su moje sramotne naslade tvoga Sina osudile na nemilo bičevanje, a tvoje srce opojile gorkim čemerom! Isprosi mi, Marijo, duh prave pokore, da pedepsam svoje tijelo, da zadovoljim za prijašnje nerede, i da se na njih nikada ne povratim. Majko moja, smiluj mi se; ne dopusti, da moje sramotne naslade dalje bičuju Isusa, da muče tvoje srce a moju dušu upropašćuju!

Krepost. — Pokora. — *Čuvaj svoje oči: ustani sat prije no što običavaš. Ne ispituj tuđih poslova: uskrati svome tijelu negrešno zadovoljstvo promišljajući, da si zabranjenim zadovoljstvom i nasladom dosta puta Isusa bičevao.*

Cvijetak. — Izmoli klečećke treći dio Ružarija za obraćenje onih, koji živu u nečistome grijehu.

Uzdah. — Marijo, prečista Djevo, budi mi obrana pri svakoj napasti.

Primjeri.

1. U oštroj pokori živjela je glasovita djevica blaž. Mandaljena Panattieri Trećega reda sv. Dominika. Ona je tako zaljubljena bila u sv. Ružarij, da

ga je cijele noći molila. Da na koji način bude slična svomu nebeskomu zaručniku, do krvi se bičevala na uspomenu njegovog ljutog bičevanja. Jednom je nemilo pljusne neki obješenjak: ona poklekne, obrati i drugu stranu svoga lica, i tiho reče: *Oh, blagoslovljeni moj Isuse!* Isus je obilno nadario: utisne joj na tijelo sve rane, koje je on na Kalvariju trpio: i tako je bila propeta sa svojim ljubovnikom. Pokornim životom obrati mnoge grešnike. Na smrti prikaza joj se Kraljica presv. Ružarija, koja primi njezinu dušu i u raj povede god. 1400. Njezine rane nebeskim su mirisom mirisale. Dosta je mrtvih uskrisila i drugih čudesa tvorila.

2. Vjekoslav Santo iz Napulja, poradi trošaka za neku parnicu, jako se zadužio bio, te od dana na dan čekao, da ga vjerovnik iz kuće radi duga potjera. Dok je u tolikoj žalosti kao luđak po kući šetao, njegova pobožna žena molila je *Devetnicu* pred *Pompejskom Djevicom Ružarija.* Treći dan Devetnice Vjekoslav prima pismo od vjerovnika, koji mu kaže, da je njegov dug namiren bio. Dužnik ne vjeruje svojim očima, trči u vjerovnika. Ovaj mu pripovijedi, da je kod njega bio nepoznati svećenik, koji je vas njegov dug isplatio. Santo ne može da se uvjeri, da se je u 19. vijeku našlo čeljade, koje bi za nepoznatoga dug isplatio: a žena mu, puna vjere, zahvali milostivoj *Pompejskoj Djevici Ružarija,* što ih je *po čudu* izbavila od skrajne propasti.

Molitva u pripravu i u zahvalu za sv. Pričest na str. 103—107, kojima ćeš dodati i one, koje su na str. 64—72.

Osma Subota.

III. Otajstvo žalosno.

Isusovo trnovo krunjenje.

I. Bijesni vojnici, nemili Židovi i okrutni krvnici ni još da su

siti, ni zadovoljni, neka su Isusa grozno izranili, zvjerski izmrcvarili, do kosti izbičevali, hoće da ga i dalje muče, i sve s naših opačina! Eno, kao ljuti lavovi, svukuju mu malo prije stavljenu haljinu, koja se je na živim ranama prilijepila bila, te mu prouzrokuju novih jada i novih čemera. A da mu izrane i izmuče jedini zdravi dio tijela, preslavnu glavu, od trnja pletu gustu krunu, koju mu s nečuvenom okrutnošću stavljaju na svetu glavu i štapom nabiju tako, da mu do 72 drače — kako tvrdi sv. Vinko Fererij — u istu uđoše! Tada sa svih strana zače cijediti blagoslovljena Krv i razlivati se po kosi, po čelu i po rajskom licu, koje je već strašno nagrđeno. — I ti, dušo moja, pođi sa Marijom u Pilatov dvor, da ujedno s njome, između tolikih psovaka, pogrda i proklinjanja, razgledaš izranjenoga svoga Isusa, da razmišljaš njegove neopisive muke, koje mu prouzrokuje ona trnova

kruna, one oštre drače, koje su mu i kožu i meso probile i možđane izranile. — Ah! nezahvalna i okrutna dušo moja! priznaj jednoć svoju sljepoću, gani se na očigled strašnih Isusovih jada i Marijinih čemera. Ne kruni više svojega Spasitelja i Boga oštrim trnjem sramotnih misli, poganih osnova na škodu iskrnjega a na svoju vječnu osudu. Pokornim, krepostnim, kršćanskim mislima izlijeći one svete rane, utješi ono tužno srce, koje za tvoju ljubav toliko trpi!...

II. Promisli, da se je onim obješenjacima i narugati bilo sa kraljem slave. Stavljaju mu na pleća nešto razdrta, crvena plašta, a u svezane ruke turaju komad trsti, te mu se za porugu klanjaju, lupaju ga šakama, štapom krunu pobijaju, u slavno lice pljuvaju: psuju ga, proklinju i na svaki način zlostavljaju. A Isus? Šuti, ne tuži se, ne zazivlje na njih prokletstvo svoga

Oca ni nebeske gromove, da ih satru. — Ohola dušo, svrni pogled na porugana, izranjena i malone umorena svoga Boga! Promisli, koliko su strašne i sramotne tvoje opačine, kad je Isusu svojom Krvlju, suzama pomješanom, tažiti nebeskoga Oca i liječiti gadne rane tvoga srca! On nosi onu trnovu krunu, trpi one oštre drače radi tvoje oholosti, što pogano rudiš svoje kose, što kitiš svoju glavu, da o njoj zapne koje oko, da zavedeš koje srce! On, koji je kralj neba i zemlje, nosi ono razdrta plašta, što ti, ispraznom i bogatom odjećom, više nego ti stanje dopušta, resiš svoje grešno tijelo, da osudi svjetovni duh, koji s tobom vlada i tvojim srcem gospoduje. — Ah! moj Isuse i moj Bože, molim te za Krv, koju si u strašnom krunjenju prolio, i za preljute boli, koje si s oštrih drača u preslavnoj glavi pretrpio, ne daj da te unaprijed svojim nekršćanskim življenjem krunim. — Marijo, pretužna Majko Sina, koji je trnjem ovjenčan, pomozi me, da rado podnašam sve nevolje, da ih smatram kao drače, koje su Isusa mučile. Udijeli mi potrebnu srčanost, kako da pogazim svjetovni obzir, kako da ozbiljno smetnem sa sebe svaku ispraznost i svaki nakit, koji se protivi kršćanskome duhu. Marijo, Majko moja, ugasi u mom srcu nečisti oganj i duh tašte slave. To mi je svakako potrebno, da spasim svoju dušu. Ne zapusti me, mila Majko.

Krepost. — Strpljivost. — *Svak u svojoj kući ima drača, koje bodu: a to čudne, nesnošljive ćudi roditelja, braće, zaručnika itd. Trpi i ne tuži se. Slušaj, čini i ono što ti nije ugodno; to je spasonosno trnje, koje bode tvoju samovolju i oholost. Prezirat ćete, a možda psovati i tlačiti; toda misli na Isusa, razmišljaj ga u Pilatu dvoru i eto ti okrepe.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za starješine, da Bog dobre čuva a opake i nemarne, da prosvijetli i obrati.

Uzdah. — Marijo, životu i ufanje moje; kukavna mene bez pomoći tvoje.

Primjeri.

I. Malena i vanredno lijepa crnogorska pastirica Katarina Kosić ugleda Božje svjetlo u Crnoj Gori 25. studenoga 1493. Bog ju nadari nježnom i tako reći pjesničkom dušom, te se je pašući stado po crnogorskim vrletima zanašala za divnom prirodom, koja ju je okruživala. Sve su je prirodne ljepote uzdizale do Onoga, koji ih je stvorio, i govorile joj o nekom višem Biću. Bog ju je tako preko djela svojih ruku privlačivao k sebi, da ga ljubi, ali ona Ga još nije poznavala, kako se zove. Pitala je stoga u svom djetinjem zanosu svoju majku, da joj kaže,

ko je stvorio sve te krasote; pa kad je od nje čula, da je to Bog, ona je od tog časa svojom nevinom dušom za Njim uzdisala i vapila da Ga može naći, vidjeti, zagrliti i ljubiti. On joj se smilova i pokaza u onoj istoj divnoj prirodi, koja ju je do Njega dovela i to prvi put kao krasno djetešce, a drugi kao čovjek boli viseći na križu. U jednom i drugom viđenju djevojčica je prepoznala Boga-Čovjeka, koji se rodio i umro na križu za spas svijeta, kako joj je majka pripovjedala. Kad joj se u Kotoru, kamo je sišla, da ga bolje upozna, ponovno prikaza propet i sav krvlju oblit, pade u nesvijest. To viđenje i propovijed na sutrašnji Veliki Petak o njegovoj muci toliku ljubav razpali u njezinoj duši, da je odlučila da Mu se sasvim posveti. Ostavi dobru obitelj, kod koje je služila, zatvori se u tijesnu, odasvud ograđenu celijicu (sobicu) i postade dominikanskom redovnicom pod

imenom sestre Hozane. Od onog dana, kad Ga je vidjela propeta na križu, neprestano je razmišljala o njegovoj muci, tako da bismo je mogli nazvati sveticom Muke Gospodinove. U tom razmišljanju crpila je ona duševnu snagu, kojom se sve više dizala u kršćanskom savršenstvu i doprla do časti oltara. Njezina uspomena se slavi dne 27. travnja, jer se tog dana (god. 1565) preselila u nebo.

2. U Tirolu neka tužna majka živjela je u suzama i u svakomu jadu, što u njezinoj kući nije bilo željenoga mira. Živom vjerom uteče se *Pompejskoj Djevici Ružarija* i stade obavljati bogoljubnost *Petnaest Subota*, da joj razveseli prežalosno srce. Marija, koja je sveđer bila Majka milosrđa, usliši njezine molitve, nagradi suze i uzdahe i uspostavi joj željni mir i takvu međusobnu ljubav u obitelji, da nikada nije bilo slične. — Da potakne svakoga na ovu divnu

pobožnost, osobito pri teškoj potrebi, i da ujedno s njome svako srce blagoslivlja milostivu Majku Božju, svakomu je pripovijedala veliku milost, koju je po njoj primila.

Molitve u pripravu i u zahvalu za sv. Pričest na str. 103—107, kojima ćeš dodati one, koje su na str. 65—72.

Deveta Subota.

IV. Otajstvo žalosno.

Isus nosi svoj križ na Kalvariji.

I. Pilat priznaje Isusovu pravednost, i hoće da ga spasi. U tu svrhu, da gane nenavidna i okrutna židovska srca, povede Isusa na svoj prozor, i onako izranjena, krvava, svezana, popljuvana i trnjem okrunjena, pokaže sakupljenoj svjetini, veleći: *Evo čovjeka, u kojemu ne nahodim ni najmanje krivnje.* — Ah! i kamen bi omekšao bio, i zvjersko se srce ganulo a svačije oko proplakalo na oči-

gled tužnoga Otkupitelja! A židovi, tvrđi od kamena, okrutniji od najokrutnije zvijeri, viču: *Propni, propni ga... Nijesi prijatelj Cesara, ako ga slobodna pustiš!* Pilat se uzboja na ove riječi, i pravednog Isusa osudi na smrt! — Dušo moja, ti se srdiš na ovu osudu, srce ti puca od žalosti, slušajući glas i buku neharnoga puka, koji hoće da Isusa propne! Ako tvoj Isus, srce duše tvoje i Kralj neba i zemlje, valja da pogine, spomeni se, neharnice, da si ti svoj glas sa židovskim miješala, i ti si okrutno vapila: Propni! To i sada činiš, kad se sramotno povraćaš na grijeh. Svi, koji griješe, ponavljaju uzrok njegove smrti! — Ah! Isuse, prosti duši mojoj! Priznajem, da sam okrutniji od same židovske svjetine! Ja sam, Bože moj, dostojan smrti a ne ti, životu moj, jedino moje dobro! O božanska ljubavi, daj da žarki plamen tvoje ljubavi uništi sve, što je u mom

srcu svjetovno i zemaljsko, da jedino živim za te, kao što ti umireš za me!

II. Kako je Pilat izrekao nepravednu osudu na Isusa, židovi, vojnici i krvnici pripravljaju debeli i dugi križ, na komu će propeti ono izmrcvareno, izranjeno, isprebijeno tijelo! — Eno tvoje tvrde postelje, moj mučeni Gospodine: eno tvoje zastave, pod kojom ćeš vojevati i svladati smrt i pakao, da spasiš moju grešnu dušu! — Ah dušo moja! vidiš li, kako tvoj Bog velikim zadovoljstvom gleda svoj križ, kako ga rado prima na svoja izranjena pleća! Potežu ga, turaju, biju, i velikom se mukom penje uzbrditim Kalvarijem! — Spasitelju moj, ja neharni stvor, ja sam te križem naprtio! Preteški moji grijesi uzrok su, da ti srneš i do tri puta da padaš licem na zemlju! Iz samoga milosrđa, Isuse moj, ti mi šalješ križ u onoj bolesti, u onoj suprotivi, u progonstvu,

u nevolji, u nesreći, da se posvetim i spasim, a ja se srdim i uznemirujem, izbjegavam ga i bacam sa sebe: a bez križa u raj ne ću! Pretužna moja Majko, ti se od ulice do ulice biješ, da sretneš, da vidiš izranjene ostanke židovske okrutnosti, svoga tužnoga Sina, svoju ljubav, svoga Boga!... Eno je napokon, Marija zatekla svoje blago, svoga Isusa. Jedan na drugoga žalosno bacaju svoj pogled, koji, kao britki mač, probada dva najplemenitija i najsvetija srca! Ogorčenom dušom Majka će mu: *Sinko moj!*... Hoće da ga ogrli, da ga izljubi, a okrutni krvnici i nemili vojnici zvjerski je turaju i od njega rastavljaju... *Ah, svi vi, koji prolazite putem, vidite, ima li boli priličene boli mojoj!*... O Kraljice neba i zemlje, najžalosnija i najtužnija Majko, daj da moja grešna duša kuša samu kap boli, skončanja i čemera, u komu je srce tvoje plovilo, kad si putem

Kalvarija srela Sina svoga, da tako pomrsim svoje zloće. Dopusti mi, da te noseći svoj križ pratim do vrhunca one grozne gore, eda se jednom popnem do gore nebeskoga Siona.

Krepost. — Ljubi svoj križ. — *Ko srčano ljubi Isusa i Mariju, taj će obljubiti i najteži križ. Svak u svome stanju ima križ. Nosi i ti svoga. Ako ti je težak, ne tuži se čovjeku, tuži se Isusu i Mariji: oni sami mogu, oni će ti i olakotiti teret, gorkosti osladiti.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za progonjene, za žalosne i ucvijeljene.

Uzdah. — I ako sam grešnik, Marijo, sin sam ti ipak vazda mio.

Primjeri.

1. Blaž. Augustin iz Bielle, jer je ljubavlju nosio svoj križ, bio je živa slika Isusa Otkupitelja. Još mladić uđe u Red svetog Dominika, i sveder je osobitim načinom častio Mariju, nje-

zin Ružarij molio i pomno razmišljao četvrto Otajstvo žalosno. I on je nosio svoj križ, a to su bila strašna đavolska napastovanja i teške bolesti. Kad su mu liječnici živo meso sjekli na izranjenom tijelu, ni najmanje da se je tužio. Između tolikih muka, razmišljao je Isusa, kad je nosio križ na Kalvarij, i Marijine jade, kad je hodila istim krvavim brdom, što mu je blažilo i najveće boli. Isus mu udijeli dar suza i vlast na hudobe, koje je iz ljudskih tjelesa tjerao. Nakon kreposna i pokorna života, sveto umre i ubrojiše ga u blažene.

2. U Genovi neki starac bio je zanemario presvete Sakramente, Crkvu i svako kršćansko djelo, kao pravi bezvjerac. Slučajno sretne ga Starješica Trećega Reda sv. Dominika, koja mu pruži *medaljicu Pompejske Djevice Ružarija* i zamoli ga, da ju uzme i da je na sebe stavi. Njezina riječ žive kršćanske ljubavi, takne starca u srce, i rado uzme

medaljicu. Nu čuda! Netom je o vrat objesi, on čas se preporodi! Odmah pođe u Kapucinsku crkvu, ispovjedi se i pričesti sred groznih suza pokajanja i veselja. Tri dana kasnije smrtno oboli, i sa posmjehom na licu, sa medaljicom u ruci mirno preminu. — Oh! Marijina mogućstva! Ko ovdje ne vidi njezinu milostivu ruku, gdje se djelom pokazala utočištem grešnika?

Molitve u pripravu i u zahvalu za sv. Pričest na str. 103—107, kojima ćeš dodati i one, koje su na str. 64—72.

Deseta Subota.

V. Otajstvo žalosno.

Propeće i smrt Isusova.

I. Ako si, dušo moja, idući uz Mariju krvavim Isusovim stopama, jedva došla do vrha onoga žalosnoga brda, izmjeri, ako je moguće, boli i muke,

koje je tvoj Bog pretrpio od onih okrutnika i obješenjaka, dok je Kalvarijem išao. A sada svrni pogled na onu ljutu zvjerad, koja se poput gladnih vukova baca na svoju izranjenu, izmrcvarenu žrtvu, na pretužnoga Isusa! — Naglo, po četvrti put, svlače s njega odjeću, muke mu ponavljaju, na križ ga srdito bacaju, ruke mu i noge raspinju, konopom rastežu, da ih dotjeraju do zabilježenih šupljina, pa ih nemilo prebiju debelim i ulomljenim čavlima, koji mu meso paraju i živce kidaju. Razmišljaj ovdje preljute boli, koje je trpio tvoj Spasitelj, dok su mu čavlima ruke i noge probadali: razmišljaj muke i skončanja preslavñoga tijela, koje je visjelo o samim čavlima, kad su u izdubljenu jamu Križ rinuli! Kako na ovo grozno razmišljanje ne provalite, oči moje, u grozni plač? Zašto se ne pretvore u dva neiscrpiva vrela gorkih suza, da pristojno jadi-

kujem nad tvojim skončanjem, Isuse Bože moj, ljubavi moja? Daj Otkupitelju moj, da tvoji čavli omekšaju tvrdoću moga srca, da kušam tvoje žestoke boli, da procijenim tvoju goruću ljubav, da zamrzim na grijeh, koji je uzrokom tvojih nevolja, tvojih muka! Ne uskrati milost, Bože duše moje, svome pokajanome krvniku. — Marijo, prežalosna Majko, ti si osjetila, ti si kušala u svome srcu, u duši svojoj, čavle, kojima su provrtjeli ruke i noge preslatkome Isusu: moli za me, da i moja duša sveđ za života kuša jade i muke Sina tvoga i tvoje čemere, eda dionikom budem plodova istih jada i čemera na ovomu i na drugom svijetu.

II. Dušo moja, tvoj je Isus podignut između neba i zemlje, a to da izmiri čovjeka s Bogom. Približi se o onom Križu, k prijestolju svog vječnog učitelja, da slušaš njegov posljednji nauk, da te posveti koja kap njegove

neprocjenjive krvi. Ogrli postelju zaručnika svoga, poljubi njegove svete noge, koje su probijene radi tvojih opačina. — Sred tolikih skončanja mili Isus samoga sebe zaboravlja, a na te misli: k nebu upravlja svoje umrtvene oči i slabim će glasom: *Oče, oprosti im, ne znadu što čine!* Ah, žarke ljubavi, neograničena milosrđa, plemenita srca! Isus prašta i moli za svoje krvnike, a ti ne ćeš da oprostiš svome bratu, mrziš ga, hoćeš, da mu se osvetiš! Ne oprostiš li ti svome iskrnjemu, ni Bog ne će tebi oprostiti... Tvoj Bog, koji umire, u zadnjem rvanju još misli na te, te se obraća k tužnoj svojoj Majci i ganut joj govori: *Majko, eto ti sina: sine, eto ti Majke!* — Hvala ti, Spasitelju moj, na neprocjenjivom, na prevelikom daru, što mi ostavljaš u Mariji, u svojoj Majci! — Ah! još jednom pogledaj ono božansko lice, po komu se je već rastrla

smrtna bljedoća! Čuješ li?... Preporuča nebeskomu Ocu svoj duh, izdiše!... umire!... Sunce je potamnjelo, zemlja se trese, kamenje puca s ljute boli radi smrti svoga Stvoritelja: a tvoje se srce, kršćanska dušo, ne cijepa, suhe su tvoje oči, pred onim mrtvim presvetim tijelom? Ah! gani se, nezahvalnice, gani se barem na muke i skončanja tvoje neutješljive Majke Marije, koja grli Križ, cjeliva i suzama polijeva mrtve noge svoga Sina!

Isuse moj i Oče moj, pretužna moja Majko, i ja ću sve dane svoga života uz Križ stati, sveder s tobom tugovati, rane Isusove ljubiti i neprestano plakati svoje opačine, koje su uzrok njegove smrti i tvojih boli. Marijo, utisni njegove svete rane na moje srce, smiluj se duši mojoj: ona je cijena Isusove Krvi i tvojih jada. Ne daj, da me jaz pakleni proguta, da me plamen opari, ne daj Marijo, ne daj Majko moja!

Krepost. — Srčanost. — *Ako si pravi Isusov nasljednik, propni i dušu i tijelo svojim poželenjima. U napasti bori se srčano. Isus prašta, Marija ne mrzi na krvnike! Slijedi Sina i Majku, da ti se Bog ne osveti.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za one, koji trude za slavu Božju i za katoličku Crkvu.

Uzdah. — Ah! preslatka moja Mati, daj mi s tobom sveđ plakati!

Primjeri.

1. Blaž. Jelena iz Ugarske, Trećega Reda sv. Dominika, najmilijim je riječima Mariju pozdravljala, njezin Ružarij pobožno molila i osobitom pobožnošću razmišljala Otajstva žalosna. Obično je molila pred Propelom i obilne suze ronila, svoje tijelo mučila i bičevala. Isus je darova svojima ranama. Iz rane desne ruke bl. Jelene pronikne liljan, koji je ona više puta

otrgala, a on je na novo klicao. Kad je pred oltarom molila, Isus bi joj u naručaj došao. Noć prije njezina preminuća pohodi je Propeti Zaručnik, s njome se zadrža u ljuvenim razgovorima, pa je sa Kraljicom neba i zemlje u raj povede i okruni vječnom slavom.

2. Vjekoslava Ruffini iz Verone, početkom godine 1881 teško oboli na grlu i na očima, pa nije ni vidjela ni govorila. I ako se je služila zemaljskim ljekovima, svu svoju nadu postavi u *Pompejsku Djevicu Ružarija.* Sred ljutih boli često je govorila: *Pompejska Djevice, Majko Božja i Majko moja,* ti ćeš me pomoći! Četiri pobožne žene izmoliše za njezino zdravlje *tri Devetnice na čast Kraljice presv. Ružarija u Pompeju.* Eto čuda! Onaj isti čas, kad su dovršile treću Devetnicu, Vjekoslava ozdravi na veliko čudo njezinih liječnika, koji su više puta ustvrdili, da ne će progledati

ni progovoriti. — Presv. Djevo, primi suze, koje iz veselja i zahvalnosti obilno roni ozdravljena bolesnica!

Molitve u pripravu i u zahvalu za sv. Pričest na str. 103—107, kojima ćeš dodati i one, koje su na str. 64—72.

Jedanaesta Subota.

I. Otajstvo slavno.

Isusovo Uskrsnuće.

I. Netom zarudi zora trećega dana nakon pretrpljenih muka i neopisivih boli, Isusova duša, koja je u Limbu tješila i veselila svete duše, združi se s presvetim tijelom, te slavan, slavodobitan i neumrl uskrsne. Zemlja se strašno potrese, anđeo sađe s neba, odvali zapečaćeni kamen. Dođite svećenici, književnici, farizeji, dođite da vidite, kako vas je poslužila lukavost i himba proti čovjeku, koga ste proglasili zločincem i varalicom.

Prestale su njegove muke i boli, skršio je okove, svladao smrt i pakao, uskrsnuo je! ... Tresite se, predajte okrutnici, obješenjaci, koji ste ga umorili, koji u njega ne vjerujete; a ti, dušo moja, raduj se i veseli uskrsnuću svoga Boga Otkupitelja, pošto su i tebi otpale verige davna sužanjstva, i ti si u Isusu uskrsnula na život milosti. Raj se je danas nad tobom rastvorio, a pakao zatvorio ... No i ti se tresi, dušo moja, ako se opet vratiš u grob grijeha i opačina; tresi se, ako srčano ne skršiš sveze onog sramotnog prijateljstva; ako na Isusov primjer ne uskrsneš na neumrli život, na život duhovni, kreposni i pokorni ... Isuse moj i Bože moj, ja ti se uskrsnutu duboko klanjam, u te vjerujem, u te ufam, jedino ufanje, jedina željo srca moga! Pomozi me, Spasitelju moj, da svladam sve zapreke, koje se protive mom istinitom i dugotrajnom duhovnom uskrsnuću. Ne daj da me

začara, da me zavede ubavost, ljepota, tašta slava: to bi me opet položilo u grob grijeha, a možda i na vijeke zakopalo!

II. Dušo moja, ako nije bilo moguće pojmiti žalosti, boli i skončanja Marijina za muke i smrti njezinog milog Isusa, zaisto nema riječi, nema pera da opiše veselje, radost i zadovoljstvo, koje ona oćuti za njegova uskrsnuća ... Sv. Vinko Fererij, sv. Bonaventura i mnogi drugi kažu, da se je Isus poslije uskrsnuća prikazao najprije Mariji, nju prvu obradovao i obveselio. A i pravo je bilo. Srce i duša Marijina bili su središtem najvećih jada, najstrašnijih boli za Isusova života i smrti. Žalost se mjeri po ljubavi: ko više ljubi, više i trpi za ljubljenom osobom. Bez sumnje, Marija je najviše ljubila svoga Isusa, ona je dakle najviše i trpjela radi njega, pa je naravno bilo, da je prvu obraduje. — Ah, dušo moja, ni čovječji ni anđeoski

jezik ne bi znao opisati veselje Marijine duše, kad joj se božanski Sin prvi put prikaza, presjajan, lijep kao raj, slavan kao Bog: kad je ogrli — kako veli sv. Vinko Fererij — kad joj dade cjelov mira i sinovske ljubavi, kao svojoj predragoj i premiloj Majci. Ona je na koljena pala, da mu se kao Bogu svomu pokloni; bogoljubno mu izljubila presvete rane, najsladim riječima istakla mu svoju goruću ljubav i živu harnost za sve, što je pretrpio za spas ljudskog roda! — O Marijo, najsretnija i najljubežljivija Majko! prostrt pred tvojim svetim nogama, priklonito te molim za neograničeno veselje duše i srca tvoga, daj da i ja tako obljubim tvoga Isusa, da on bude jedini uzdah, jedina želja moga srca, zaručnik moje duše, slatki prijatelj i mili otac. Nastoj Majko, da me na času smrti pohodi u presv. Sakramentu Oltara, a poslije smrti ti me prikaži Plodu

utrobe svoje, da mu i ja izljubim presvete rane, da i moja duša uživa na vijeke ono veselje, onu čestitost, koju je tebi, Marijo, prouzrokovalo njegovo prikazanje nakon slavodobitnog uskrsnuća. Tako budi.

Krepost. — Obraćenje. — *Traži u svojoj duši, koji je uzrok tvoje mlitavosti i duhovnog nehajstva. Prihvati novi život prave bogoljubnosti i žarke ljubavi spram Boga i spram iskrnjega, da se dušom i srcem Bogu obratiš.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za duhovno uskrsnuće onih, koji su u smrtnom grijehu.

Uzdah. — Kao što se Majko, veseliš Isusovom uskrsnuću, daj da se i momu veselila budeš.

Primjeri.

I. Sv. Ljudevit Bertrando, Reda sv. Dominika, dosta je znoja prolio, truda i muke pretrpio u Americi, za spasenje, za duhovno uskrsnuće svoga iskrnjega. Mnoge je pogane prosvijetlio i priveo na Isusovu vjeru, ne samo propovijedanjem i pokornim življenjem, da i svojom goruću ljubavi spram Marije i njezinog Ružarija. Svukud je Ružarijem u ruci tumačio njegova Otajstva, širio bogoljubnost. A Marija okruni njegovo djelo obraćenjem mnogobrojnih grešnika. Propovijedao je španjolskim jezikom, a Bog je dao, da ga razume slušatelji svake narodnosti, kao da govori njihovim jezikom. Više je puta neznajući otrov ispio, koji mu neprijatelji davaše, a Marija je sveder čuvala svoga slugu, pa nikad da mu je otrov naudio. Ona ga je na smrti pohodila, dušu mu u raj ponijela i okrunila vječnom neopisivom slavom.

2. Na 23. siječnja, god. 1884., sestra Marija Koradi, teško je oboljela bila. Svi joj se udovi zgrčili, jezik otekao, oči zatvorile, a tijelo se tako ukočilo, da

je bila prava strahota. Pošto su zaludni bili svi zemaljski lijekovi, koludrice staše moliti *Pompejsku Djevicu Ružarija.* Na 8. svibnja 1885. Marija udijeli željnu milost. Taj dan bila je cijela redovnička obitelj u svojoj kapelici, i na podne, živom vjerom odčitaše *Molbenicu mogućoj Pompejskoj Djevici. Pravo čudo!* — Onaj isti čas bolesnica osjeti u svome tijelu novi život, nove sile i eto je sasvim zdrave! Ko da opiše radost, veselje i suze zahvalnice onih pobožnih duša, a osobito ozdravljenje koludrice?!

Molitve u pripravu za sv. Pričest

za pet posljednjih Subota.

Evo me. Isuse moj, prostrta pred tvojim neizmjernim veličanstvom, sakrivenim u onom svetom hraništu pod obličjem posvećena kruha. Bože moj!

i ako su ti dodijale moje opačine, ti ipak, kao milosrdni otac, nestrpljivo čekaš moju dušu. da je nahraniš svojim prečistim Tijelom, da je napojiš svojom neprocjenjivom Krvi, kao što si jednoć na Sikarskom zdencu čekao ženu Samaritanku, da joj vječni život daruješ. Ovdje pred tvojim nogama neharna i nevjerna duša moja čeka dar tvoje ljubavi i proštenje svojih grijeha, prije nego što primi u svoje nedostojno krilo tebe, Kralja Slave. Suca živih i mrtvih, Boga svake dobrote i milosrda. U znak moje žive boli i pokajanja za počinjene grijehe, daj da i ja sa Mandalenom orosim tvoje svete noge suzama pravoga pokajanja, eda jutros i moje srce sluša ljuveni glas pomilovanja i oprosta.

Ah! moj Isuse i moj Bože! mrazno je moje srce, ne ljubi te duša moja! Ti si Mandalenino srce raspalio božanskom ljubavi, deh! i moje raspali, da

te što pristojnije primim i ugostim. Kada do časa zaposjedneš dušu moju, daj da uskrsnem na duhovni život, kao što si i ti na neumrli život uskrsnuo. Razbij sve okove mojih grijeha, mojih zemaljskih veza, da se svijetom rastavim, da za nebom vazda uzdišem, dok jednom ne nebo uzađem ,da se do vijeka s tobom združim. Tvoje sveto Tijelo nek obogati i dušu i srce moje darovima tvog svetog Duha kao što si Majku svoju i apostole nadario u Jeruzalemskoj gostioni. Ova sveta Pričest nek umori u meni svaku grešnu klicu, da samo tebi za ljubav živem i umrem, kako je i tvoja Majka Marija samo za tebe živjela te iz goruće ljubavi spram tebe umrla i kraljicom neba i zemlje postala.

Presveta Djevo, preljubežljiva Majko! moje nevjernosti, moji grijesi ne zaslužuju ni najmanju milost. Radi česa tebi se utječem. Utočište grešnika, tebe

ponizno molim, ti me svome Sinu predstavi, s njime izmiri prije, nego dođe u dušu moju. Smiluj mi se, Marijo, i razveseli me, zaklinjem te veseljem, koje je kušala i uživala tvoja duša nakon Isusova uskrsnuća. Prikaži mu za mene onu goruću ljubav, one svete priprave, koje si ti činila, kad si danomice blagovala njegovo svetotajstveno Tijelo, da ga i ja što dostojnije primim, da mi bude zalog svete smrti i vječne slave.

Kao što jelen želi vrelo vode žive, tako i moja duša tebe želi, Bože moj! Dođi dakle, Gospodine, dođi u dušu moju, da je spasiš, da je zasitiš nebeskim slastima, kad sve zemaljske slasti i uživanja ne mogu da je nimalo zadovolje. Željno te želi moje srce, koje neprestano za tobom uzdiše, ali je nedostojno tolika gosta. Očisti ga, Isuse moj, božanskim ognjem: uništi u njemu što nije tebi ugodno. U nadi, da ćeš uslišati moju

živu molitvu, da ćeš ispuniti moju želju, idem, i ako pun straha i predanja, idem k božanskoj trpezi, a ti, slatki ljubovniče, dođi u susret duši mojoj, kao što si Materi svojoj poslije uskrsnuća u susret pohitio, da u ljuvenom ogrljaju očutim onu slast, koja čeka moju dušu u nebeskom Sionu vječne slave. — Amen.

Molitve u zahvalu poslije sv. Pričesti.

Dušo moja, što činiš, što misliš? Ili ne znaš, da si sada živi hram božanstva, u komu prebiva tvoj Spasitelj i Bog tvoj? Nebo je nad tobom rastvoreno, presveto Trojstvo ljubezno te gleda za to, što posjeduješ predmet njegovih zadovoljstva. Marija svoje materinske oči na te obara i veoma se naslađuje videći svoga mila Sina u tvom krilu, pa sa anđelima, koji te okružuju i koji se klanjaju Kralju Slave, svaku ti milost od Boga prosi. I ti, dušo moja, svoje prošnje s njihovima združi. Ovo su dragocjeni časovi. Posjeduješ svemogućeg Gospodina, milosrdnog Oca, milog Zaručnika, ljubežljivog Boga. Pitaj dakle što hoćeš i uzdaj. Rašir svoje srce, vjeru oživi, pitaj Isusu nebeskih milosti, ne će ti ih uskratiti.

Kad me, Isuse moj, tvoja neizmjerna dobrota i božanska darežljivost sokoli, evo, Ljubavi moja, evo moje želje: Daj da postanem jedna stvar s tobom i da samo u tebi nađem pokoj, mir i zadovoljstvo. Za ovog života izlij na me čašu svoje srdžbe: ovdje me šibaj, muči i karaj koliko moje opačine zaslužuju, a štedi me na dan svoje osvete. Čini od mene što i kako ti je ugodno, samo mi dušu čuvaj, za koju si se rodio, za koju si Krv prolio i umro; za koju si uskrsnuo i na nebo uzašao, da joj slavno mjesto pripraviš; radi

koje si i svoju Majku k sebi pozvao i ovjenčao krunom i kraljicom anđela i ljudi, da me pomože, da me tješi, da za me moli i prosi, da me vlada i upravlja. Spasi me dakle, Otkupitelju moj, cijena sam tvoje Krvi, tvojih jada i muka.

Veličanstvena Bogorodice! Ti slavna sjediš ob desnu Sina svojega, ti ga uživaš, ti ga posjeduješ. I ja ga, Marijo, u ovaj čas posjedujem, a hoću li ga na vijeke posjedovati? Vajme! jako se plašim kad promislim na svoje življenje. Pisano je: *Blaženi siromasi*, a ja ti, Majko, ginem za zemaljskim blagom, za udobnostima života! *Blaženi krotki*, a ja sam srdit, usilan, ognjevit i ohol! *Blaženi koji plaču*, a ja tražim svjetovna veselja i uživanja! A kad me što tišti, muči i žalosti, tužim se, uznemirujem se, i hoću, da sa sebe svrgnem križ, kojega mi je sam Bog iz milosrđa poslao! — *Blaženi čisti srca.* Ah! neoskvrnjena Djevo, ovo je poglavita hrid, ovo je najveći greben, o kom plašim se, da se rastrese plavčica moga života, da mi se duša potopi u strašnu pučinu paklenog ognja! Kraljice milosrđa, Majko Božja i Djevo Djevica i sada, kad je u mojoj duši Božji Jaganjac, Sin tvoj, koji samo između žilja, između prebijelih lijera anđeoske čistoće rado prebiva, moli ga, Majko, da očisti moje jadno srce, da posveti moju bijednu dušu i ognjem svoje božanske ljubavi, da u njima izgori, uništi svaku nečistu želju, daj da ga dostojno primim na času svoje smrti, da ga u raju na vijeke uživam. Slatka Marijo, ti si nebeska vrata, ti si moguća Gospoja: majkom mi se pokaži: spasi me: možeš što hoćeš, spasi me, Majko!

Ovdje dodaj Molitve, koje su na str. 64—72.

Dvanaesta Subota.

II. Otajstvo slavno.

Isusovo Uzačašće.

I. Razmišljaj, dušo moja, preslatku ljubav, neiscrpljivo Isusovo milosrđe poslije Njegovog slavodobitnog uskrsnuća. Može namah u svoju slavu, koju je mukama i bolima stekao, ipak hoće da se 40 dana zadrži sa svojim dragim na zemlji, da ih tješi, da ih vježba i u vjeri utvrdi. — Kad je osvanuo četrdeseti dan, blagova s njima i povede ih sa svojom milom Majkom van Betanije, na goru Maslinsku. Tu im dade posljednje opomene: ponovno im obeća došašće Duha Svetoga i svoju osobitu pomoć: a Majci će: *Mir s tobom, Majko.* Uzdigne svoje presvete ruke, blagoslovi ih, i na očigled sviju — bilo je oko 120 duša — podigne se, po svojoj vlastitoj kreposti, u vis, a sjajni ga oblak sakri s

očiju njihovih. — Dušo moja, ako ljubiš Isusa, ne žali što je zemlju ostavio, dapače veseli se, jer je pošao da rastvori raj, koji je s Adamova grijeha za 40 vjekova bio zatvoren. Pošao je, da ti u nebeskoj slavi pripravi mjesto: da ti pošalje Duha Svetoga, koji će te ohrabriti, ojačati i prosvijetliti. Isus će opet doći, ali ne kao Spasitelj, ne kao Otac, već kao strogi Sudac. Jadne tebe izusti li na te grozne riječi: *Otstupi prokleta!*... Dok ti je Spasitelj i Odvjetnik pred nebeskim Ocem, moli ga ponizno, da potvrdi tvoju vjeru, da ocijepi tvoje srce od kukavne zemlje, koju si na žalost, obljubila, eda u onaj strašni dan čuješ radosne i vesele riječi: *Dođi, blagoslovljena.*

II. Kao što je Marija sa apostolima i sa učenicima gledala slavodobitna Isusa, gdje u nebo uzhodi, i ti ga, dušo moja, svojim duhom prati, da vidiš rajsko

veselje, neopisivo slavlje. Nebrojena vojska anđela i arkanđela, sve nebeske vlasti ususret dolaze svome Kralju. Pravednici, koji su sa Isusom uskrsnuli, prate ga i služe mu: pjevaju slavodobitne pjesme onomu, koji je svladao smrt i pakao, koji je čovjeka otkupio; svi jednoglasno vapiju: *Otvorite, o Poglavice, svoja vrata: rastvorite se vječna vrata, da uđe Gospodin kreposti, Kralj slave.* — Dušo moja, k nebu, k nebu upravi i srce i pamet svoju: ono je svrha tvoga putovanja, mjesto tvoga pokoja. Zemlja nije tvoja otadžbina, ona je dolina suza: ti si putnica na zemlji: nebo je tvoja otadžbina. Na nebo misli, za njim čezni i uzdiši: ondje je tvoje blago, ondje tvoj Isus, tvoj Bog. Odcijepi svoje srce od svjetovnih prolaznih dobara, koja ćeš na smrti i silomice ostaviti... Razmišljaj, da je Isus na nebo uzašao sa vrhunca Maslinske

gore, ali je na podnožju iste gore započeo svoju gorku muku. Ondje se je krvlju znojio i skončavao, ondje pogrđen bio, i kao zločinac svezan i bijen. Na zemlji dakle treba da podnosiš svakojakih nevolja i bijeda, da u nebo slavno uđeš. Deh! božanski moj Otkupitelju, ojačaj moj duh, okrijepi moju slabost, oživi moju vjeru, da sva moja djela na to smjeraju, kako da te slijedim u nebo. Svojom Krvlju otkupio si mi dušu; k sebi me dakle pritegni, u raj me privedi. — Marijo, Majko lijepog ufanja, tvojom milošću i pomoću, ravnaj mi trudni put, koji u nebo vodi, a posut je neizbrojnim poteškoćama i zasjedama. Tu me, slatka Majko, čekaš i pozivlješ, no bez tvoje pomoći, bez tvoga utočišta ne ću se vijekom tamo popeti. Smiluj mi se dakle, ne zapusti me.

Krepost. — Za nebom uzdiši. — *Između svjetovnih posala, briga i zabava, ne zaboravi na*

nebo. Preziraj svijet i njegova raskošja Kršćanin nije stvoren za svijet: raj mu je otadžbina. U mukama, u jadima, u suzama i u progonstvu ponavljaj: Kad ću, Gospodine, vidjeti tvoje krasno lice?

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za prosvijetljenje onih, koji su zaboravili i Boga i nebo, da svijet uživaju.

Uzdah. — U raj me uvedi, Marijo, i vijekom se tu veselio.

Primjeri.

1. Blaž. Bernard Martas, još kao dječak, prezirao je zemlju a za nebom uzdisao. Ostavi oca svoga i uđe u Red sv. Dominika. Kad je bio u samostanu sv. Irene u Portugalu, učio je dvoje djece i upućivao na bogoljubnost sv. Ružarija, na razmišljanje, osobito Otajstva Isusovog Uzašća na nebo. Djeca su obično ručala pred prilikom Majke Božje, koja je u naručju

držala Djetića Isusa. Ona su svaki dan nudila svojim ručkom maloga Isusa, a mili Isus rado bi se odazivao, pa bi i blagovao s njima. Djeca pripovjediše ovo čudo bl. Bernardu, a on im zapovjedi, da mole Djetića Isusa, da ih, sa svojim učiteljem, pozove na objed u kući nebeskoga Oca. Tako i bi. *Da,* odvrati Isus djeci, *do tri dana, na svetkovinu moga Uzašašća, pozivljem vas sa učiteljem na rajski objed.* Onaj dan — 6. svibnja — Bernard najbogoljubnije reče sv. Misu, pričesti dvoje djece i sa zahvalama usnuše u Gospodinu! . . .

2. Palmina Monopoli iz Fazane za 18 mjeseci strašno je tprjela s bolesti srca. Liječnici nijesu znali što da rade u onoj dugoj i opornoj bolesti, pa je posavjetovaše da se s Bogom naredi. Na 29. ožujka 1884 njezina žitelj već je plakala za njom, a bolesnica uteče se Mariji: *Majko moja Ružarija, ti*

me pomozi, ozdravi me; doći ću u Pompej, da ti se poklonim. Čudnovato! Onaj čas Palmina ustane, sjede na postelju i zapita jela. Riječju nenadno i potpuno ozdravi, pa dušom i srcem zahvali *nebeskoj Kraljici, Pompejskoj Djevici*, na primljenoj milosti.

Molitve u pripravu i u zahvalu za sv. Pričest na str. 143—146, kojima ćeš dodati i one, koje su na str. 64—72.

Trinaesta Subota.

III. Otajstvo slavno.

Dodašće Duha Svetoga.

I. Slavni Otkupitelj pri svome Uzašašću zapovjedi svojim apostolima i učenicima, da se sastanu u Jeruzalemu i tu da čekaju Očevo obećanje, a to došašće Duha Svetoga. — Stoga svi, koji su bili na Maslinskoj gori, netom Isus uzađe, vratiše se u grad i cijelih devet dana pripravljaše se molitvom

i pokorom, da dostojno prime božanstvenoga Duha. — Dušo moja, razgledaj sada svoju dragu Majku Mariju, promatraj apostole, učenike i ostale pobožne duše, svi sa prečistom Djevicom, vruće mole, da ih Bog što prije obdari i pomiluje. A kako mole? Prostrti su na goloj zemlji, sklopljenih ruku, sa očima k nebu upravljenim, a srcem, dušom i pameću u Boga zaneseni; duboko uzdišu, pokorno mole, ponizno prose Svetoga Duha utješitelja. Osobitom pažnjom razgledaj rajsko Marijino lice, koje raspali velika ljubav, svjetlost naresi a zrake okruniše. Uzdasi njezinog djevičanskog srca pospješiše došašće očekivanoga Duha. — Dušo moja, ako i ti želiš primiti darove i plodove istoga Duha, moli s Marijom, moli vruće i neprestano s ostalim pravovjernima: zajednička molitva prije postiže, što se prosi. — Ti, o prečista Zaruč-

nico Duha Svetoga, moli za mene, daj, da iz dubine moga srca izađu oni vapaji i uzdasi, bez kojih ne ću nikada dobiti što želim. Majko moja, nauči me onu molitvu, koja je najugodnija tvomu djevičanskomu Srcu, koju će Bog svake dovrote sigurno uslišati, i koja će moje puko siromaštvo obogatiti!

II. Isus je rekao svojima: *Pitajte i dat će vam se: molite bez prestanka, isprosit ćete*; a svi su sa slavnom Bogorodicom, postojano molili. I eto iznenada, oko devete u jutro, ču se huka s neba, kao duvanje silna vjetra. Ovaj vjetar napuni svu kuću, gdje bijahu, a nad svakim pokaza se živa svjetlost poput ognjenih jezika. Duh sveti u taj čas sve prosvijetli i raspali! — Razmišljaj sada, dušo moja, čudnovatu promjenu apostola po kreposti Duha Svetoga. Otprije bijahu plašivice, a sada ni smrti da se boje: prije mlitavi, a sada gorljivi: prije glupi, a

sada premudri! Duh Božji prosvijetli njihovu pamet, srce raspali, dušu posveti: ljude u anđele pretvori. Razmišljaj nebeski oganj ljubavi, kojim božanski zaručnik ražeže djevičansko Marijino Srce! Od djetinstva bila je zrcalo svake kreposti, a sada — kako veli sv. Grgur iz Nise — posta *sjajnost Duha Svetoga*. Srce i duša tvoje Majke sad su raspaljeni kao pregoruća peć najplemenitijom ljubavi. Moli ju, ma bilo za koju milost, ne će, ne može ti je uskratiti: darežljivi Duh darežljivom je učini. — Dušo moja, i ti si primila Duha Svetoga u Sakramentu Krizme! A živeš li kako te ovaj Duh nadiše? Tri duha protive se Isusovom Duhu, a to: svjetovni, puteni i pakleni duh. Svjetovni duh vodi putem ispraznosti; hoće da se sluša njega a ne Boga. Puteni duh potiče na sramotna djela, hoće da se zadovolji svakoj živinskoj požudi. Pakleni duh požiže na

srdžbu, na mržnju i osvetu. Duh Božji naprotiv hoće, da budemo ponizni, krotki, strpljivi, da gojimo svetu čistoću. — Pretresi sada svoje življenje, razmišljaj svoje ponašanje, pa iskreno reci, ko s tobom vlada? Je li Božji ili svjetovni, puteni, pakleni duh? ... Duše Sveti, srce mi i pamet prosvijetli, verige grijeha skrši, k sebi me pritegni! Nebeski plamenu, izgori u meni što tvoje nije, da do vijeka budem tvoj, dušom i srcem.

Krepost. — Gorljivost. — *Izmoli danas tri djela ljubavi spram Boga. Ne stidi se svoje vjere. Očitim djelima pokaži, da si katolik. Navedi kogagod na Marijinu bogoljubnost. Brani, čuvaj poštenje djevojčica i sirota: ovo je blaženoj Djevici preugodno.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za raširenje sv. vjere.

Uzduh. — Zaručnico Duha Svetoga, brani me od duha prokletoga.

Primjeri.

1. Godine 1473. mnogobrojna neprijateljska vojska opsjedala je grad Köln i za koji dan bilo mu se predati. Tada se Marija prikaže starješini Dominikanskog samostana i reče mu: *Moj Ružarij jest jedini spas ovoga puka. Dojduće Nedjelje navijesti građanima, što sam ti rekla.* On to i učini. Mahom vas grad stade moliti Ružarij i pobožno obavljati javne procesije. Nakon velike bitke, grad osta slobodan, a neprijatelji potučeni sramotno pobjegoše. — Pred ovim čudom car Friderik III. i njegov dvor, ubrojiše se u Bratimstvo presv. Ružarija i danomice ga skupa moljahu te postigoše drugih milosti od nebeske Kraljice.

2. Marija Bokačio iz Napulja na 29. siječnja 1879. oboli s hude grlice. Dosta je vrijednih liječnika izmijenila, dosta poglavitih bolnica pohodila, a bo-

lest nimalo da je popuštala. Strašno je trpjela, ni slinu bez muke da je gutati mogla, a u grlu je neprestano bole kao oštre igle, te ni spavati nije mogla. Njezin duhovnik posavjetova je, da se uteče *Pompejskoj Djevici sa tri Devetnice, i da moli svaki dan cijeli Ružarij.* Ona ih živom vjerom i započe. Kad dovrši treću Devetnicu, potpuno ozdravi, poslije *6 godina* svakih muka i boli, i to, kako sami liječnici rekoše, vrhunaravnim mogućstvom nebeske liječnice, koja je svomu Ružariju svaku ljekovitu krepost podijelila.

Molitve u pripravu i u zahvalu za sv. Pričest na str. 143—146, kojima ćeš dodati i one, koje su na str. 64—72.

Četrnaesta Subota.

IV. Otajstvo slavno.

Smrt i Uznesenje Marijino.

I. I ako je Marija bez grijeha začeta bila i bezgrešno živjela,

i ona je morala umrijeti, da i u ovom bude slična svome božanskome Sinu. — Kako kažu mnogi sveti Oci, naša ljubežljiva Majka doživjela je 72. godinu, a 23 je živjela nakon Isusova Uzašašća. Sve ovo vrijeme ona je provela u najtjesnijim odnošajima s Bogom. Dušom, srcem, pameću i molitvom vazda je s njime bila združena. U svakom djelu živo je pokazivala goruću ljubav spram Boga i iskrnjega. Često je pohađala sveta mjesta, koja je njezin slavni Sin posvetio svojom Krvlju, svojim Tijelom. Bila je radost, učiteljica novorođenoj Isusovoj zaručnici, sv. Crkvi; a za to je i ostavi Otkupitelj na zemlji. — Napokon osvane dan, za kojim je čeznula i uzdisala. Anđeo doleti i navijesti joj, da će se združiti sa svojim Bogom. Na njezinu svetu smrt dođe dosta pravovjernika. Sveti apostoli, koji su rastrkani bili po svemu svijetu, na čudnovati na-

čin nađoše se u Jeruzalemu. Draga Majka svakoga je ljubežljivim riječima tješila i od srca blagoslivljala. U to dođe božanski njezin Sin sa tisuću anđeoskih četa, izakako je svojim vlastitim rukama pričesti — kako kaže sv. Ivan iz Damaska — stade ju milim, ljuvenim riječima pozivati. U zanosu goruće ljubavi, sa rajskim posmijehom na ustima, slatko usnu, i njezina blagoslovljena duša priseli se u nebeske dvore. Za tri cijela dana oko njezinog slavnog groba čulo se neprestano anđeosko pjevanje. — Dušo moja, približi se u duhu k svetom grobu, na koljena se prostri, duboko se pokloni, suzama i uzdasima moli svoju blaženu Majku za blagoslov, za obranu, da i ti budeš sveđer združena s Bogom, za života i u vječnosti!

II. Dok je presveto Marijino tijelo u grobu počivalo, njezina je duša u raju uživala na sjaj-

nom prijestolju nad svima anđeoskim korima, na desnu svoga božanskog Sina. No treći dan nakon čestite smrti — u nedjelju, 15. kolovoza — njezina blagoslovljena duša združi se sa djevičanskim tijelom, i u družbi nebrojenih anđela pođe u nebo dušom i tijelom. Isus pohiti u susret svojoj miloj Majci, i kako je ugleda, milo joj reče: *Dođi odabrana moja golubice, dođi neoskrvnjena moja, dođi, da te okrunim!* — Anđeli i Sveti dočekaše Mariju u raju i popratiše je velikim slavljem do prijestolja sv. Trojstva. — A kako je Marija zaslužila toliku čast i slavu? Svojim izabranim krepostima, a najviše čudnovatom čistoćom. — Za to je i uskrsnulo njezino djevičansko tijelo poslije tri sama dana! — Dušo moja, ako i ti želiš jednom uskrsnuti, goji sv. čistoću; Mariji se preporuči, da ne otruniš ovaj rajski cvijet. — O Majko moja, ako ja nijesam mogao da

budem na tvojoj svetoj smrti, udostoji se ti doći k meni na strašnom času moje smrti. Za tvoju čestitu i slavnu smrt molim te, draga Marijo, ne zapusti me u onaj grozni hip, o kom ovisi sretna ili žalosna vječnost moje duše, za koju ste dosta pretrpjeli, ti i tvoj Sin. Obrati na me svoje preblage i premilostive oči, pa mi se smiluj, pogledaj me i pomozi, da sa svetima i blaženima uzmognem na vijeke slaviti tvoje veličanstvo i milosrđe. Tako budi.

Krepost. — Ljubi i čuvaj svetu Čistoću. — *Budi čist u tijelu; uskrati mu svako zabranjeno zadovoljstvo. — Budi čist u srcu: ne naslađuj se, ne poželi grešno. — Budi čist u namjeri: u misli: sve čini na veću slavu Božju. — Sačuvaj čistoću vjere: čvrsto se drži Božjega zakona; bježi one, koji hoće, da po svoju vjeruju a ne kako uči sveta majka Crkva.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za sv. smrt onih, koji su sada na umoru.

Uzdah. — Daj da svijetu, Majko, umrem, a da živim Bogu svom.

Primjeri.

1. Sveta Kata Sijenska, — ures i ponos Dominikanskoga Reda, — čudo je svih vjekova poradi svoga nauka i vanrednih kreposti. Najveći crkovni dostojanstvenici kod nje su tražili savjeta, pa i sami sv. Otac Papa Grgur XI. dosta puta je pozva u kardinalski zbor, kad je imao što znamenita odlučiti u vjerskim stvarima. Isti Papa Grgur zapovjedi joj, da propovijeda (jedini slučaj u sv. Crkvi, da žena javno propovijeda), po Sijenskoj okolici su tri ispovjednika Dominikanca. Toliko je puka hrlilo na njezine govore, toliko se utvrdnutih grešnika obratilo, da ni najglasovitijem propovijedaocu nije izostala.

Najviše je odlikovala bogoljubnost spram Marijinog Ružarija, kojeg je i riječju i djelom širila. Isus joj darova svoje božansko Srce, trnovu krunu; zaruči je i pričesti na čudnovati način; on je isti nauči čitati i pisati. Spavala je samo dva sata na dan, i to na goloj dasci. Strašno je mučila i bičevala svoje tijelo. Nagrađena dobrim djelima usnu u Gospodinu u trideset i prvoj godini svoga čudnovatoga života.

2. Klara Massari oboli od upale pluća, za malo dana bila je nad grobom. Po savjetu liječnika ispovjedi se i pričesti, a misnik joj i dušu preporučivao. Da ju Majka Božja utješi u onaj žalosni čas, daše joj poljubiti *Medaljicu Pompejske Djevice Ružarija*. Smrtna se bljedoća opazi na njezinom licu, izgubi vid i životne sile. Majka njezina i svojta povukoše se u drugu sobu, da plaču svoju umiruću Klaru. — U to slabim glasom sazove svoju majku, i

reče joj: Majko, Gospa je bila ovdje sa četiri osobe u bijelo obučene, i reče mi, da ću ozdraviti. To rekav izbaci dosta gnjileži i u onaj isti čas sasvim ozdravi na veliko čudo liječnika, koji su je mrtvom smatrali; a na veselje i radost njezine majke.

Molitve u pripravu i u zahvalu za sv. Pričest na str. 143—146, kojima ćeš dodati i one, koje su na str. 64—72.

Petnaesta Subota.

V. Otajstvo slavno.

Marijino Krunjenje i slava svih Svetih.

I. Nakon Isusove smrti željno su željeli svi nebeski anđeli, da on i slavna mu Majka Marija dušom i tijelom u raj dođu; te su često ponavljali riječi okrunjenog Proroka: *Ustani Gospodine, dođi u svoje kraljevstvo ti i Korablja tvoga posvećenja*, to jest Majka tvoja, koju si posvetio, pribivajući u nje-

zinoj utrobi. I prošnja svetih duhova bi uslišana. Marija dušom i tijelom bi uvedena u kraljevstvo svoga Sina, i tolikim veseljem, tolikom radošću, da čovjek ne može da opiše. — Razmišljaj, dušo moja, slatke, ljubezne riječi, kojima Isus pozivlje svoju Majku: *Dođi, odabrana moja, dođi, da te okrunim.* Tada pristupiše anđeli sa kraljskim, sjajnim, veličanstvenim, neprocjenjivim plaštom posutim dragim kamenjem, znak previsokih Marijinih kreposti; i Trojstvo presveto zaogrne nju, koja je sjedila s desne Isusove. Tako se i u Mariji obistini Davidovo proročanstvo: *S desne tvoje stoji Kraljica sa zlatnim plaštom, koji je svakovrstnim uresima nakićen.* — Serafi pristupiše sa prejasnim krunama, a vječni Otac ovjenča Mariju krunom vlasti, da ona prva, poslije Isusa, gospoduje nad svakim stvorenjem na nebu, na zemlji i u paklu; i zato na sami

saziv njezinog svetog Imena, hudobe preplašene, bježe. — Božanski Sin ovjenča svoju Majku krunom mudrosti, kao kraljicu svih anđela i svih ljudi, koji su njegovom Krvlju otkupljeni. Dade joj ključe neiscrpiva blaga, naime da ona, kao Majka, Utočište i Gospodarica svijeta, svakomu dijeli po volji, svakoga tješi i pomaga. — Duh Sveti ovjenča Mariju, svoju neoskvrnjenu Zaručnicu, krunom žarke ljubavi, kojom raspali njezino prečisto Srce ne samo spram Boga, da i spram iskrnjega, da se skrbi za naše spasenje, za naše dobro. — Čestita Bogorodica bi još ter narešena krunom od dvanaest zvijezda, jer se na nju odnose riječi u Očitovanju sv. Ivana Ev.: *Znak veliki pokaza se na nebu: žena suncem obučena, a mjesec joj pod nogama: oko glave njezine kruna od dvanaest zvijezda.* I tako Marija bi okrunjena kraljicom anđela, mučenika, dje-

vica, naučitelja i svih ostalih svetaca, jer je posjedovala sve njihove kreposti, i to u najvećoj mjeri. Tada sveci, anđeli i vas dvor nebeski na zapovijed presvetog Trojstva, duboko se Mariji nakloniše i pozdraviše je svojom Kraljicom i Kraljicom neba i zemlje, te zače pojiti slavobitne pjesme Svemogućemu, koji je toliko uzvisio i nadario svoju presvetu Majku. — Dušo moja, prostri se u prahu svoga ništavila pred prijestolje milosti; pokloni se svojoj preuzvišenoj Kraljici i slatkoj Majci, pa gorućom ljubavi reci: Zdravo Kraljice nebesa, zdravo Kraljice anđela, zdravo rajska vrata: zdravo, ufanje moje, željo duše moje! O prebogata, prekrasna i preljubežljiva Gospojo, uživaj preveliku zasluženu slavu; a sjeti se i mene nevoljnika, moli Isusa za moje spasanje.

II. Dušo moja, Marija te pozivlje, da razmišljaš i slavu svih

Svetaca, a to presvetom namjerom, da se u tvom srcu raspali goruća želja za onom istom slavom, koja i tebe čeka, ako ideš kreposnim i pokornim putem. I sveti, koji sada raj uživaju, bili su slabi kao i ti, u nevoljama, u žalostima, u progonstvima mnogo više od tebe; ipak Božjom milošću i Marijinim odvjetovanjem predobili su svijet i pakao; ukrotili svoju put, i eno ih čestitih i blaženih u slavi Boga Oca. Skrši dakle zemaljske svoje sveze, k nebu obrati svoj pogled, neka sveđer ondje bude tvoje srce, duša i pamet, da svladaš svaku zapreku, da sretno do njega dođeš. — Marijo Majko moja, iz ove doline jada i čemera, moja duša prostrta pred prijestoljem tvoje slave, klanja se tvome veličanstvu i suze roni! Sa nebeskih visina ti vidiš, Majko, moje nevolje. Svojom svjetlošću prosvijetli moje guste tmine, jer sam zakopan u mraku crne noći svjetovnih

prevara, ispraznosti i zasjeda. Ne daj, da moja duša dospije u ove tmine. Ti si postala Kraljicom neba i zemlje; primi me na svoju službu u ovaj dan, toliko častan i blažen po te. U tolikom veselju duše svoje razveseli i moju bijednu dušu, slatka Marijo. Tješi me, brani me, spasi me; valja da me spasiš! Tvoj sam, Majko, ne odbaci me, neka sam prepun najstrašnijih i najsramotnijih grijeha. Ovaj posljednji dan *Petnaest Subota, (Petnaest Nedjelja)*, koje sam tebi na osobiti način posvetio, nadari me, premoguća Kraljice, nebeskim blagodatima; isprosi mi milosti, za koje sam te molio. Daj mi svoju živu ljubav spram tvog svetog Ružarija, da mi do zadnjega časa života bude oružjem i obranom, slavom i ponosom, uresom i blagom, nadom i poglavitom bogoljubnošću, kojom ću te častiti i kojom ću sigurno postići svaku milost, a osobito onu svetoga na-

pretka, da uzmožem slaviti, blagoslivljati i do vijeka hvaliti toliko veličanstvenu Kraljicu i milosrdnu Majku. Tako budi.

Krepost. — Napreduj u bogoljubnosti spram Marije. — Duša, koja je Ružarijem časti, ne će se osuditi.

Ovo so Marijine riječi. Obećaj dakle slavnoj Bogorodici, da ćeš svaki dan izmoliti barem treći dio Ružarija. Sretna tebe, budeš li cijeli Ružarij danomice molio. Za Marijinu ljubav naputi i svoga iskrnjega na bogoljubnost Petnaest Subota (ili Petnaest Nedjelja). *Tada ćeš postati osobiti njezin štovatelj i obljubljeni sin. Pod njezinim okriljem vazda ćeš živjeti a i umrijeti.*

Cvijetak. — Izmoli treći dio Ružarija za dugi i čestiti život svetoga Oca Pape.

Uzdah. — Svih svetih i svih anđela, Kraljice, i u mom srcu kraljuj, Djevice.

Primjeri.

1. Kad je sv. Dominik propovijedao u Karkasoni, dovedoše k njemu krivovjerca Albigeza, od đavla posjednuta, što je hulio na bogoljubnost presvetoga Ružarija. Tada svetac u ime Božje zapovjedi hudobama, koje su u krivovjercu bile, da očituju, da li je istinito, što on o Ružariju govori. Ove zavijajući rekoše: Što je ovaj naš neprijatelj navjestio o Mariji i njezinu Ružariju, sve je živa istina. Usilovani smo da ispovjedimo, da se ne će osuditi onaj, koji bude častio Mariju i molio njezin Ružarij. — Sveti Dominik s pukom stade moliti sv. Ružarij i na svaku *Zdravu Mariju* izlazile su mnoge hudobe iz tijela onoga krivovjerca, poput gorućeg ugljevlja. Kako izmoliše Ružarij, onaj čovjek bi čitav i slobodan. Ovo čudo obrati mnoge krivovjerce.

2. Marija Battistoni trpjela je za više vremena strašne boli

s ljute rane na nozi. Upotrebljavaše mnoge lijekove, ali sve uzalud. S toga ostavi zemaljske ljekare, a pokornim srcem uteče se Mariji, koja je zdravlje bolesnika. Jedne večeri stavi na ranu *sličicu Pompejske Djevice Ružarija*, i slatko usne! Čudnovato! Sutra dan usta zacijeljenom ranom i potpuno zdrava! — Živa vjera i ufanje u Mariju, preljubežljivu našu Majku, svakim čudom plodi!

Molitve u pripravu i u zahvalu za sv. Pričest na str. 143—146, kojima ćeš dodati i one, koje su na strani 64—72 i slijedeće:

O Marijo, preljubežljiva Majko, iz doline suza i jada, iz ovog tužnog izagnanja, moja duša cvijeleći i jadikujući, pouzdano ove posljednje Subote (Nedjelje) diže svoje oči k tebi, koja prebivaš na nebeskoj visini. Evo sam pred tvojim nogama prostrt, da ti zahvalim što si me milostivo tješila, hrabrila i veselila sred žalosti! —

O Marijo Majko milosti, moli za me. — Uzmi me za svoga slugu. Nastoj, da sveđer u te ufam; da na te mislim, da tebe zovem, služim i ljubim. Dopusti da za te živim i umrem. A na smrti oslobodi me od hudobskih zasjeda; za ruku me primi i povedi do Isusa, Sina tvoga; u njegovu me slavu uvedi.

O Srce Majke Božje, neiscrpivo vrelo dobrote, ljubavi i milosrđa, primi moje srce, Neka sliči tvomu Srcu; očisti ga svojim zagovorom, posveti ga svojom ljubavi. Onaj božanski oganj, kojim plamti tvoje Srce, neka moje raspali sada i na vijeke. Tako budi.

»*Spomeni se*« *Pompejske Djevice.*

Spomeni se, o premilostiva Djevice Ružarija u Pompeju, da se nije nikada čulo, da si zapustila onoga, koji je Ružarijem pitao zaštitu tvoju i prosio tvoju pomoć. Ovo me pouzdanje

hrabri, pa me evo k tebi, o Majko milosrđa, Djevice djevica, moguća K r a l j i c e slavodobića. Cvijeleći kao grešnik, prostirem se pred tobom; smiluj mi se, milost prosim. Deh! ne odbaci moje prošnje, o Majko božanske Riječi, nego me poradi Ružarija, s osobite ljubavi spram crkve u Pompeju, milostivo slušaj i usliši. Amen.

Triput: Kraljice presv. Ružarija, moli za nas!

Zaključna Molitva.

U Nedjelju nakon petnaeste Subote, ili u petnaestu Nedjelju (ako se Nedjeljom ova pobožnost obavlja) uteci se Mariji slijedećom

m o l i t v o m :

Slavna Kraljica neba i zemlje, Djevice presv. Ružarija, u velike se veseli duša i srce moje radi tvog veličanstvenog prijestolja u raju. Ti veseliš nebo i zemlju; ljudi i anđeli natječu

se, da te časte i hvale. Svako srce uživa plodove tvoga milosrđa, ljubežljivost tvog materinskog Srca. Tebe pokorno dvore svi sveti i svi anđeli; tvoje carstvo nema međaša. Ti si Gospoja pobjeda, Kraljica presv. Ružarija; to su, Marijo, tvoji najčasniji i najslavniji naslovi. Ti si poslije Boga prva na nebu i na zemlji. Moja se duša raduje, što tako uzvišenu Kraljicu smijem svojom Majkom nazivati!

Ah! da, ti si najljubežljivija Majka! Neka si okružena veličanstvom, sjajem i mogućstvom, nisi zaboravila svojih kukavnih sinova, koji uzdišu i jadikuju u ovoj dolini suza. A kako Marijo, da zaboraviš one, za koje si toliko pretrpjela? Koliko si suza prolila, koliko čemera ispila, koliko jada, muka i žalosti podnijela, da ispuniš dužnosti majke, i majke grešnika?

Između grešnika, za koje si toliko pretrpjela i koji te smiju

svojom Majkom zvati, evo, Marijo, i moje nevoljne duše, prostrte pred tvojim svetim nogama. Smiluj se, Majko, i ona je tvoja, ma i neharna kćer.

Evo sam dovršio, Majko, *Petnaest Subota (Nedjelja)* na čast tvoju i Sina tvoga. Tebi do jedne posvećujem, i suze i uzdahe, i preziranja i nevolje i žalosti, koje sam pretrpio; ti ih blagoslovi i daj, da mi korisne budu sada i vazda. Ispuni, Majko, svoja obećanja, moli za mene; isprosi mi one milosti, koje sam pouzdano pitao i koje su mi veoma potrebite. — *(Ovdje nabroji sve milosti, koje želiš.)* Ako hoćeš, ti možeš i valja da mi ih postigneš. To si obećala svome slugi sv. Dominiku, a ja ću te sve dane života častiti. Ružarij će mi biti štit, obrana, pobjeda. Tvoj Ružarij će mi biti jasnom zvijezdom na uzburkanim valovima ovoga svijeta; on će me u vječnu luku dovesti. U progonstvu, u žalosti, u ne-

volji, u napasti, Ružarij ću zgrabiti, Ružarij pobožno moliti, s Ružarijem svladati i uništiti sve neprijatelje. Tvoj Ružarij bit će mi utjeha za života i na smrti. Posljednja moja riječ bit će slatko tvoje Ime, o Marijo, a ti, dvorena od anđela i svetaca, doći ćeš, kako si obećala, svakomu bogoljubniku tvoga Ružarija, da primiš moju dušu, da je predstaviš svome Sinu, da i njega i tebe, moja mila Majko, na vijeke slavim, častim i blagoslivljam. Tako budi.

Krepost. — Ljubi Marijin Ružarij. — *Širi bogoljubnost Ružarija, što je Marija sv. Dominiku dala. I riječju i djelom potakni svoje kućane, prijatelje i znance, da mole svaki dan barem treći dio Ružarija.*

Cvijetak. — Za Marijinu ljubav utješi danas kojega siromaha; reci petnaest puta: »Kraljice presvetoga Ružarija, raspali moje srce iskrom svoje božanske ljubavi.«

Uzdah. — O mila majko Marijo, ljubezno me ogrli, i ne dopusti, da se vijekom s tobom rastanem.

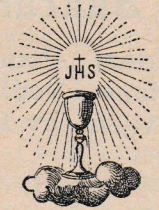

Pohađaji Isusu u presv. Sakramentu

za pobožnost „Petnaest Subota“ (Petnaest Nedjelja), nakon obavljene sv. Pričesti.

Subota I.

Obljubljeni i slatki moj Isuse, jedino blago duše moje! Ti si rekao: *Ko žeđa neka k meni dođe.* Evo sam došao do tvoga oltara, u kojemu se nalaziš pod obličjem posvećena kruha, pravi Bog i čovjek. K tebi sam došao, živi moj Bože, izvore svake milosti i svakoga dobra. Došao sam k svomu ocu, svomu najvećem prijatelju, svomu milomu bratu, koji me ne će odbiti, koji će me utješiti i pomoći. Isuse moj, evo me prostrta pred tvojim neizmjernim veličanstvom ove prve *Subote (Nedjelje)* od onih *Petnaest*, koje hoću da posvetim na čast *Petnaest Otajstva presv. Ružarija* tvoje božanstvene Majke Marije, najslavnija i najčudnovatija Otajstva katoličke vjere; Otajstva, koja nam napominju najveća djela milosrđa, koja si za našu ljubav učinio. — Otkupitelju moj! danas sam razmišljao divno Otajstvo tvoga Upućenja! Ti si onaj božanski kruh, koji je s neba na zemlju došao, da čovjeka — koji bi ga blagovao — ojači u borbi sa vlastima tmina, da se u tebe pretvori, da postane s tobom jedna stvar. Isuse, Oče svakog milosrđa, ja sam se jutros usudio blagovati tvoje Tijelo presveto. Ojači me dakle, daj, da se u tebe pretvorim, neka unaprijed jedino za tebe živim. Za ovo *I. Otajstvo radosno*, za Otajstvo tvoga upućenja, koje danas slavim ponizno te molim, udijeli mi one milosti, koje sam jutros ponizno

pitao preko One, koja je svemoguća kod tebe. Pitam ti ove milosti za neopisivo veselje, koje je tvoja Majka osjetila u presretni čas tvoga upućenja u njezinoj prečistoj utrobi, neka je sve više proslave tvoja milosrđa, koja iskazuješ onim dušama, koje tebe u njoj i po njoj časte i uzveličavaju. — *7 Slava Ocu.*

Subota II.

Milosrdni Bože moj! što te je prisililo, da se smjestiš u tom svetohraništvu, da se po neki način uništiš pod obličjem posvećena kruha? Ljubav, Isuse moj, tvoja žarka ljubav spram mene, ona te je odlučila na to veliko nedokučivo djelo milosrđa. I po danu i po noći tu prebivaš kao utamničeni ljubovnik, da tješiš i pomažeš one, koji ti se utječu, koji te, ma bilo za koju milost, mole. Pomozi dakle moju grešnu dušu, usliši njezine uzdahe, njezine vruće

molbe. Evo me ne samo pokajana, što sam te smio uvrijediti i pogrditi nebrojenim svojim grijesima; da što je znamenitije, evo me pred tobom malo prije nahranjena tvojim istim otajstvenim Tijelom! O Bože duše moje, zaboravi na grijehe i na opačine nedostojnog sluge svoga, koji živo žali, što je toliku dobrotu zanemario! Oh! da te ne budem nigda uvrijedio, koliko bi sretan i čestit bio! Ugasi u mom srcu svaku svjetovnu želju, da zaslužim obilnost tvojih milosti i tvojih blagoslova. Ja te i dušom i srcem ljubim: ljubim te svim svojim silama, ljubavi moja, moj mili Isuse, ali u toj ljubavi ne mogu napredovati bez osobite tvoje pomoći. Pomozi dakle bijednoga mene, tvoje sam dijete, možeš što hoćeš. Deh! smiluj mi se, budući da živo želim, da te unaprijed toliko ljubim koliko sam te do sada uvrijedio i potlačio. Za *II. Otajstvo radosno*, koje

sam danas razmišljao; za žarko djelo kršćanske ljubavi, koje je tvoja presv. Majka iskazala svojoj rodici Elizabeti i još nerođenom Ivanu Krstitelju, kojega si u majčinoj utrobi posvetio, udijeli mi one milosti, koje sam malo prije skrušenim srcem prosio. Udijeli mi ih, neka svi narodi zemlje poznaju neograničenu moć tvoje svemoguće desnice, neka se svi u te zaljube, neka te vjerno služe i slave sada i do vijeka. Amen. — *7 Slava Ocu.*

Subota III.

Moj dragi Spasitelju! za tebe je najviše zadovoljstvo među nama prebivati! Oh kako je neharan čovjek spram tebe, Bože moj! Prijatelj sa prijateljem rado stoji; ljubovnik ne zna se odijeliti od ljubovnice svoje, dane i noći bi kod nje proveo, da se nauživa njezine milote, da njezin slatki glas zvuči u njegovim ušima; da mu duša uživa u njezinoj blizini. Dočim oko oltara, u komu ti stanuješ, prisiljen od žarke ljubavi, nema ko da se zadrži, nema ko da te dvori, da ti uzvrati ljubav kao uzdarje za tvoju pregoruću ljubav, koja te ljuveno muči iz same žive želje, da ti ljubav za ljubav vratimo. Evo mene, Isuse moj, i ako grešnika i neharnika, evo me u duši nevoljna i nemoćna, da ti se do crne zemlje poklonim, da te sa kerubima i serafima dvorim, i da te najsmjernije molim, da mi oprostiš, što se usuđujem pred tebe doći nagrđen svakojakim grijesima i opačinama. I ako sam duhovno bolestan, i ako sam nevoljan i nedostojan pred tobom stajati, sokoli me Otajstvo tvoje goruće ljubavi spram kukavna mene: preveliko, nedokučivo Otajstvo tvoga porođenja. A ko da te ne ljubi, ko da ne uzdiše za tobom, moj mili Isuse, razmišljajući koliko si, još malašan, pretrpio zime i

golotinje u Betlemskoj špilji, i sve meni za ljubav!... Ja ti se duboko klanjam, ljubim te i umirem za tobom; ljubavi moja. Još većma raspali moje srce u ljubavi spram tebe, i za *treće Otajstvo radosno*, za Otajstvo tvoga porođenja, za rajsko veselje, koje je osjetila obljubljena Majka tvoja, vazda Djevica, one slavne noći, udijeli mi, slatki Isuse, milosti, koje pitam pobožnošću »*Petnaest Subota*« *(Nedjelja)* tebi na čast a meni na vječno spasenje i na vremenitu korist. Amen. — *7 Slava Ocu.*

Subota IV.

Milostivi Gospodine, svaka tvoja božanska riječ svjedoči nam, jasno nam govori, koliko nas ljubiš i koliko želiš, da i mi tebe zavolimo. Svako tvoje djelo dokaz je neodoljive ljubavi tvog božanskog Srca spram kukavnog čovjeka. Da te možemo lasno pohoditi, s tobom

se razgovarati, tvoja je ljubav svoje nježno gnijezdo splela, na našim oltarima svoj stan odabrala. Tu si pripravan da nas saslušaš. Dapače tu si jedino zato, da s nama općiš, da plameni tvoje ljubavi ogriju naša mrazna srca, da se sve više u te zaljubimo. Rekao bih, živi moj Bože, da bez čovjeka ne bi bio potpuno blažen ni zadovoljan; toliko si učinio, toliko si se trudio za ovo svoje nevoljno stvorenje. Ako si toliko za nas učinio, još jednu učini, Isuse moj. Do jednoga nas k sebi privedi. Sveži nas slatkim verigama tvoje žarke ljubavi. I one, koji su na te zaboravili, koji su se od tvoje zaručnice Crkve svete odcijepili, koji idu širokim putem, posutim ružama, koje venu, i one, dobroto nedospjetna, k sebi privuci. Ogrij ih na svom božanskom Srcu, da i oni razdriješe svoj jezik u najveće pohvale. Neka te i oni toliko ljube, koliko te sada mrze. Neka

jednom priznadu, kolike si ljubavi dostojan, o neizmjerna i nedospjetna ljubavi. Daj, usliši ovu moju poniznu prošnju, molim te i zaklinjem za *četvrto Otajstvo radosno*, koje danas razmišljam. Za ovo isto sveto Otajstvo — kada te tvoja presveta Majka prikaza u Templu nebeskom Ocu kao žrtvu za grijehe naše — udijeli mi, slatki Isuse, milosti, koje sam jutros pitao Onoj, koju si ti učinio blagajnicom svog božanskog neiscrpivog blaga, djeliteljicom svojih nebeskih darova. Milosti, koje pitam, ako nijesu tebi po volji, meni bi škodne bile. Stoga ja se ugađam s tvojom svetom voljom. Unaprijed ti iz puna srca zahvaljujem, udijeliš li mi ih ili ne. Više tebi nego meni na srcu leži moje vječno spasenje, za koje si krv prolio, toliko čemera ispio, tolikih muka pretrpio. Neka te za sve to na vijeke blagoslivlja duša moja. Amen. — *7 Slava Ocu.*

Subota V.

Ti si kazao, Spasitelju moj: *Gdje je tvoje blago, ondje će biti i srce tvoje.* Ti si jedino pravo blago, daj da budeš blago srca moga, neka ono kukavno samo za tobom uzdiše, čezne i gine. Ne pitam si svjetovnoga blaga, pitam ti ono blago, koje nema kraja, koje lupeži ne potkopavaju ni kradu. Pitam tebe istoga, tvoju milost, tvoje prijateljstvo. Želim unići u tvoje božansko Srce, ondje ostati. Nijesam, Isuse moj, dostojan tolikog odlikovanja, tolikog dara; grešna je duša moja, puna zemaljske prašine, svjetovne taštine. No, otvori mi svoje Srce, daj da tu uniđem. Plameni tvog božanskog ognja izgorjet će i uništiti sve, što nije tebi ugodno. Postat ću čist kao snijeg, kao zlato, koje je žestoki trostruki oganj pročistio. Evo me prostrta pred tvojim veličanstvom, kucam na vrata tvoje

sobe, na vrata Srca tvoga. Odavle se ne dižem, dok u duši svojoj ne budem čuo glas moga zaručnika, dok moja prošnja ne bude uslišana. Život mi je dosadan, ako u tebi i za tebe ne živem, mili moj Oče. Daj de, gani se na moje suze, na uzdahe moje, razveseli me. Ne ću da znadem ni za svijet, ni za nijednu svjetovnu stvar. Svega se odričem, sve zaboravljam, sve ostavljam, samo tebe želim, samoga tebe volim, za tebe sam gotov i sto puta umrijeti, da ti djelom dokažem, koliko te želi moja duša, koliko te ljubi. Uslišim dakle, moj obljubljeni Gospodine, pa mi udijeli milosti, koje sam jutros tvojoj i mojoj Majci Mariji pitao. Daj mi ih kao nagradu, što danas razmišljam i na osobiti način slavim *peto Otajstvo radosno.* Tvoja te Majka suze roneći tražila; evo i ja lijevam suze radosnice, pošto sam našao svoje blago, svoga zaručnika, svoga

Boga. Na svoje ću te srce privinuti, ne ću te pustiti, dok me u raj ne povedeš. Amen. — *7 Slava Ocu.*

Subota VI.

Isuse moj i Bože moj! Ovo je najveće zadovoljstvo i najveća naslada za dušu moju između tolikih posala i razstrešenosti, u kojima mi je u svijetu živjeti. Kada ovdje dođem, da se poklonim tvom svetotajstvenom veličanstvu, sakrivenu pod komadićem posvećena kruha, zaboravljam na sve što me okružuje, smatram se u rajskom predvorju, dapače u istom raju. Ti si tu živi i pravi Bog, ni više ni manje nego što si u nebeskom raju. Ovdje si svojim b o ž a n s t v o m, svemogućstvom, dušom i tijelom svojim. Jedina je razlika, što te ovdje gledam okom vjere svete, a na drugom svijetu gledat ću te licem u lice. Ovdje me muče svakojake nevolje, a tamo ću svega toga biti

riješen. Tvoje će me svemogućstvo sa svih strana okružiti, i postat ću jedna stvar s tobom, preblagi moj Isuse! O koliko je žarka tvoja ljubav spram mene! Što si učinio, sve si za mene učinio, sve si pripravio i udesio meni za ljubav, da budem sretan, čestit i blažen do vijeka. Ko da izmjeri tvoju ljubav spram čovjeka? Kad bi moguće bilo izmjeriti muke i boli, koje si za nas pretrpio, tada, samo tada mogao bi izmjeriti i ljubav tvoju. Mili moj Bože, obljubljeni Isuse, smućeno je i žalosno moje srce za to, što sam razmišljao tvoje prečemerne boli i preljuto skončanje, koje je obuzelo bilo tvoje milostivo Srce u Getsemanskom vrtlu! I sada se snebiva duša moja s onog krvavog znoja, koji te je od ljute boli oblio bio na očigled mojih teških grijeha! Otkupitelju moj! za sve, što si veledušno pretrpio one zlosretne noći, za *prvo Otajstvo žalosno*, udijeli mi, molim te, milosti, koje pitam i prosim ovih *Subota (Nedjelja)*. Da, dostojan sam vječnih muka, a ne tvojih milosti! Neprocjenjiva Krv, koju si u vrtlu prolio, ona za mene proštenje pita. Ako ne ćeš mene, usliši svoju Krv, i milostivo mi udijeli što ti ponizno pitam. — *7 Slava Ocu.*

Subota VII.

Prečisti zaručniče duše moje! u zanosu svoje pregoruće ljubavi, govoriš svojim ovcama: *Što sam mogao za vas učiniti, a učinio nijesam?* Ah! Slatki moj Isuse! Ti si sve kušao, najplemenitijom namjerom, da i mi za tebe štogod žrtvujemo, da i mi tebi djelom iskažemo ljubav, koju punim pravom od nas očekuješ. Dao si svoj život za nas, i umirući za naše spasenje na koncu svojih dana dao si nam najveći dokaz ljubavi, da nas samih ne ostaviš u pustoši ovoga svijeta, puna gladnih vuko-

va — strasti i zlih primjera — koji bez prestanka navaljuju na nas, da nas upropaste, da ti se iznevjerimo. Evo me, Bože duše moje, pred tvojim nogama; evo me grešnika sa mnoštvom prečistih duhova, da ti se ujedno s njima poklonim, da ti iskažem svoju vjernost, svoje podaništvo, svoju zahvalnost, što si se udostojio do vijeka s nama ostati. Ovdje sam došao i za to, da ti ponizno pitam potrebnu pomoć i jakost, da ti vjeran ostanem do kraja života svoga, kad bez osobite, vanredne tvoje pomoći, uz najbolju svoju volju, morao bi podleći silnom napadaju svijeta, pakla i puti. Za ljuto bičevanje, koje si tolikom ljubavi pretrpio za nas, kojemu sam bičevanju i ja neharnik — dao ruku svojim neredima — za ovo *drugo Otajstvo žalosno*, koje danas suznim okom razmišljam, daj mi, slatki Isuse, one milosti, koje tolikim pouzdanjem pitam. Jutros si me nahranio svojim

presvetim Tijelom, dao si mi svega sebe, pa se nadam, da mi ne ćeš uskratiti potrebne milosti, da te srčanije ljubim, da te u veselju i u zadovoljstvu svoje duše vjernije služim na zemlji, da uzmognem tvoja milosrđa do vijeka u raju slaviti. Amen. — *7 Slava Ocu.*

Subota VIII.

Svetotajstveni Isuse, moja duša boluje, moje srce jako trpi. Ono bi htjelo da tebe samo ljubi, za tobom da uzdiše, za tebe da žive i umre. Ali ima kivnih i tvojih i mojih neprijatelja, koji svojom lukavošću, svojim čarom, prolaznim i časovitim nasladama hoće da me zavedu. Ja se nalazim na širokom uzburkanom moru ovoga svijeta; mojoj duši prijete bijesni valovi: napasti, poželenja, zli primjeri! U tolikoj bijedi, u tolikoj nevolji i pogibli, evo me pred tvojim nogama. Ti si ostao na ovom svijetu, da tješiš i po-

magaš one, koji se u potrebi tebi utječu, koji u te ufaju. Ti danom i noći ovdje stojiš, da možemo u svako doba do tebe doći i pomoć ti pitati. Evo me, Isuse moj i Bože moj, evo me puna nade i ufanja u tvoje milosrđe. Ti si jedino sidro moga spasenja, ti si ona nepomična hrid, o kojoj se razbijaju svi talasi, nasrtaji đavla paklenoga. Ja se hvatam za ovo sidro, za ovu hrid se hvatam, a ti ćeš ušutkati ljutu buru, utišati bijesno more, raspršiti paklenu gamad, pa ću ti vjeran ostati sve dane svoga života, što jedino želim, za čim samo uzdišem. Usliši me s pregorke boli, koje si pretrpio, kad su te okrutni vojnici oštrim trnjem krunili i tvoju božansku glavu izmrcvarili. Ako si toliko za mene neharnika pretrpio, mogu se punim pravom nadati, da ćeš mi za ovo *treće Otajstvo žalosno* udijeliti i milosti, koje najsmjernije pitam mojoj dragoj i miloj Majci Mariji. Što i smio uskratiti Onoj, koja

te je porodila, svojim prečistim mlijekom zadojila, i koja je toliko za tebe pretrpjela? Ja mirnom dušom odilazim od tvoga oltara siguran da ću imati što prosim. — *7 Slava Ocu.*

Subota IX.

Velika je tvoja prijaznost, obljubljeni moj Bože! Što je čovjek, da ga toliko uzveličaješ? Što sam ja za tebe učinio, da sam tvoj posjet zaslužio? Velikog grešnika i najpotištenijeg crva zemlje ti si jutros toliko odlikovao, da si u moje siromašno srce došao, u mojoj duši svoje prebivalište ustanovio. Ti si postao mojom hranom i mojim pićem; darovao si mi sve, što imaš i što posjeduješ. Podao si mi svoje tijelo, svoju dušu, svoje srce, svoju krv, svoje božanstvo. Svega sebe si mi darovao, pa punim pravom mogu reći sa apostolom Pavlom: *Sada ja živim, ili bolje rekavši, u meni žive Isus.* Ako si ti moj

postao i dušom i tijelom, hoću, moram da i ja tvoj budem i dušom i tijelom i svim svojim silama. No, Isuse moj, ja želim da u istinu tvoj postanem, ne samo riječju, da i djelom. Odcijepi moje srce od varavog svijeta. Daj da zaboravim na stvorenja, koja bi htjela da moje srce s tobom dijele. A ti ne trpiš razdvojeno srce, ti ga ne ćeš, dapače ti ga mrziš. Ja ne ću s nikim saveza, hoću, da se sasvim i sa svakim rastanem, da se jedino s tobom što tješnje, što srčanije i što iskrenije združim, i da ovo združenje bude zalog našeg vječnog združenja. Tvoja neprocjenjiva krv, koju si prolio na tvom gorkom putu na Kalvarij, ulijeva mi temeljite nade, da ćeš milostiv biti sa mnom. Ovo isto tvoje krvavo putovanje sa teškim bremenom križa na leđima; *ovo četvrto Otajstvo žalosno*, koje danas bolnim srcem spominjem, sokoli me, da ti pitam one milosti i darove, radi kojih obavljam pobožnost *Petnaest Subota (Nedjelja)*. Ti si kazao: *Pitajte i dat će vam se; kucajte i otvorit će vam se.* Ja pitam, ja kucam, otvori mi, Spasitelju moj. — *7 Slava Ocu.*

Subota X.

Mili ljubovniče duše moje, oh kako su ugodne one tvoje slatke riječi, oni tvoji ljuveni pozivi: *Ustani, pospješi, prijateljice moja, zaručnice moja, i dođi!* Ti kažeš duši mojoj: Ustani iz nevolja svojih, k meni dođi, da te nevoljnu obogatim svakovrsnim milostima; k meni dodi, da te žalosnu razveselim, slabu ojačam, progonjenu utješim. Obljubljeni Gospodine, da me osokoliš, da pospješim k tebi doći, nazivlješ me prijateljicom, dapače kažeš mi: *Dođi, zaručnice moja!* O Bože! o ljubavi duše moje, kako su mili i slatki ovi tvoji izrazi! Ko se ne bi u te zaljubio? Čije bi srce

moglo ostati hladno, mlitavo i nemarno na ove tvoje zaljubljene riječi, na ove tvoje božanske pozive? Pošto me tako ljubezno zoveš i ljuveno siluješ da k tebi dođem, evo hrlim u tvoje krilo, padam pred tvoj oltar. Isuse moj, kako vidiš, nema žive vjere, nema stalnog ufanja. Daj mi obećane milosti, obogati me svojim božanskim blagom. U meni raspali gorući oganj najčistije i najsvetije ljubavi, neka uništi moju volju, da unaprijed tvoja sveta volja, tvoje hotinje bude jedino pravilo moga života. Raspali u mom srcu živu vjeru u te, Bože moj, da ne klonim duhom, da u nijednoj nevolji, u nijednoj potrebi, u najvećem progonstvu ne postanem žrtvom svoje malodušnosti. Oživi moje ufanje, koje malaksa pod pritiskom svoje slabosti, da pun nade u tvoje milosrđe, slijepo se bacim u krilo tvoje svete providnosti. Ovo ti pitam, ovo ćeš mi podati,

jer si vjeran u svom obećanju. A i za to ćeš mi podati, što si se dao na križ razapeti i prikovati božanstvene ruke i noge, iz kojih cijedi neprocjenjiva krv tvoja, neiscrpivi izvor milosti. Za ovo *peto Otajstvo žalosno, koje* danas plačnim očima i rascvijeljenom dušom razmišljam, udijeli mi, Propeta ljubavi moja, i one milosti, koje sam danas pitao svemogućim utočištem tvoje tužne Majke, koja je pod tvojim križem toliki čemer ispila, tolike suze prolila! ... — *7 Slava Ocu.*

Subota IX.

Što si učinio i govorio, sve si, Isuse moj, učinio i govorio iz same goruće ljubavi spram čovjeka, da se u te zaljubi. Ti želiš i hoćeš da te ljubimo, pa si nam i ozbiljnu zapovijed ostavio: *Ljubit ćeš Gospodina Boga svoga svom dušom svojom i svim srcem svojim.* Zar je potrebno bilo, Bože moj, da čo-

vjeku zapovjediš, da te ljubi? Nije li te zar dužan ljubiti za nebrojane darove, milosti i dobročinstva koja je od tebe primio i koja danomice prima? Ma i da ništa ne bude od tebe imao, nijesi li zar po sebi dostojan najviše ljubavi? Mi smo potišteni crvi, mi prašina, koju svaki ćuh vjetra može sa lica zemlje raspršati; a ti, Bože moj, ti si ista svetost, isto svemogućstvo; ti si božanstvo nedospjetno, veličanstvo nedokučivo! Ti si sve, slatki Gospodine, a mi smo ništa. Pa kad se ti dostojiš da te ovako potišteni stvorovi ljube, zar nije to samo dostatno da te čovjek zavoli, da te svim svojim silama obljubi? Ipak neharan je, nevjeran je čovjek. Koliko ti je puta obrekao svoju ljubav, pa se svome obećanju iznevjerio? Oh! blagi i mili Isuse, i ja se nažalost mogu ubrojiti u te neharnike i nevjernike. Ja sam ti se nebrojeno puta iznevjerio, srce i dušu

svoju tvomu i svomu neprijatelju predao. Iz dubine svojih zloća bolnim srcem vapijem: Isuse, pomozi me, ruku mi pruži, odvrati ploču grijeha sa moga srca, da uskrsnem na novi život. Ti si moj kralj i gospodar moj: ti si Bog moj. Tebe ću sama unaprijed ljubiti, tebe služiti, za tebe živjeti i umrijeti. Za *prvo Otajstvo slavno*, za tvoje čudnovato uskrsnuće, kojemu se danas veselim, čuj bolne vapaje duše moje, usliši me, daj mi što postojano prosim. Razveseli moje bijedno srce, koje ti se dariva, koje jedino tebe voli i koje će te do posljednjeg časa svoga života voljeti i žarko ljubiti. Amen. — *7 Slava Ocu.*

Subota XII.

Neoskvrnjeni Jaganjče Božji, koji si svojom neprocjenjivom Krvi pomrsio sve grijehe i sve opačine svijeta, evo me danas pred tvojim veličanstvom, sakri-

venim u tom siromašnom svetohraništu. Isuse moj, ti si ustanovio ovaj sakramenat ljubavi, da kukavni čovjek u njemu nađe utjehu i veselje u svojim bijedama i nevoljama, koje ga pritiskaju u ovoj dolini suza i jada. O Bože svakog milosrđa i svake dobrote, kako je slijep i neharan čovjek, da ne će da znade za ovaj izvor božanske slasti i rajskih naslada! Varavi svijet mami ga časovitim zabavama, pruža mu mirisavi svijet, koji za čas vene; a on kao zamamljen, za njim trči, sluša ga i obožava, za njim čezne i gine; a tebe, izvore vječnih naslada, tebe perivoju, u komu raste najnježnije cvijeće, koje nikada ne vene; tebe jedino blago i jedino raskošje prezire, zaboravlja, zapostavlja! Da ti na koji način naknadim uvrede, koje ti ljudska neharnost nanosi, evo ti, Svetotajstveni Isuse, evo ti moga srca, koje se odriče i svijeta i njegovih pomana i naslada, pa će jedino za

tobom čeznuti i ginuti. Rado primi ovu moju ponudu, i za *drugo Otajstvo Slavno*, za tvoje čudnovato Uzašašće, Spasitelju moj, i moje bijedno srce sebi pritegni gorućim ognjem svoje ljubavi, i udijeli mi one milosti, za koje se pouzdano utječem tvojoj i svojoj Majci Mariji pobožnošću *Petnaest Subota (Nedjelja)* prekrasnom molitvom svetog Ružarija. Ti ćeš me uslišati, Isuse moj, pokazat ćeš svoje velikodušje, kada velikom grešniku pokažeš svoje veliko milosrđe, neka te i drugi grešnici ovdje traže, gdje će jedino naći, što uzalud u svijetu traže: mir srca, zadovoljstvo duše svoje. Amen. — *7 Slava Ocu.*

Subota XIII.

Bože svake dobrote i nedospjetnog milosrđa, nemam riječi da ti se zahvalim na ljubavi, koju nam iskazuješ u ovom presvetom Sakramentu, u ovom izvoru svakih melema za grije-

he naše. Ja stanovito vjerujem, da si tu prisutan svejedno kao što si u rajskoj slavi. Tjelesnim okom samo vidim komadić kruha, ali prosvijetljen vjerom svetom vjerujem, da je pod tim kruhom tvoje veličanstvo i božanstvo tvoje. Tu te priznajem za svoga živoga i pravoga Boga. Obljubljeni moj Isuse, ti si moja jakost, moja naslada, moja radost i moje zadovoljstvo; budi jošter i jedini predmet moje goruće ljubavi, budi plamen moga srca, budi cilj mojih želja i mojih uzdaha. U velike se naslađujem, što si u sebi preblažen, pa te najsmjernije molim: učini me dostojnim mrvica, koje padaju sa tvoga stola u rajskoj slavi, jedino za to, da te i ja uz anđeoske kôre budem mogao na vijeke slaviti i uzveličavati. Vladaj s dušom mojom; ja ti je darivam. Budi joj otac, gospodar, nježni i zaljubljeni zaručnik, da sa svojim milim ljubovnikom bude mogla kraljevati u slavi nebeskoga Oca. Daj da me tvoj sveti Duh ukrijepi i ujači, da vjerno održim što obećajem. Neka u duši i u srcu momu uništi svaku svjetovnu ljubav, da tebe sama najsvetije i najvjernije ljubim i služim. O prečisti zaručniče Majke Božje, Duše Sveti, Bože, razveseli moje srce, ogrij dušu moju, kao što si ogrijao i raspalio svojom žarkom ljubavi duše i srca Apostola i Učenika Isusovih, a osobito svoje prečiste Zaručnice Marije, neka čistom i gorućom molitvom što prije dobijem od Oca svakog milosrđa, milosti, koje pitam slaveći i razmišljajući *treće Otajstvo slavno* Marijinog Ružarija. Amen. — *7 Slava Ocu*.

Subota XIV.

Slatka nado duše moje, mili Isuse, ojači, okrijepi moju slabost, razdriješi uzao jezika moga, rastopi led moga srca, da što dostojnije slavim i uzveli-

čam tvoje velikodušje, tvoju prijaznost spram tvoga stvora. Dok zemaljskog kralja valja moliti, kumiti i posrednika naći, da se milost isprosi, da se do njega, samo za čas, dođe; vrata tvoje kuće, Kralju vječne slave, danom i noći širom su rastvorena, svakomu je slobodan ulaz, i ne samo za koji čas, ne za jedan dan, ni za jednu godinu, dali sveđer nas rado primaš, dapače želiš i pozivlješ, da te posjetimo, da ti srce rastvorimo, da ti sve potrebe prikažemo. O dobroto neizrečena, o nedokučivo veličanstvo, koje svejedno primaš i uslišaš i bogata i siromaha, koji se toliko veseliš i raduješ, kada se grešnik vraća u tvoje krilo, kada te traži u ovom Sakramentu ljubavi. Evo me siromaha, bez dobrih djela, evo me grešnika najsmjernijom molbom, da me primiš na svagdanju službu kao posljednjega od tvojih najmenika, da vazda tvoj budem. U tvoje božanstvene

ruke predajem sve što imam i posjedujem. Tebi izručujem dušu i tijelo svoje; tebi poklanjam sve želje svoga srca. Za tebe sama ću živjeti, za tebe raditi i umrijeti. Tvoja neka bude i moja volja; tvoje slasti neka budu i moje slasti i zadovoljstva. Isuse, ljubavi moja, primi ove odluke moga srca i milosrdno ispravi, što nije tebi po volji, da s tobom na vijeke budem. Koliko je ugodno svijetom se rastati a s tobom se združiti! Kako je to željno željela tvoja slatka Majka Marija! Ja sam danas ganutim srcem razmišljao njezin slatki sanak, *četvrto Otajstvo slavno* svetog Ružarija i vruće sam molio, da mi budeš blag i milostiv na strašnom času smrti. Bože duše moje, usliši moje molitve i daj mi ono, što pitam, ali za zasluge tvoje Majke, pruži mi svoju blagodarnu ruku, da se vazda budem veselio s tvog očinskog dara. — *7 Slava Ocu.*

Subota XV.

Goruća ljubavi duše moje, premili Isuse! sjeti se riječi i obećanja svojih. Rekao si, da ćeš ljubiti onoga, koji bude tebe ljubio; da ćeš kod njega prebivati, da se ne ćeš s njime rastati. O moj dobri Bože! Evo ja te ljubim, ne koliko si ti dostojan, ali te ljubim, koliko mi je moguće svojim slabim silama. Ljubim te nad svakom stvari, nad svakim dobrom, jer ti mene od vijeka ljubiš. Više cijenim, više držim do tvoje božanstvene ljubavi, nego do svega blaga ovoga svijeta; nego do svih sjaja, do svih kraljestava na zemlji. — Eto si u me došao, jutros sam te primio u svoju siromašnu dušu! Eh! nije dostojna tolikog veličanstva! A ko bi tebe dostojno primio? ... Nije bogato okićena krepostima ni dobrim djelima; nije sveta koliko bi imala biti poslije tolikih Pričesti! Ali, što nije dosada bilo, unaprijed će

biti; samo se, Bože moj, ne odijeli od mene. Ah! ne, ti se ne ćeš od mene odijeliti, dok te ja svojim nevjerstvom ne potjeram. Ti ćeš u kući duše moje sveder stati, dok ja pokornim življenjem budem uza te stajao. Ah! znam, sto sam te puta neharno istjerao, pa bi se to opet moglo dogoditi! Molim te, za muku i krv tvoju, ne dopusti, da unaprijed počinim toliko svetogrđe. Dapače kad bi do toga imao doći, rastavi me s ovim svijetom, dok ti u milosti budem, da se s tobom vijekom ne rastanem. Ja te grlim u duši svojoj, i ti mene ogrli, ljubovniče duše moje, neka vječni bude ovaj naš zagrljaj. To ti na osobiti način pitam ove posljednje, *petnaeste Subote (Nedjelje)*, koje sam obavio na veću tvoju slavu i na čast tvoje mile Majke Marije, Kraljice presv. Ružarija. Za ovo *peto Otajstvo slavno*, za ovo *petnaesto Otajstvo sv. Ružarija*, za Marijino ve-

ličanstveno okrunjenje, za njezinu neopisivu slavu i za onu svih rajskih građana, daj, Isuse moj, udijeli mi sve one milosti i sve darove, koje pitam i prosim u ime ove divne pobožnosti, da te moje srce uzmogne sve više ljubiti, da bude življa moja harnost spram tebe, da te vjernije služim za života, da te na vijeke slavim sa anđelima u raju. Tako budi. — *7 Slava Ocu.*

Novi oprost sv. Ružarije.

Svaki ispovjeđen i pričešćen, dobiva *potpuni oprost* (koji se može namijeniti dušama u čistilištu), *svaki put*, što izmoli dio Ružarija pred izloženim Svetotajstvom kao i pred sahranjenim u tabernakulu.

4. rujna 1927.

Pio Papa XI.

Za svaki oprost mora se izmoliti *6 Očen., Zdr. Marija* i *Slava Ocu* po nakani Sv. Oca Pape.

Petnaest Marijinih obećanja

bogoljubnicima Krunice Ružarija

1. Ko me bude bez prestanka služio moleći moj Ružarij, primit će osobitih milosti.

2. Svim onim, koji budu bogoljubno molili moj Psaltir — Ružarij — obećajem svoju vlastitu obranu i velikih milosti.

3. Ružarij bit će premoguća obrana proti paklu;: uništit će zloće, pogubit će grijeh, porazit krivovjerstvo.

4. Po Ružariju oživjet će kreposti i sveta djela, a vjernici će postignuti obilnih milosrđa. On će odbiti ljudsko srce od isprazne svjetovne ljubavi, a pritegnut će ga k Božjoj ljubavi, i u njemu će pobuditi želju za vječnost. Oh, koliko će se duša po Ružariju posvetiti i spasiti!

5. Duša, koja mi se Ružarijem preporučuje, ne će se osuditi.

6. Ko bogoljubno bude molio Ružarij razmišljajući njegova sveta Otajstva, ne će biti nasko-

ćen od nesreća, ne će biti pedepsan od Božje pravde, niti će poginuti od nagle smrti, dapače grešnik će se obratiti a pravednik se uzdržati u Božjoj milosti i zadobiti vječni život.

7. Pravi bogoljubnici moga Ružarija ne će umrijeti bez svetih sakramenata.

8. Oni, koji mole Ružarij, za života i na smrti imat će prosvijetljenja, osobitih milosti, bit će sudionici zasluga rajskih prebivalaca.

9. Ja danomice izbavljam iz čistilišta duše, koje su bile bogoljubne mome Ružariju.

10. Pravi bogoljubnici moga Ružarija uživat će veliku slavu na nebesima.

11. Što budeš Ružarijem pitao, sve ćeš dobiti.

12. U svakoj ću potrebi pomoći one, koji šire moj Ružarij.

13. Ja sam isprosila od moga božanskoga Sina onima, koji su upisani u Bratimstvo moga Ružarija, da budu imali za života

i na smrti za svoju subraću cijeli nebeski Dvor.

14. Koji mole moj Ružarij, oni su moji sinovi i braća Isusa, moga Jedinorodenoga.

15. Bogoljubnost spram sv. Ružarija veliki je biljeg odabranja na vječnu slavu.

I.

AVE, MARIS STELLA.

Zdravo, zvijezdo mora,
Božja Majko nježna,
Vazda čista Djevo,
Sretna dveri vrata.

Pozdrav ti si čula
Gabrijelu s usta,
Mirom nas utvrdi,
Mijenjaj ime Evi.

S krivca lance skini,
Slijepcu daj da vidi,
Tišaj naše jade,
Sve nam prosi dare.

Majkom se pokaži:
Nek nam molbe primi
Onaj, rad nas što je
Posto Čedo tvoje.

Djevo čuda puna,
Smjerna ko ni jedna,
Čuvaj nas bez ljage
Nevine i smjerne.

Daj nam čisto živjet,
Sigurno putovat,
Radovat se s Kristom
U veselju vječnom.

Slava Bogu Ocu,
Višnjem Kristu dika,
Uz njih Svetom Duhu,
Isti poklon trima. O. Amen.

II.

LURDSKA.

Sred te se pećine Marija javi,
Iz rajskih visina, tu ju pozdravi:
Zdravo, zdravo, zdravo, Marijo!
Zdravo, zdravo, Marijo!
Djevojče moleći hitru uz Gavu,
Tuj gleda nebeske Majčice slavu.
Zdravo, zdravo itd.

Marija bezgrješna zove se Djeva,
Bernarda prva joj hvalu popjeva.
(*ili:* Marija joj ime, bezgrješno pravi
Bernarda ga svima radosno javi).
Zdravo, zdravo itd.

Svi puci te v'jesti brzo dočuju,
S odaljenih mjesta k Lurdu putuju.
Zdravo, zdravo itd.

Glas Majčin poziva: pridite, sinci,
Hrid lurdska odziva: tuj su ljubimci!
Zdravo, zdravo itd.

Vjetarac milosti, hrid tu posvoji,
Čudesâ predosti spilja ta broji.
Zdravo, zdravo itd.

Hrvati sad evo, k tebi pritiču:
Bez poroka Djevo, gromko ti kliču:
Zdravo, zdravo itd.

Molitvu nam smjernu, ti prezret nemoj;
Med djecu tvu vjernu, nas Majko ubroj.
Zdravo, zdravo itd.

III.

Marijo, o mila Majčice,
Pred tobom padamo ničice;
Čuj, Majko, pun boli tužan glas:
Ah! spasi, Majčice, spasi nas!

Marijo, Hrvati te zovu,
Usliši njim prošnjicu ovu:
Dom mili ah! spasi, posveti,
Hrvatska sva tebi da leti.
Marijo, o mila Majčice itd.

Cvilismo pred raspetim Spasom,
Plakasmo svi srcem i glasom;
Skrušena zar prezrjet će suze?
Put i križ ta za nas on uze.
Marijo, o mila Majčice itd.

Al gr'jeha silan nas straši broj,
Zagovor, Majko, molimo tvoj.

Sinku za gr'ješne reci sine,
Zaslužan bič, da dom naš mine!
Marijo, o mila Majčice itd.

Bez gr'jeha, začeta Majčice,
U zaštit primi tvê ovčice!
Dom mili usreći, posveti,
Hrvatskoj tvâ milost nek sv'jeti.
Marijo, o mila Majčice itd.

IV.

1. — *O Marijo, mili glas,*
Slatko ime za sve nas — Marijo!
Ime tvoje kad čujemo,
U srcu se radujemo — Marijo!
O Marijo tebe samu
Želim uvijek hvaliti,
I pred svakim slaviti — Marijo!

2. — *Od sunca si svjetlija,*
A od zv'jezda sjajnija — Marijo!
Ponizno te hvalimo,
Od sveg srca slavimo — Marijo!
O Marijo jerbo milost
Po tebi nam daje se,
Od tvog Sinka šalje se — Marijo!

3. — *Ime tvoje kad čujem,*
U srcu se radujem — Marijo!
Čuvaj od zla onoga,
I od gr'jeha smrtnoga — Marijo!
O Marijo, moli Sinka,
Da nam gr'jehe oprosti,
Duše naše očisti — Marijo!

4. — *O nebeska Ružice,*
Anđeoska Kraljice — Marijo!
Utočište grešnika
I pomoć nevoljnika — Marijo!
O Marijo, rajska vrata,
Moli Sinka ti za nas,
Sada i na smrtni čas — Marijo!

Molitva

Svetoj Tereziji Malog Isusa.

O čudnovata sveta Terezijo Maloga Isusa, koja si za svog kratkog umrlog života postala uzorom anđeoske čistoće, žarke ljubavi i sveopćeg predavanja u volju Božju, sada kad uživaš nagradu za tvoje kreposti, obrati svoj milostivi pogled na nas, koji se u te pouzdavamo. Milost nam isprosi, da po tvome primjeru vazda čuvamo čistoću pameti i srca, da zamrzimo na sve, što bi moglo i najmanje ozlediti krepost, s koje smo osobito prijatni tvome božanskom Zaručniku. O premila Svetice, daj da u svakoj našoj potrebi osjetimo moć tvoga zagovora; is-

prosi nam utjehu u svim gorkostima ovog kukavnog života, a osobito u posljednjem času, eda uzmognemo s tobom biti udionici vječnog blaženstva u raju. Tako budi — *Očen.* — *Zdr.* — *Slava.*

Dioni oprost. — Tko ovu molitvu, barem skrušenim srcem, izmoli, *svaki put* dobiva 300 dana oprosta.

Potpuni oprost dobiva tko je izmoli na blagdan sv. Terezije Malog Isusa (a to na 3. listopada) pa i onaj, koji je izmoli barem 12 puta u godini, ako se ispovjedi i pričesti, te izmoli *5 Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu* po nakani sv. Oca Pape.

Sveta Penitencijerija,
2. srpnja 1925.

II. DIO.

Način

kako da moliš presv. Ružarij Bl. Djevice Marije.

R. Bože † u pomoć mi priteci.
O. Gospodine pohiti da mi pomogneš.
Slava Ocu itd. Aleluja *(od Sedemdesetice do Velike subote:* Hvala tebi Gospodine, Kralju vječne slave).

Blago kući, gdje se svaki dan, cijele godine Ružarij moli. Na vrata one kuće, Marija će postaviti svojega anđela, da ju čuva od svake nesreće, a sama će ju obasuti obiljem svojih milosti.

Namjena.

Danas ćemo prikazati preslavnoj Djevici Mariji, prvi (drugi ili treći) dio presv. Ružarija i namijenit ćemo ga za... razmi-

šljajući pet Radosnih (Žalosnih ili Slavnih) Otajstava.

OTAJSTVA RADOSNA.

(Govore se u ponedjeljak i u četvrtak.)

U prvom Otajstvu Radosnomu razmišljat ćemo, kako arkanđeo Gabrijel navijesti bl. Djevici Mariji, da će začeti i poroditi Sina Božjega po kreposti Duha Svetoga.

Zdravo Marijo, koj' bi navješteno
Od Gabrijela da hoćeš začeti
I poroditi Isusa, plod sveti,
Ime blaženo!

1 Oče naš, 10 Zdravih Marija i 1 Slava Ocu, poslije svakog Otajstva.

U drugom Otajstvu Radosnomu razmišljat ćemo, kako Djevica slavna Marija pohodi svoju rodicu sv. Elizabetu i osta s njome tri mjeseca.

Zdravo, kâ željno pođe pozdraviti
Elizabetu, tri mjeseca s njom bi,
Ivan s' Isusu, buduć u utrobi,
Htje pokloniti.

U trećem Otajstvu Radosnomu razmišljat ćemo, kako blažena

Djevica Marija porodi Gospodina našega Isusa Krista u betlehemskoj spilji i postavi ga u jasle.

Zdravo, koj' prijeći htje vrijeme rođenja
I rodi Isusa ubogom u stanu,
Anđeli pojuć tu na svaku stranu,
Slatka pojenja!

U četvrtom Otajstvu Radosnomu razmišljat ćemo, kako blažena Djevica Marija, četrdeseti dan iza kako porodi Gospodina našega Isusa Krista, prikaza ga u hramu na ruke starca Šimuna.

Zdravo, veselja puna, kâ skazati
Šimunu hoti Sina malahnoga.
On reče: u miru htij slugu svoga,
Bože, puštati.

U petom Otajstvu Radosnomu razmišljat ćemo, kako Djevica slavna Marija, izgubivši svoga predragoga Sinka, nakon tri dana nađe ga u hramu, gdje se razgovara s naučiteljima, a bilo mu je dvanaest godina.

Zdravo, kâ iskati htje Sina izgubljena,
I s Naučitelji nađe ga dan treći
U svetom hramu njima tumačeći,
Pisma blažena!

OTAJSTVA ŽALOSNA.

(Govore se u utorak i u petak.)

U prvom Otajstvu Žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist pripravljajući se na gorku svoju muku pomoli se svome nebeskom Ocu u vrtu Getsemani, gdje se znojaše krvavim znojem.

Zdravo, žalosna, jer se tvoj sin moli
U vrtu, i tuť se poče žalostiti,
I krvlju svojom presvetom znojiti
Od muke i boli.

U drugom Otajstvu Žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist bi privezan o kameniti stup i nemilo bičevan u dvoru Pilatovu.

Zdravo, kė proli Sinak Krv veliku;
Bičima bijen radi grijeha naših
Satrven On bi radi zloća naših?
O zlu toliku!

U trećem Otajstvu Žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist bi okrunjen vijencem od trnja.

Zdravo, kė Sinku glavu ti pogani
Žestokom krunom kruniše trnovom,

Drače mu bijahu došle s boli mnogom
Ča do moždjani!

U četvrtom Otajstvu Žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist bi osuđen na smrt, te se uputi put Kalvarija noseći na svojim ramenima preteško drvo Križa.

Zdravo, obrani, kė Sin Križ noseći,
Većekrat pod njim k zemlji pade doli,
U krvi ploveć, i pun smrtne boli,
Svaka trpeći.

U petom Otajstvu Žalosnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist došavši dovrh Kalvarija, bi svučen i propet na tvrdom drvu Križa među dva razbojnika, a ondje ga gledaše njegova žalosna majka Marija.

Zdravo videći Sinka gdje propeše,
Gdje žednu daše žuči i octa piti,
Gdje Longin prsi mrtvu htje probiti.
Vas svijet se strese.

OTAJSTVA SLAVA.

(Govore se u srijedu, u subotu i u nedjelju.)

U prvom Otajstvu Slavnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin

naš Isus Krist, treći dan po svojoj smrti, uskrsnu slavan i slavodobitan, eda već nigda ne umre.

Zdravo, kû rese sada rajske slave,
Sinak ti slavni treći dan uskrisi,
I oce u Limbu, ki bijahu, utješi
Sluge svoje prave.

U drugom Otajstvu Slavnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist četrdeset dana po svojem uskrsnuću uzađe na nebo i sjede o desnu nebeskog Oca.

Zdravo, kû prave punu sve radosti,
Kad tvoj uzađe Sin na nebo gori,
I svim pravednim dušam put otvori
Rajske slatkosti!

U trećem Otajstvu Slavnomu razmišljat ćemo, kako Gospodin naš Isus Krist posla Duha Svetoga na apostole, u prilici ognjenih jezika.

Zdravo, kâ dosti u veselju biše,
Kad posla Sin tvoj Duha sveta s nebi,
Kî Apostolom da radost, i tebi
Nad svimi više.

U četvrtom Otajstvu Slavnomu razmišljat ćemo, kako blaž. Djevica Marija preminu i bi s ovoga svijeta od anđela velikom slavom uznesena na nebo.

Zdravo, kû htješe Anđeli ponijeti
Gor na nebesa velikoj u slavi,
Gdje tvoj predragi Sinak ti prepravi
Raj vjekoviti.

U petom Otajstvu Slavnomu razmišljat ćemo, kako blaž. Djevica Marija bi okrunjena od presv. Trojstva za Kraljicu neba i zemlje, i razmišljat ćemo još rajsko uživanje svih Svetih.

Zdravo, kâ biti dostojna si bila
Krunjena krunom rešenja rajskoga,
Od Oca i Sina i Duha Svetoga
Kraljice mila.

Zdravo Kraljice, Majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K tebi vapijemo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni dakle, odvjetnice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagosloveni plod utrobe svoje. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!

R. Učini me dostojnim, da te hvalim, Djevo presveta!

O. Daj mi krepost protiv neprijatelja tvojih!

Pomolimo se.

Bože, čiji je Jedinorođeni životom, smrću i uskrsnućem svojim stekao nama plaću života vječnoga; dopusti, molimo, da ova otajstva presvetim blažene Marije Djevice Ružarijem spominjući, i nasljedujemo, što je u njima, i postignemo, što obećavaju. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Izmolimo Oče naš, Zdravu Mariju i Slava Ocu na čast slavnoga Patrijarha sv. Oca Dominika, koji sastavi Ružarij sveti.

Oče naš itd.

Izmolimo Oče naš na čast sv. Vinka Ferera, osobitog zagovornika svih bolesnika.

Oče naš itd.

Izmolimo Oče naš za duše naših mrtvih.

Oče naš itd.

R. Moli za nas, sv. Oče Dominiče!

O. Da postanemo dostojni obećanja Kristovih.

R. Prosi za nas, sv. Vinko!

O. I molitva tvoja branila nas vazda.

R. Od vrata paklenih!

O. Izbavi, Gospodine, duše njihove.

R. Gospodine, usliši molitvu moju!

O. I vapaj moj k tebi da dođe.

Pomolimo se.

Dopusti, molimo, svemogući Bože, da, koji smo težinom svojih grijeha pritisnuti, po zagovoru blaž. Dominika, Ispovjedaoca tvoga (Oca našega), olakšanje postignemo.

Bože, koji se mnoštvo naroda čudesnim propovijedanjem blaž. Vinka, Ispovjedaoca svoga, na spoznanje svog Imena priveo; daj, molimo, da Boga kao budućeg Suca naviještaše na zemlji, zavrijedimo imati nagraditeljem na nebu.

Bože, stvoritelju i otkupitelju svih vjernih, udijeli dušama sluga i službenica svojih otpuštenje sviju grijeha, † da oproštenje, koje su vazda željele,* pobožnim molitvama postignu. Koji živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova. Amen.

(Trikrat:) Kraljice presv. Ružarija, moli za nas!

LITANIJE LAURETANSKE

B. Djevice Marije.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.

Oče nebeski, Bože, smiluj se nama.
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj se nama.
Duše Sveti, Bože, smiluj se nama.
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj se nama.
Sveta Marijo, moli za nas.

Sveta Bogorodice,
Sveta Djevo djevica,
Majko Kristova,
Majko Božje milosti,
Majko prebistra,
Majko prečista,
Majko neoskvrnjena,
Majko nepovrijeđena,
Majko ljubezna,
Majko divna,
Majko dobroga savjeta,
Majko Stvoriteljeva,
Majko Spasiteljeva,
Djevice premudra,
Djevice časna,
Djevice hvale dostojna,
Djevice moguća,
Dvjevice milostiva,
Djevice vjerna,
Ogledalo pravde,
Prijestolje mudrosti,
Uzroče naše radosti,
Posudo duhovna,
Posudo poštovana,
Posudo uzorna pobožnosti,
Ružo otajstvena,
Tornju Davidov,
Tornju bjelokosni,

moli za nas!

Kućo zlatna,
Škrinjo zavjetna,
Vrata nebeska,
Zvijezdo jutarnja,
Zdravlje bolesnih,
Utočište grešnika,
Utjeho žalosnih,
Pomoćnice kršćana,
Kraljice anđela,
Kraljice patrijarha,
Kraljice proroka,
Kraljice apostola,
Kraljice mučenika,
Kraljice ispovjedalaca,
Kraljice djevica,
Kraljice svih svetih,
Kraljice bez grijeha istočnoga začeta,
Kraljice presvetoga Ružarija,
Kraljice mira,

moli za nas!

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj se nama.

Pod tvoju se obranu utječemo, sveta Bogorodice, ne prezri naših molitava u potrebama našim, nego nas vazda izbavljaj od svih pogibli, Djevice slavna i blagoslovljena Gospođo naša, Posrednice naša, Odvjetnice naša! Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporuči, svojemu Sinu nas izruči.

R. Moli za nas, sv. Bogorodice.

O. Da postanemo dostojni obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Milost svoju, molimo te, Gospodine, ulij u duše naše, da mi, koji smo po anđelovu navještenju spoznali utjelovljenje Krista, Sina tvoga, po muci njegovoj i križu k slavi uskrsnuća privedeni budemo. - Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

* *Ako ne slijedi Blagoslov sa Svetotajstvom, zaključi se:*

R. S milim Djetetom svojim.

O. Nek nas Djevica Marija blagoslovi.

Blagoslov Boga svemogućega † Oca i Sina i Duha Svetoga, po zagovoru Kraljice presv. Ružarija, sašao na nas i ostao vazda.

O. Amen.

Drugi način molenja Krunice presv. Ružarija.

Najprije se prekriži, izmoli Vjerovanje apostolsko (držeći u ruci križić Ružarija ili Krunice); za tim jedan Očenaš (na veće zrno, koje je do križića), a tri Zdrave Marije na tri manja zrna. Po tom slijede desetke, a svaka desetka sastoji se od *jednoga Očenaša i 10 Zdravih Marija.* Dok se Ružarij moli, u isto vrijeme razmatraju se Otajstva kako slijede.

Izmoli *Oče naš*, pa *3 Zdrave Marije*, a nakon riječi Isus, dodaj po jednu od slijedećih izreka:

1. Isus, koji nam umnožio pravu vjeru.
2. Isus, koji nam umnožio ufanje.
3. Isus, koji nam umnožio ljubav.

Otajstva radosna.

Izmoli *Oče naš*, pa *10 Zdravih Marija*, a nakon riječi Isus, dodaj po jednu slijedećih izreka:

I. Isus, kojega si, Djevice, po Duhu Svetom začela.
II. Isus, kojega si, Djevice, idući Elizabeti u pohode nosila.
III. Isus, kojega si, Djevice, rodila.
IV. Isus, kojega si, Djevice, u hramu prikazala.
V. Isus, kojega si, Djevice, u hramu našla.

Ovako slijedi sa drugim Otajstvima.

Otajstva žalosna.

I. Isus, koji se je za nas krvlju znojio.
II. Isus, koji je za nas bičevan bio.
III. Isus, koji je za nas trnjem okrunjen bio.
IV. Isus, koji je za nas križ nosio.
V. Isus, koji je za nas na križu propet bio.

Otajstva slavna.

I. Isus, koji je od mrtvih uskrsnuo.
II. Isus, koji je na nebo uzašao.
III. Isus, koji nam je Duha Svetoga poslao.
IV. Isus, koji te je, Djevice, na nebo uzeo.
V. Isus, koji te je, Djevice, okrunio na nebu.

Devetnica

Presv. Pompejskoj Djevici Ružarija, da isprosiš milosti u najvećim potrebama.

Opomena.

»*Ko hoće od mene milosti, neka učini tri devetnice, moleći cijeli Ružarij i tri devetnice u zahvalu.*«

Ovako je Majka Božja kazala mjeseca ožujka 1884. Fortunati Agrelli iz Napulja, koja je teško bolovala, pa u čas ozdravila. — Otkada se saznalo za ovaj vanredni događaj, premnogi bogoljubnici po svijetu iskusili su istinitost ovog Marijinog obećanja, jer su postigli nebrojene milosti po utočišču pompejske Djevice Ružarija, neka se vlada, kako je sama Bl. Djevica objavila. Osim toga, još davno, obećala je sv. Dominiku, osobitu milost svaki put, kad se izmoli cijeli ružarij. To je mnogokrat dokazala izvanrednim i svakovrsnim milostima, koje je udijelila onima, koji mole svih petnaest desetica. Suviše dobivaju mnogobrojne oproste, koje su udijelili razni Sveti Oci Pape upisanima u Bratovštinu Ružarija. Ne zahtijeva se zasebice izmoliti cijeli Ružarij; može se i svako otajstvo napose. Jedino je potrebno, da se po mogućnosti razmišljaju dotična Otajstva.

Stavi čudotvornu sliku na pristojno mjesto, užeži, ako je moguće, dvije svijeće, u znak vjere, koja treba da gori u tvom srcu, da ćeš primiti prošene milosti.

R. Bože † u pomoć mi priteci.
O. Gospodine, pohiti, da mi pomogneš.
Slava Ocu itd.

I. O čudnovata Djevice i Kraljice svetog Ružarija, ti u ova vremena, kad vjera slabi, a opačina vlada, htjela si da podigneš svoje prijestolje Kraljice i Majke na staroj pompejskoj zemlji, na prebivalištu mrtvih pogana. I s onoga mjesta, gdje su se klanjali idolima i hudobama, ti danas, kao Majka božanskih milosti, svukuda dijeliš blago nebeskih milosrđa. Deh! s toga prijestolja, gdje milostivo kraljuješ, i na me, Marijo, obrati svoje milostive oči, i smiluj mi se, jer u velike potrebujem tvoje pomoći. I meni se pokaži, kao što si se i mnogim drugim pokazala, pravom *Majkom milosrđa: Monstra te esse Matrem*, dok te ja sa svim srcem nazivljem i pozdravljam svojom Cesaricom i Kraljicom presv. Ružarija.

Zdravo Kraljice itd.

II. Prostrta pred tvojim prijestoljem, o velika i slavna Gospođo, klanja ti se moja duša sred tuga i boli, koje ju nemilo pritiskuju. U ovim žalostima i nevoljama, u kojima se nalazim, svoje oči pouzdano k tebi dižem, koja si se udostojala odabrati svojim prebivalištem zemljište ubogih i zapuštenih težaka. I odanle naprama gradu i kazalištu poganskih zabava, gdje kraljuju muk i rasap, ti, kao *Kraljice Slavodobića*, podigla si svoj mogući glas, da pozoveš sa svih strana katoličkog svijeta svoje bogoljubne sinove, da ti sagrade hram. Deh! gani se jednom na milosrđe prama mojoj duši, koja potištena u glibu leži. Smiluj mi se, Gospe, smiluj mi se, jer sam pun nevolja i prezira. Ti, koja si poraziteljica hudoba, brani me od ovih neprijatelja, koji me opsjedaju. — Ti, koja si *Pomoćnica kršćana*, izbavi me od svih nevolja, u kojima se žalosno nalazim. Ti,

koja si *život naš*, svladaj smrt, koja prijeti mojoj duši u ovim pogibeljima, kojima je izložena. Povrati mi mir, pokoj, ljubav i zdravlje. Tako budi.

Zdravo Kraljice itd.

III. Ah! Kad čujem, kako si mnoge nadarila jedino stoga, što su se pouzdano tebi utekli, to me sve veće sokoli, da te u pomoć zovem. Ti si jurve obećala sv. Dominiku, ko želi milosti, da će ih tvojim Ružarijem dostignuti; a ja, tvojim Ružarijem u ruci, pozivljem te, Majko, na izvršivanje tvojih materinskih obećanja. Dapače ti ista, ove naše dobi, tvoriš neprestanih čudesa, da potakneš svoje sinove, da ti sagrade crkvu u Pompeju. Ti dakle hoćeš, da otareš naše suze, da olakšaš tuge naše. A ja, srcem na ustima, zovem te i vapijem živom vjerom: Majko moja... Majko draga!... Majko lijepa!... Majko preslatka, pomozi me! *Majko i Kraljice svet. Ružarija*, ne kasni pružiti mi svoju moguću desnicu i spasiti me, jer ako zakasniš, ja bih, kako vidiš, stalno poginuo.

Zdravo Kraljice itd.

IV. A komu bih se mogao utjeći, ako ne tebi, koja si *Utjeha nevoljnih, Okrepa zapuštenih, Radost tužnih?* Oh, ja ti ispovijedam, nevoljna je duša moja, naprćena strašnim grijesima; dostojna, da u paklu gori, a ne da milosti primi. No zar nijesi ti *Nada onih, koji ufanja nemaju*, velika Posrednica između čovjeka i Boga, moguća naša Odvjetnica pred prijestoljem Previsokoga, Utočište grešnika? Ah! samo da ti za me rečeš jednu ciglu riječ svomu Sinu, on će te poslušati! Pitaj mu dakle, o Majko, milost, koja mi je toliko potrebna *(reci milost, koju želiš)*. Ti sama možeš mi je dostignuti, ti, koja si jedino moje ufanje, moja radost, moja slat-

kost, moj život. Tako ufam, i tako budi.

Zdravo Kraljice itd.

V. O Djevice i Kraljice sv. Ružarija ti, koja si Kći nebeskoga Oca, Majka božanskoga Sina, Zaručnica Duha Svetoga, ti, koja svaku možeš kod presvetog Trojstva, valja da mi isprosiš ovu milost, koja mi je toliko potrebna, samo ako nije protivna mom vječnom spasenju *(izreci milost, koju hoćeš)*... Pitam ti je za tvoje neoskvrnjeno začeće, za tvoje božansko materinstvo, za tvoje radosti, za tvoje žalosti, za tvoja slavodobića. Pitam ti je za ljubežljivo Srce Isusovo, za ono devet mjeseci, što si ga u utrobi nosila, za tegoću njegovu smrt na Križu, za njegovo presveto Ime, za neprocjenjivu njegovu Krv. Napokon pitam ti je za tvoje preslatko Srce, za tvoje slavno Ime, o Marijo, koja si Morska Zvijezda, moguća Gospođa, rajska Vrata,

Majka svake milosti. U te ufam, od tebe se svemu nadam, ti me imaš spasiti. Tako budi.

Zdravo Kraljice itd.

V. Dostoj se, da te hvalim, Djevo presveta.

R. Daj mi krepost protiv neprijatelja tvojih.

V. Moli za nas, Kraljice presvetoga Ružarija.

R. Da postanemo dostojni obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Bože, čiji je Jedinorođeni životom, smrću i uskrsnućem svojim stekao nama plaću života vječnoga: dopusti, molimo, da ova otajstva presvetim blažene Marije Djevice Ružarijem spominjući, i nasljedujemo, što je u njima, i postignemo, što obećavaju. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Ko barem skrušenim srcem, za devet dana neprekidno, moli

pred slikom Pompejske Djevice ovu devetnicu, za svaku dobiva na dan 300 dana oprosta. Ako se ispovijedi i pričesti za ovo devet dana ili nakon svršene devetnice, za svaku devetnicu dobiva jednokrat potpun oprost svih svojih grijeha. - Lav XIII. 27. studenoga 1887.

MOLITVA

sv. Dominiku i sv. Katarini Sijenskoj.

O sv. Božji svešteniče in slavni Patrijarko sv. Dominiče, koji si bio prijatelj, prepolubljeni Sin i pouzdanik nebeske Kraljice; koji si tolika čudesa tvorio po kreposti sv. Ružarija: i ti sv. Katarino Sijenska, poglavita kćeri Reda sv. Ružarija i moguća posrednice pred Marijinim prijestoljem i pred Isusovim Srcem, koji ti je srce svojim izmijenio, vi, moji dragi sveti, pogledajte na moje nevolje i potrebe, i smilujte mi se. Vi ste se na

zemlji smilovali svakoj tuđoj nevolji i sveđer ste pripravni bili, da ih svojom mogućom desnicom pomognete. Sada u nebu nije malaksala ni ljubav vaša ni moć vaša. Molite, deh! molite zame Majku Ružarija i božanskoga Sina, jer je velika moja nada, da ću vašim odvjetovanjem postignuti milost, koju toliko želim. Neka bude.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu itd.

DEVETNICA

Presvetoj Pompejskoj Djevici Ružarija u zahvalu za primljene milosti.

I. Evo me pred tvojim nogama o Neoskrvnjena Isusova Majko, koja se naslađuješ, kada te se nazivlje *Kraljicom Ružarija u Pompejskoj Dolini*. Radosnim srcem i duhom punim žive harnosti k tebi se vraćam, moja darežljiva Blagodariteljice, moja slatka Gospodo, Cesarice

moga srca, k tebi, koja si mi se u istinu *Majkom mojom* pokazala, Majkom, koja me u velike ljubi. Cvijelio sam, a ti si me obradovala; bio sam u tugama, a ti si mi mir povratila. Boli i smrtne muke bile su spopale moje srce, a ti si me, Majko, sa svoga prijestolja u Pompeju milostivim pogledom razveselila. Ko se je tebi pouzdano utekao, a da ga ti nijesi uslišala? Oh! da bi vas svijet poznao, koliko si dobra, koliko milostiva s onima, koji trpe, oh! svi bi se k tebi utjecali! O Djevice, Cesarice Pompejska, sveđer neka te blagoslivljaju ljudi i anđeli, zemlja i nebo. Tako budi.

Slava Ocu itd. — Zdravo Kraljice itd.

II. Bogu zahvaljujem a i tebi, božanska Majko, za nova dobročinstva, koja su mi s tvoje blagodarnosti i milosrđa udijeljena bila. Što bi od mene bilo, da si ti odbila moje uzdahe i moje

suze? Nek ti mjesto mene zahvale anđeli u raju, kori apostola, mučenika, djevica, ispovjedaoca. Neka ti mjesto mene zahvale tolike duše grešnika, koje si ti spasila i koje sada u nebu uživaju viđenje neumrle ljepote. Želim, da te ujedno sa mnom sva stvorenja ljube, i da cijeli svijet ponovi odziv mojih zahvala. Što da ja poklonim tebi, o Kraljice, koja obiluješ dobrotom i darežljivošću? Posvećujem ti život, koji mi ostaje; i nastojat ću, da te se svakuda štuje, o *Pompejska Djevice Ružarija*, koju, dok sam zazivao, milost me je Gospodnja pohodila. Rasprostranit ću bogoljubnost tvoga Ružarija; svakomu ću kazivati milosrđe, koje si mi isprosila! Sveđer ću pripovijedati, koliko si dobra bila sa mnom, eda se i nedostojni grešnici, kao što sam i ja, tebi pouzdano utječu.

Slava Ocu itd. — Zdravo Kraljice itd.

III. Kojim imenom da te zovem, o prebijela golubice mira? Kojim naslovom da zazivljem tebe, koju su sveti naučitelji zvali Gospođom svega svijeta, vratima života, hramom Božjim, kraljskom palačom svjetlosti, Slavom nebesa, Svetom između svetih, Čudom čudesa, Rajem Previsokoga? Ti si Blagajnica milosti, proseće svemogućstvo, pače isto Božje milosrđe, koje na nevoljne silazi. A znam i to, da je milo tvome Srcu, kada te se zazivlje *Kraljicom Ružarija u Pompejskoj Dolini;* i kada te tako zovem, kušam slatkost tvoga Otajstvenoga Imena, o *Rajska Ružo*, presađena u dolinu suza, da oblakšaš jade nama, izagnanim Evinim sinovima. Ružo rumena s goruće ljubavi; mirisnija od Libanskih mirodija, koja miomirisom svoje nebeske blagosti vučeš k svojoj Dolini srca grešnika k Božjem Srcu. Ti si Ruža vijekom živa, zalijevana potočićima nebeske vode, pru-

žila si svoje žile u zemlju isušenu, ognjenom kišom, Ruža neoskvrnjene ljepote, koja si u pustošnom mjestu posadila vrt Gospodnjih naslada. Neka bude uzveličan Bog, koji je toli čudnovato učinio tvoje Ime. Narodi, blagoslivljajte Ime Pompejske Djevice, jer je puna sva zemlja njezinih milosrđa.

Slava Ocu itd. — Zdravo Kraljice itd.

IV. Sred oluja, u kojima sam tonuo, k tebi sam svoje oči podigao, o nova *Zvijezdo Morska*, koja si se naše dobi prikazala nad dolinom ruševina. Iz dubine čemera k tebi sam upravio svoje prošnje, *Pompejska Kraljice Ružarija;* i kušao sam moć ovoga naslova, koji je tebi mio. Z d r a v o , ja ću sveđer vapiti, zdravo, o Majko milostiva, neizmjerno more milosti, pučino dobrote i milosrđa! Ko da dostojno opjeva nove slave tvoga Ružarija, sadašnja slavodobiča

III. Kojim imenom da te zovem, o prebijela golubice mira? Kojim naslovom da zazivljem tebe, koju su sveti naučitelji zvali Gospođom svega svijeta, vratima života, hramom Božjim, kraljskom palačom svjetlosti, Slavom nebesa, Svetom između svetih, Čudom čudesa, Rajem Previsokoga? Ti si Blagajnica milosti, proseće svemogućstvo, pače isto Božje milosrđe, koje na nevoljne silazi. A znam i to, da je milo tvome Srcu, kada te se zazivlje *Kraljicom Ružarija u Pompejskoj Dolini;* i kada te tako zovem, kušam slatkost tvoga Otajstvenoga Imena, o *Rajska Ružo*, presađena u dolinu suza, da oblakšaš jade nama, izagnanim Evinim sinovima. Ružo rumena s goruće ljubavi; mirisnija od Libanskih mirodija, koja miomirisom svoje nebeske blagosti vučeš k svojoj Dolini srca grešnika k Božjem Srcu. Ti si Ruža vijekom živa, zalijevana potočićima nebeske vode, pru-

žila si svoje žile u zemlju isušenu, ognjenom kišom, Ruža neoskvrnjene ljepote, koja si u pustošnom mjestu posadila vrt Gospodnjih naslada. Neka bude uzveličan Bog, koji je toli čudnovato učinio tvoje Ime. Narodi, blagoslivljajte Ime Pompejske Djevice, jer je puna sva zemlja njezinih milosrđa.

Slava Ocu itd. — Zdravo Kraljice itd.

IV. Sred oluja, u kojima sam tonuo, k tebi sam svoje oči podigao, o nova *Zvijezdo Morska*, koja si se naše dobi prikazala nad dolinom ruševina. Iz dubine čemera k tebi sam upravio svoje prošnje, *Pompejska Kraljice Ružarija;* i kušao sam moć ovoga naslova, koji je tebi mio. Z d r a v o , ja ću sveđer vapiti, zdravo, o Majko milostiva, neizmjerno more milosti, pučino dobrote i milosrđa! Ko da dostojno opjeva nove slave tvoga Ružarija, sadašnja slavodobiča

tvoje Krunice? Svijetu, koji hoće da ostavi Isusovo krilo, da se u đavaosko baci, ti pružaš spas u onoj dolini, gdje je đavao duše žderao. Ti si slavodobitno pogazila ruševine poganskih hramova, i na razvalinama krivoboštva stavila si podnožje svoga Carstva. Ti si izmijenila mjesto smrti u dolinu uskrsnuća i života; i na zemlji, gdje je tvoj neprijatelj vladao, podigla si tvrđu utočišta, u koju vodiš narode na spasenje. Eto tvoji sinovi, koji su raštrkani po svijetu, podigli su ti ondje Prijestolje, kao znak tvojih čudesa, kao znamen tvojih milosrđa. Sa onoga prijestolja ti si i mene pozvala među sinove, koje osobito ljubiš; na mene bijednoga, sustavila si svoj milostivi pogled. Neka na vijeke budu blagoslovljena tvoja djela; i blagoslovljena neka budu čudesa, koja si učinila u Dolini raspa i pohare.

Slava Ocu itd. — Zdravo Kraljice itd.

V. Neka svaki jezik glasi tvoju slavu, o Gospođo; a milozvučnost naših blagoslova dan danu neka predade. Neka te svi narodi *blaženom zovu;* i da si *blažena* neka ponove svi krajevi zemlje i sva prebivališta nebeska. Trikrat blaženom i ja ću te zvati s anđelima, s arkanđelima, s poglaviama: trikrat blaženom s anđeoskim vlastima, s nebeskim Krepostima, s vrhovnim gospodstvima. Preblaženom ću te propovijedati s prijestoljima, s kerubima i serafima. — O vrhovna moja Spasiteljice, ne propusti svoje milostive oči obraćati na ovu obitelj, na ovaj narod, na ovu crkvu. Nadasve ne uskrati mi najveću milost, to jest, da me moja slabost ne odaleči od tebe. U onoj vjeri i u onoj ljubavi, kojom gori ovaj čas duša moja, deh! čini da napredujem do posljednjega disaja. Daj, da budemo u broju odabranih svi mi, koji sudjelu-

jemo u podignuću tvoga hrama u Pompeju.

O Krunice Ružarija Majke moje, ja te na prsi pritiskam i sa štovanjem cjelivam *(Poljubi svoju krunicu)*. Ti si put, koji vodi na svaku krepost; blago rajskih zasluga; znak moga spasenja, jaka veriga, koja vežeš neprijatelje, izvor mira za onoga, koji te za života časti, biljeg slavodobića, koji te na smrti poljubi. Onog poslednjeg časa, ja te, Majko, čekam; tvoje prikazanje bit će mi znamenom moga spasa; tvoj Ružarij otvorit će mi nebeska vrata. Tako budi.

Slava Ocu itd. — Zdravo Kraljice itd.

V. Moli za nas, Kraljice presvetoga Ružarija.

R. Da postanemo dostojni obećanja Kristovih.

P o m o l i m o s e. — Bože i Oče Gospodina našega Isusa Krista, koji si nas naučio, da se tebi pouzdano utječemo i da te

zovemo: *Oče naš, koji jesi na nebesima:* deh, dobri Gospodine, komu je vlastito smilovati se vazda i praštati; po utočištu Neoskvrnjene Djevice M a r i j e, usliši nas, koji se dičimo imenom *sinova Ružarija*. Rado primi naše ponizne hvale za primljene darove: a Prijestolje, koje si joj u Pompejskoj Crkvi podigao, daj da bude od dana na dan slavnije, po zaslugama Isusa Krista Gospodina našega. Tako budi.

MOLBENICA

Mogućoj Pompejskoj Kraljici presv. Ružarija,

koja se moli u podne na 8. svibnja i I. nedjelje listopada.

U ime † Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

I. O uzvišena Kraljice Pobjeda, o Djevo Vladarice Raja, na čije moguće ime raduju se nebesa, a drhću od straha jazovi pakleni: o slavna Kraljice pre-

svetoga Ružarija, mi svi, sretni tvoji sinovi, prostrti ovdje pred tvojim nogama u ovaj presvečani dan tvojih novih slavodobića na zemlji krivih bogovâ i sotonâ suzama izlijevamo čuvstva svoga srca i sinovskim pouzdanjem prikazujemo ti nevolje naše.

Ah! sa toga prijestolja milosrđa, na kojemu sjediš Kraljica, obrati, Marijo, milostivi svoj pogled na nas, na sve obitelji naše, na našu domovinu, na čitavi svijet, na svukoliku Crkvu: i gani se na žalosti, koje nas zaokupljaju, i na jade, koje nam život ogorčuju. Vidiš, Majko, kolike nas pogibelji okružuju u duši i u tijelu, kolike nas nevolje i nezgode stiskaju! Vidiš, od koliko smo vidljivih neprijatelja po vas dan naskočeni!

Ne čuješ li sotonsku kriku, koju dandanas podižu na te, Neoskvrnjena Djevice, neprijatelji Papinstva i Crkve tvoga Sina? Ah! pogledaj na mladež,

koja se žalosno gubi! O! Majko grešnika, pridrži desnicu pravde tvoga rasrđenoga Sina, a ne srdi se na one slijepce. Oni su ipak naša braća i tvoji sinovi, koji slatkoga Isusa krvi stoje, a tvoje prećutljivo Srce probadaju ljutim mačem. Pokaži se danas svakomu milostiva i blaga, o slatka Djevo Marijo. — *Zdravo Kraljice itd.*

II. Istina je, da, istina je, da mi prvi, premda tvoji sinovi, vraćamo se mnogo često na opačine, svojim grijesima otvaramo Isusove rane i na novo probadamo tvoje Srce. Da, ispovijedamo, dostojni smo najoštrijih bića. Ali se spomeni, da si ti na vrh Golgote pokupila posljednje kaplje one božanske krvi i posljednju oporuku umirućeg Otkupitelja. A ona oporuka jednoga Boga, zapečaćena Krvlju Boga-Čovjeka, očitovala te je *Majkom našom, Majkom grešnika.* Ti si dakle naša Majka, naša *Odvjetnica*, naše *Ufanje.* A mi

cvijeleći k tebi dižemo proseće ruke, i vapijemo: *milosrđe!*

Smiluj se, dobra Majko, smiluj se na nas, na duše naše, na naše obitelji, na našu rodbinu, na naše prijatelje, na našu pokojnu braću, a nadasve na naše neprijatelje, na neprijatelje svetoga Oca Pape, na neprijatelje Isukrstovog svećenstva, na neprijatelje tvojih svetih crkava. Smiluj se, ah! smiluj se, prosimo danas za narode, koji idu putem propasti, za svu Evropu, za vaskolik svijet, da se pokajan povrati u tvoje Srce. Milosrđe za svakoga, o Majko milosrđa! — *Zdravo Kraljice itd.*

III. Koliko te stoji, o Marijo, da nas uslišiš? Koliko te stoji, da nas spasiš? Nije li Isus u tvoje ruke postavio blago svojih milosti i svojega milosrđa? Ti sjediš okrunjena Kraljica o desnu svoga Sina, ovjenčana neumrlom slavom vrh svih kora anđeoskih. Tvoja se vlast prostire, dokle se prostiru nebesa. Sunce je tvoj plašt, tvoja kruna zvijezde, tvoje podnožje mjesec; a tebi je podložna zemlja i sva stvorenja, koja na njoj stanuju. Tvoja se vlast do pakla proteže, a iz ruku sotone ti otimlješ duše grešnika, koji se tebi utječu, o Marijo. Ti si svemogućstvo po milosti, ti nas dakle možeš spasiti. I ako rečeš, da nam ne ćeš pomoći za to, što smo sinovi neharni i nedostojni tvoje obrane, reci nam barem, komu drugomu da se utečemo, e da se oslobodimo od tolikih biča. Ah, ne! tvoje materinsko Srce ne će trpjeti, da se mi, tvoji sinovi, vijekom upropastimo. Dijete, koje imaš na svojim koljenima i otajstvena krunica, koju vidimo u tvojoj ruci, udahnjuju nam pouzdanje, da ćemo biti uslišani. Tim pouzdanjem bacamo se pred tvoje noge, puštamo se kao slaba djeca u krilo najnježnije majke, i baš danas, da, danas očekujemo

od tebe žuđene milosti! — *Zdrava Kraljice itd.*

Pitajmo u Marije blagoslov.

Posljednju ti milost, o Kraljice, sada pitamo, koju nam ne možeš zanijekati u ovaj svečani dan. Podijeli svima nama stalnu svoju ljubav i svoj materinski blagoslov. — Ne, mi ne ćemo danas ustati ispred tvojih nogu, ne ćemo se odijeliti od tvojih koljena, dok nas ne blagosloviš. — Blagoslovi, Marijo, u ovaj čas svetog Oca Papu, Namjesnika Isukrstova. Starinskim lovorima svoje krunice, starodavnim slavodobićima svojega Ružarija, s kojih si prozvana Kraljicom Pobjeda, deh; dodaj još i ovo, o Majko: Isprosi slavodobiće svetoj Crkvi i mir ljudskome društvu. Blagoslovi našega biskupa, svećenike, a osobito sve one, koji se zauzimlju za čast tvoje Crkve. Blagoslovi Red svetog Dominika, a na osobiti način

Treći Red, koji je podigao tvoju kuću u Pompeju. Blagoslovi napokon sve predbrojnike tvoga novoga hrama i kolikogod ih goji i širi bogoljubnost tvog presv. Ružarija.

O blagoslovljeni Marijin Ružariju, slatka verigo, koja nas vežeš s Bogom. Veze ljubavi, koji nas s anđelima sjedinjuješ; tvrđo spasenja u paklenim napadajima; sigurna luko u općem potopu; knjigo života, ne ćemo te vijekom ostaviti! Ti ćeš nam biti uajehom na smrti; tebi posljednji cjelov umirućeg života. A zadnja riječ samrlih usana bit će slatko tvoje ime, o Kraljice Ružarija Pompejske Doline, o draga naša Majko, o jedino utočište grešnika, o vrhovna utješiteljice žalosnih. — Budi posvuda blagoslovljena, sada i vazda, na nebu i na zemlji. Tako budi. — *Zdravo Marijo itd.*

Presvijetli dubrovački biskup podijelio je 50 dana oprosta onomu, koji izmoli ovu molbenicu.

O hostijo spasonosna,

Što otvaraš nam širom raj,
Sred rvanja sudbonosna
Ti jači nas i očuvaj.

Gospodinu trojedinom

Nek bude slava vječita,
Koj život vječni puku svomu
U rajskom domu neka da. Amen.

Divnoj dakle Tajni ovoj

Klanjajmo se smjerno mi,
Stari zakon žrtvi novoj
Nek se sada ukloni,
Vjera duši čovjekovoj
Nek spoznanje dopuni.

Bogu Ocu, Bogu Sinu

Hvala s pjesmom radosnom,
Slavimo im veličinu,
Častimo im dušom svom,
K Duhu Svetom nek se vinu
Glasi s dikom jednakom. Amen.

R. Kruh s neba dao si njima.
O. Koji svaku slast u sebi ima.

P o m o l i m o s e.

Bože, koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu

muke svoje, podaj nam, molimo, tako častiti otajstva tijela i krvi tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenje tvojega. - Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Pohvale na čast Imena Isusova.

Blagoslovljen budi Bog!
Blagoslovljeno njegovo sveto Ime!
Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek!
Blagoslovljeno ime Isusovo!
Blagoslovljeno presveto Srce Isusovo!
Blagoslovljen Isus u presvetom oltarskom Sakramentu!
Blagoslovljena velika Bogorodica, presveta Djevica Marija!
Blagoslovljeno sveto i neoskrvnjeno njezino začeće!
Blagoslovljeno Ime Marije, Djevice i Majke!
Blagoslovljen sv. Josip, njezin prečisti zaručnik!

Blagoslovljen Bog u svojim anđelima i u svojim svecima! Amen.

Zahvalna Pjesma Majki Božjoj.

Tebe Majku Božju hvalimo, — tebe, Marijo, Djevicom priznajemo.
Tebe vječnog Oca zaručnicu, — svi narodi zemlje slave.
Tebe svi anđeli i arhanđeli; — tebe sve vlasti ponizno poštuju.
Tebe sva mogućstva i visoke kreposti; — tebe sva gospodstva nebeska slušaju.
Tebe prijestolja kerubi i serafi časte; — tebe svi anđeoski duhovi veličaju.
Njihovim glasovima - i mi naše pridružujemo. — Da te svetom, čistom i neoskvrnjenom proglasimo.
Sveta i Sveta, — Sveta Marijo, Majko Božja i Djevice.
Puna su nebesa i zemlja, — veličanstva slave ploda utrobe tvoje.

Tebe slavni apostolâ zbor, — Majkom Stvoritelja propovijeda.
Tebe proroka dična četa, — da ćeš djevica Boga roditi, davno reče.
Tebe četa blaženih mučenikâ, — Roditeljicom Kristovom slavi.
Tebe nebrojena vojska ispovjedalaca — crkvom sv. Trojstva zove.
Tebe kolo svetih djevica, — izgledom djevičanstva i poniznosti svoje proglasuje.
Tebe sve strane nebeske, — nebeskom Kraljicom časte.
Tebe po svem svijetu sveta Crkva, — Majkom Božjeg veličanstva zove.
Ti si sveta zaista, — i slatka i blaga.
Ti anđeoska Gospođa, — Ti vrata rajska.
Ti ulaz kraljevstva nebeskoga, — ti prebivalište Kralja slave.
Ti korablja pomilovanja i milosti, — ti vrelo svakog milosrđa.

Ti utočište grešnika, — ti majka Spasitelja.
Ti za slobodu čovječanstva, — Božjega si nosila Sina u djevičanskoj utrobi.
Po njemu je svladan neprijatelj stari, — otvoreno je vjernim nebesko kraljevstvo.
Ti sjediš zdesna Njemu, — u slavi Očevoj.
Ti ga moli za nas, Gospođo; jer će nas On suditi.
Tebe dakle molimo, svojim slugama pomozi, — koje je otkupila dragocjena krv Sina tvoga.
Nastoj, blaga Djevice Marijo, — da vječnom slavom nagrađeni budemo.
Brani nas, puk svoj, o Gospođo, — jer smo baština Sina tvoga.
I vladaj nama vazda, — i uzdiži nas u sve vijeke.
Mi svaki dan, o draga Majko Marijo, — tebe milo pozdravljamo.
I hvalit ćemo te u vijeke, — bogoljubnom pameću i jezikom.

Dostoj se, Bogorodice slavna, — sad i vazda sačuvati nas od grijeha.
Smiluj se nama blaga, — za života i na smrti.
Neka bude veliko milosrđe tvoje vazda nad nama, — jer, Djevice Marijo, ufamo u tebe.
U tebe se, slatka Majko, ufamo, — da ćeš nas braniti dovijeka. Amen.

R. Blagoslivljajmo Oca i Sina sa sv. Duhom.

O. Hvalimo ga i uzvisujmo u vijeke.

R. Blagoslivljajmo Mariju Gospođu.

O. Djevicu i Majku Božju.

R. Moli za nas, sv. Bogorodice.

O. Da postanemo dostojni obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Bože i Oče Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je naučio, da se tebi pouzdano utječemo i da te: zovemo *Oče naš;* deh, do-

bri Gospodine, komu je vlastito smilovati se vazda i praštati; po utočištu Neoskvrnjene Djevice Marije, usliši nas, koji smo njoj na čast cijelu ovu XV. subota posvetili; rado primi naše ponizne hvale za primljene darove: čuvaj nas od svakoga zla duše i tijela, a osobito od smrtnoga grijeha, eda, živeći kreposno i pokorno, dođemo jednom do tvoje slave, po zaslugama Isusa Krista Gospodina našega, koji s tobom i s Duhom svetim žive i kraljuje Bog po sve vijeke vjekova. Amen.

Sadržaj.

	Strana
Predgovor	5
U čemu sastoji pobožnost »Petnaest Subota?«	15
U koje se doba godine može obaviti ova pobožnost? . . .	19
Kako se obavlja ova pobožnost?	21
Koji se oprosti dobivaju? . . .	23
Koje blagodati ima upisanik u Bratovštini sv. Ružarija? . .	25
Kako da pobožno slušaš svetu misu Bl. Djevice	27
Molitve prije sv. Ispovijedi . .	45
Molitve poslije sv. Ispovijedi . .	48
Razmatranja za Peteaest Subota ili Nedjelja	50
Prva Subota. I. Otajstvo radosno	50
Molitve u pripravu za svetu Pričest za prvih pet Subota . . .	57
Molitve u zahvalu poslije svete Pričest za prvih pet Subota .	60
Druga Subota. II. Otajstvo radosno	72
Treća Subota. III. Otajstvo radosno	78
Četvrta Subota. IV. Otajstvo radosno	84

Strana

Peta Subota. V. Otajstvo radosno 90
Šesta Subota. I. Otajstvo žalosno 97
Molitve u pripravu za sv. Pričest, za drugih pet Subota . . 104
Molitve u zahvalu poslije svete Pričesti, za drugih pet Subota 107
Sedma Subota. II. Otajstvo žalosno 111
Osma Subota. III. Otajstvo žalosno 117
Deveta Subota. IV. Otajstvo žalosno 125
Deseta Subota. V. Otajstvo žalosno 131
Jedanaesta Subota. I. Otajstvo slavno 138
Molitve u pripravu za sv. Pričest, za pet posljednjih Subota 144
Molitve u zahvalu poslije sv. Pričesti, za posljednjih pet Subota 148
Dvanaesta Subota. II. Otajstvo slavno 152
Trinaesta Subota. III. Otajstvo slavno 158
Četrnaesta Subota. IV. Otajstvo slavno 164
Petnaesta Subota. V. Otajstvo slavno 171
Pohođaji Isusa u Presv. Sakramentu za pobožnosti »Petnaest Subota« (Petnaest Nedjelja), nakon obavljene sv. Pričesti 186

Strana

Subota I. 186
„ II. 188
„ III. 190
„ IV. 192
„ V. 195
„ VI. 197
„ VII. 199
„ VIII. 201
„ IX. 203
„ X. 205
„ XI. 207
„ XII. 209
„ XIII. 211
„ XIV. 213
„ XV. 216
Petnaest Marijinih obećanja . . 219
Ave Maris Stella 221
Sred te se pećine Marija javi . 222
Marijo, o mila Majčice 223
O Marija, mili glas 224
Molitva sv. Terezi Malog Isusa . 225
Način kako da moliš presv. Ružarij 227
Litanije Lauretanske 236
Drugi način molenja Krunice . . 240
Devetnica Presv. Djevici Ružarija 242
Molitva pred slikom Pompejske Kraljice 244
Molitva sv. Mominiku i sv. Kati Sijenskoj 250
Devetnica u zahvalu Djevici Pompeja 251

Strana

Molitva svetoj Tereziji Maloga Isusa 225
Molbenica moguénoj Pompeskoj Kraljici presv. Ružarija . . . 259
O Hostijo spasonosna 266
Divnoj dakle Tajni ovoj 266
Pohvale na čast Imena Isusova . 267
Zahvalnica Blaž. Djevici Mariji 268

U samostanu oo. Dominikanaca u Splitu, u Dalmaciji,

nabavljaju se slijedeći molitvenici

pok. ot. Jerka Vlahovića † 6. I. 1930.

Din

Mjesec Listopad, molitvenik, koji, uputom u molitvu i bratovštinu krunice, odnosnim oprostima, razmatranjima, primjerima, molitvama, devetnicama i pjesmama, pruža način da što bolje cijelu godinu, a napose mjesec listopad, posvetimo Kraljici presv. Ružarija. Sedmo izdanje.
Krasno uvezan u cijelo platno sa pozlaćenim naslovom i uresom . . . . . 24·—
Fino uvezan u cijelu kožu, zlatorezom . . . . . 60·—

Petnaest subota, molitvenik, koji će izvrsno poslužiti svima, koji žele obaviti pobožnost 15 subota ili nedjelja, kao priprava za blagdan Kraljice presv. Krunice· Razmatranja s primjerima, devetnice i molbenica na čast Pompejske Dje-

Din

vice i tri priprave i zahvale za sv. pričest prama otajstvima i t. d. Deveto izdanje
Uvezano u platno . . . . . 14·—

Lurdska Ruža ili mjesec posvećen Gospi Lurdskoj. Način kako da mjesec veljaču ili svibanj posvetimo Gospi Lurdskoj: 31 razmatranje, vijenčić molitava, ružarij, devetnica, trodnevnica i pjesmice u njezinu čast. Drugo izdanje.
Broširano . . . . . 12·—
Uvezano u platno . . . . . 16·—

Svibanjska Ruža, t. j. 31 razmatranje, ružarij, devetnica i molbenica na čast Pompejske Djevice, pjesmice, »O hostijo spasonosna«, »Divnoj dakle Tajni ovoj«, Litanije, »O dođi, Stvorče, Duše Svet«, za devetnicu Duhu Svetomu, obrazac za blagosivanje krunica presv. Ružarija; sve po novom obredniku. Drugo izdanje
Broširano . . . . . 12·—
Uvezano u platno . . . . 16·—
Ovaj molitvenik i Lurdska Ruža tako su udešeni, da su potpun obrednik za svibanjsku pobožnost toli svećeniku u crkvi, koli vjernicima, da tu

Din

krasnu bogoljubnost mogu i u obitelji i u skupu među susjedima obavljati, kao što je običaj po Dalmaciji da se kroz svibanj okupe susjedi i proslave mjesec na čast bl. Gospe.

Ljubica, molitvenik za obitelj, osobito za mladež, školsku djecu i prvopričesnike. Pravo pomoćno sredstvo roditeljima i vjeroučiteljima kako da djecu kršćanski odgoje i sačuvaju od poroka te i kod kuće priprave za prvu sv. pričest. Tu su molitve Spasitelju, sv. Alojziju, sv. Tomi Akvinskom, bl. Imeldi i drugim svecima, razmatranja, devetnice, kršćanski nauk, način služenja sv. mise po raznim obredima, prigodne pjesme. Šesto izdanje, sedmo u pripremi.
Vezan u crnom platnu, crveni rez . . . . . 12·—
Vezan u bijeli celuloid . . . 14·—
Vezan u šareni celuloid . . 14·—
Za dar prvopričesnicima i u svakoj drugoj prigodi, na finijem papiru sa crvenim okvirom.
Vezan u finoj koži, podloga od pamuka, zlatni rez . . . 40·—
Vezan u finoj koži, korice gi-

Din

bive, zlatni rez . . . . . 30·—
Vezan u bijelom platnu, zlatni rez . . . . . 20·—
Vezan u bijeli celuloid, zlatni rez . . . . . 24·—
Vezan u šareni celuloid, zlatni rez . . . . . 24·—

Pompejska Ruža ili ružarij, devetnica i molbenica na čast Pompejske Djevice Ružarija. Četvrto izdanje.
Brošura, fina oprema . . . 2·—

Priručnik Živoga Ružarija ili Žive Krunice, tumači što je Živa Krunica, te sadrži Ružarij i kratka razmatranja otajstva.
Broširano . . . . . 2·—

Kraljica mučenika, molitvenik na čast Marijinih žalosti i Isusovih patnja. Razmatranja i molitve za korizmeno vrijeme, a osobito za veliku sedmicu. Peto izdanje.
Uvezano u platno . . . . . 14·—
U cijelu finu kožu, zlatorezom, ukusni vez . . . . . 44·—

Vjenčić Srca Isusova. U njemu se nalaze kratka razmatranja za pobožnost prvih petaka i mnoge molitve u odnosu sa presv. Srcem. Drugo izdanje.
Broširano . . . . . 3·50

Din

Vjenčić ili kitica raznog duhovnog cvijeća na utjehu i oslobođenje duša iz Čistilišta. Nalaze se mnoge molitve, s kojima možemo pomoći dušama u Čistilištu, Sekvencija i odriješenje mrtvih, psal. »Miserere«, »Blagoslovljen Gospodin Bog Izraelov«; sve po novom obredniku.
Broširano . . . . . 3·50

Vjenčić sv. Vincenca Ferrera. Sadrži molitve, trodnevlje, pobožnost sedam petaka i pjesme na čast sveca, osobitog odvjetnika bolesnika.
Broširano . . . . . 3·—

Vjenčić sv. Josipa. Njegov je sadržaj shodan da se proširi bogoljubnost napram svecu i udruga: »neprekidno štovanje sv. Josipa«. Drugo izdanje.
Broširano, fina oprema . . 3·50

Ura klanjanja presv. Oltarskom Sakramentu, najnježniji razgovor duše sa Utamničenikom ljubavi. Kako se na Primorju ura klanjanja obavlja većinom Velike sedmice, u brošurici se nalaze: Muka Isusova na Cvjetnu nedjelju i Veliki petak, molitve pred Isusovim Grobom, »Puče moj«, Marijin plač u pjesmi, »Po-

	Din
miluj me, Bože«, Ispovijedajte se Gospodinu«, »Prosti, moj Bože«, »Prijatelji moji«. Četvrto izdanje	4·—
Spasonosne Opomene protiv Psovke i Kletve. Podesno da se izloži u kućama i javnim prostorijama. Na jednom arku	1·—

Samo uz gotov novac; poštarina na račun naručitelja ili pouzećem.

Još se može nabaviti:

Miškov: **Svećenik kod bolesnika,** uvezan u platno	6·—
Miškov: **Jesenska Ružica,** uvezan u platno	12·—
Šoljan: Treći red Sv. Dominika (Dominikanska Ruža). Drugo izdanje	